

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. března 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Výmoly a přísedících Marie Zemánkové a Dany Hojerové

takto:

Obžalovaní:

- 1) [REDACTED], narozen [REDACTED] ve [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], okres [REDACTED], v době od [REDACTED] do [REDACTED] příslušník Vězeňské služby České republiky služebně zařazený na pozici dozorce Oddělení výkonu trestu Věznice [REDACTED] s osobním evidenčním číslem [REDACTED],
- 2) [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], okres [REDACTED], od [REDACTED] do současné doby příslušník Vězeňské služby České republiky služebně zařazený na pozici dozorce Oddělení výkonu trestu Věznice [REDACTED] s osobním evidenčním číslem [REDACTED],

jsou vinni,

že

- 1) dne [REDACTED] 2020 v době okolo 15:00 hod. [REDACTED], společně s [REDACTED] a [REDACTED], o jejichž účasti na tomto jednání bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím, jako dozorcí služebně zařazení ve Věznici [REDACTED], vstoupili do cely č. [REDACTED] na ubytovně [REDACTED] ve Věznici [REDACTED], [REDACTED], kde prováděli prohlídku a v průběhu provádění mimořádné dílčí prohlídky uvedené cely, poté, co odsouzený [REDACTED], narozený [REDACTED], odmítl sdělit, kde jsou na cele ukryté nepovolené věci, ho v úmyslu přinutit, aby jim sdělil, kde jsou tyto zakázané předměty ukryté, [REDACTED] udeřil dvěma ranami otevřenou dlaní do obličeje, následkem čehož odsouzený [REDACTED] upadl na postel, když v průběhu této doby v 15:09 hod. přišli do cely vrchní inspektor dozorcí služby [REDACTED] [REDACTED], o jehož účasti na tomto jednání bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím, **společně s dozorcí** [REDACTED] a [REDACTED], kdy i o účasti [REDACTED] na tomto jednání bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím a poté, co byl odsouzený

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

vyzván, aby si sbalil svoje věci do deky, jej [redacted] svalil na podlahu cely, kde mu následně [redacted] klekl na nohu a tuto nohu, na které má odsouzený [redacted] sešroubovaný krček po dřívější operaci, mu začal lámat, současně [redacted] odsouzeného [redacted] tahal za pravé ucho a tlačil mu silou do místa pod pravým uchem, čímž mu způsoboval bolest, následně [redacted] kopl odsouzeného [redacted] do oblasti žeber, dále pak [redacted] otočil ruku odsouzeného [redacted] kolem jeho [redacted] a tím jej škrtil a dále pak [redacted] v průběhu kontroly lámal levou ruku v oblasti zápěstí přes postel, s cílem donutit odsouzeného [redacted], aby jim sdělil, kde jsou na cele ukryty nepovolené věci a tomuto jednání byli přítomni vrchní inspektor dozorčí služby [redacted] [redacted] a dozorci [redacted], [redacted] a [redacted], kteří do jednání obžalovaných [redacted] a [redacted] nijak nezasahovali,

čímž [redacted] a [redacted] u odsouzeného [redacted] způsobili drobná poranění, a dále mu tímto způsobili přetrvávající následek spočívající v nekontrolovaných záškubech těla,

čímž jako úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, zneužívají závislosti odsouzeného v rámci výkonu trestu, v úmyslu způsobit [redacted] závažnou újmu na základních lidských právech, neboť nebyla zachována jeho lidská důstojnost, garantovaná zejména čl. 2 Listiny základních práv a svobod, vykonávali svoji pravomoc v rozporu s ustanovením § 5 a § 6 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a Justiční stráží České republiky,

tedy

obžalovaný [redacted] a obžalovaný [redacted]

- jednak společným úmyslným jednáním jako úřední osoby v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu, vykonávali svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, a takový čin spáchali zneužívajíce závislosti jiného,
- jednak společným úmyslným jednáním jiného násilím nutili, aby něco konal,

2)

[redacted], jako dozorce služebně zařazený ve Věznici [redacted], dne [redacted] 2021 v době okolo 11:00 hod. vešel společně s [redacted], dozorcem služebně zařazeným ve Věznici [redacted] a [redacted], vrchním inspektorem dozorčí služby ve Věznici [redacted], o jejichž účasti na tomto jednání bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím, do cely č. [redacted] na ubytovně [redacted] Věznice [redacted], kde se v tu dobu nacházeli odsouzení, které odvedli na kulturní místnost s výjimkou [redacted], narozeného [redacted], a následně v době od 11:07 hod. do 11:25 hod., v průběhu mimořádné dílčí prohlídky uvedené cely, v úmyslu přinutit odsouzeného [redacted], aby jim sdělil, kde jsou ukryté zakázané předměty, tohoto prap. [redacted] fyzicky napadl tak, že jej uchopil za tričko a shodil ho na zem, kde ho kopal a šlapal na něj, dále ho nezjištěným způsobem udeřil do zadní části hlavy, poté, co se odsouzený [redacted] odplazil ke svému lůžku, ve fyzickém napadání [redacted] pokračoval, přičemž při obraně odsouzeného [redacted] došlo k převrácení lůžka na jeho bok a tímto jednáním způsobil [redacted] odsouzenému [redacted] otlaky, hematomy a odřeniny na levé noze, na zádech, na pravém boku v oblasti žeber, na levé paži a na zadní části hlavy, kdy tomuto jednání byli po celou dobu přítomni dozorce [redacted] a vrchní inspektor dozorčí služby [redacted], kteří do jednání obžalovaného [redacted] [redacted] nijak nezasahovali,

čímž jako úřední osoba ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, zneužívají závislosti odsouzeného vykonávajícího trest odnětí svobody, v úmyslu způsobit [redacted] závažnou újmu na základních lidských právech, neboť nebyla zachována jeho lidská důstojnost,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

garantovaná zejména čl. 2 Listiny základních práva a svobod, vykonával svoji pravomoc v rozporu s ustanovením § 5 a § 6 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a Justiční stráží České republiky,

tedy

obžalovaný [REDAKCE]

- jednak jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, a takový čin spáchal zneužívaje závislosti jiného,
- jednak jiného násilím nutil, aby něco konal,

čímž spáchali

obžalovaný [REDAKCE]

pod bodem ad 1)

- jednak ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno e) trestního zákoníku,
- jednak ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku přečin vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem ad 2)

- jednak zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno e) trestního zákoníku,
- jednak přečin vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDAKCE]

pod bodem 1)

- jednak ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno e) trestního zákoníku,
- jednak ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku přečin vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 329 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků**.

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 329 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázané, že dne [REDAKCE] 2020 v době okolo 15:00 hod. [REDAKCE], společně s [REDAKCE] a [REDAKCE],

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

o jejichž účasti na tomto jednání bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím, jako dozorcí služebně zařazení ve Věznici [REDACTED], vstoupili do cely č. [REDACTED] na ubytovně [REDACTED] ve Věznici [REDACTED], kde prováděli prohlídku a v průběhu provádění mimořádné dílčí prohlídky uvedené cely, poté, co odsouzený [REDACTED], narozený [REDACTED], odmítl sdělit, kde jsou na cele ukryté nepovolené věci, ho v úmyslu přinutit, aby jim sdělil, kde jsou tyto zakázané předměty ukryté, [REDACTED] udeřil dvěma ranami otevřenou dlaní do obličeje, následkem čehož odsouzený [REDACTED] upadl na postel, když v průběhu této doby v 15:09 hod. přišli do cely vrchní inspektor dozorčí služby [REDACTED], o jehož účasti na tomto jednání bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím, společně s dozorcí [REDACTED] a [REDACTED], kdy i o účasti [REDACTED] na tomto jednání bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím a poté, co byl odsouzený vyzván, aby si sbalil svoje věci do deky, jej [REDACTED] svalil na podlahu cely, kde mu následně [REDACTED] klekl na nohu a tuto nohu, na které má odsouzený [REDACTED] sešroubovaný krček po dřívější operaci, mu začal lámat, současně [REDACTED] odsouzeného [REDACTED] tahal za pravé ucho a tlačil mu silou do místa pod pravým uchem, čímž mu způsoboval bolest, následně [REDACTED] kopl odsouzeného [REDACTED] do oblasti žeber, dále pak [REDACTED] otočil ruku odsouzeného [REDACTED] kolem jeho krku a tím jej škrtil a dále pak [REDACTED] v průběhu kontroly lámal levou ruku v oblasti zápěstí přes postel, s cílem donutit odsouzeného [REDACTED], aby jim sdělil, kde jsou na cele ukryty nepovolené věci a tomuto jednání byli přítomni vrchní inspektor dozorčí služby [REDACTED] a dozorcí [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], kteří do jednání obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED] nijak nezasahovali, čímž [REDACTED] a [REDACTED] u odsouzeného [REDACTED] způsobili drobná poranění, a dále mu tímto způsobili přetrvávající následek spočívající v nekontrolovaných záškubech těla, čímž jako úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, zneužívají závislosti odsouzeného v rámci výkonu trestu, v úmyslu způsobit [REDACTED] závažnou újmu na základních lidských právech, neboť nebyla zachována jeho lidská důstojnost, garantovaná zejména čl. 2 Listiny základních práva a svobod, vykonávali svoji pravomoc v rozporu s ustanovením § 5 a § 6 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a Justiční stráž České republiky. Dále pak vzal soud za prokázané, že [REDACTED], jako dozorce služebně zařazený ve Věznici [REDACTED], dne [REDACTED] 2021 v době okolo 11:00 hod. vešel společně s [REDACTED], dozorcem služebně zařazeným ve Věznici [REDACTED] a [REDACTED]. [REDACTED], vrchním inspektorem dozorčí služby ve Věznici [REDACTED], o jejichž účasti na tomto jednání bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím, do cely č. [REDACTED] na ubytovně [REDACTED] Věznice [REDACTED], kde se v tu dobu nacházeli odsouzení, které odvedli na kulturní místnost s výjimkou [REDACTED], narozeného [REDACTED], a následně v době od 11:07 hod. do 11:25 hod., v průběhu mimořádné dílčí prohlídky uvedené cely, v úmyslu přinutit odsouzeného [REDACTED], aby jim sdělil, kde jsou ukryté zakázané předměty, tohoto [REDACTED] fyzicky napadl tak, že jej uchopil za tričko a shodil ho na zem, kde ho kopal a šlapal na něj, dále ho nezjištěným způsobem udeřil do zadní části hlavy, poté, co se odsouzený [REDACTED] odplazil ke svému lůžku, ve fyzickém napadání [REDACTED] pokračoval, přičemž při obraně odsouzeného [REDACTED] došlo k převrácení lůžka na jeho bok a tímto jednáním způsobil [REDACTED] odsouzenému [REDACTED] otlaky, hematomy a odřeniny na levé noze, na zádech, na pravém boku v oblasti žeber, na levé paži a na zadní části hlavy, kdy tomuto jednání byli po celou dobu přítomni dozorce [REDACTED] a vrchní inspektor dozorčí služby [REDACTED], kteří do jednání obžalovaného [REDACTED] nijak nezasahovali, kdy i v tomto případě [REDACTED] jako úřední osoba ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, zneužívají závislosti odsouzeného vykonávajícího trest odnětí svobody, v úmyslu způsobit [REDACTED] závažnou újmu na základních lidských právech, neboť nebyla zachována jeho lidská důstojnost, garantovaná zejména čl. 2 Listiny základních práva a svobod, vykonával svoji pravomoc

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

v rozporu s ustanovením § 5 a § 6 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a Justiční stráží České republiky.

2. **Obžalovaný** [REDAKCE] na svoji obhajobu ve vztahu ke kontrole ze dne [REDAKCE] 2020 uvedl, že pokud si dobře pamatuje, tak s panem [REDAKCE] a s panem [REDAKCE] prováděli kontrolu kázně a pořádku na cele č. [REDAKCE]. Dostali typ, že tam mají být nedovolené předměty, co se týče telefonů, atd. Prováděli tedy na té cele kontrolu a [REDAKCE] našel MP4 přehrávač schovaný pod umyvadlem. Na základě toho pak vyrozuměli inspektora dozorcí služby, který informoval vedení, a následně se nařídila mimořádná prohlídka cely. Prohlídka probíhala tak, že řekli, že jeden odsouzený na cele zůstane a začali mu prohlížet věci. Nebyl tam žádný záměr v tom, aby tam zůstal konkrétní vězeň. Mimořádné prohlídky se takhle standardně dělají. Musejí se soustředit, aby si vězni před nimi neschovali nějaké zakázané předměty. Z důvodu bezpečnosti se tam vždycky nechává jeden vězeň. Začala kontrola a pan [REDAKCE], nebo kdokoliv jiný, si vyndávali věci na stůl. Ty věci se mu kontrolovali, následně si je balil do své, říká se tomu koule, je to deka, kterou si potom sbalí a nosí si je pryč. V průběhu prohlídky k žádnému fyzickému napadání v žádném případě nedošlo. Nedošlo tam k žádným nadávkám, k žádnému nátlaku. Maximálně se mohlo mluvit důrazněji, jelikož se tam stěhoval nábytek, posouvaly se postele, aby odsouzený věděl, co má dělat a aby reagoval na jejich pokyny. Prohlídka probíhala standardně v rámci zákona, v rámci předpisů. Na prohlídku se sepsal úřední záznam, tak jak to mělo být a víc k tomu nemá co říct. V tomto případě dostali typ na to, že tam jsou telefony, takže se šli podívat po té cele, co se týče koupelny. Vězni to hodně schovávají pod umyvadly, v oknech, v mřížích, rozdělají si podlahu. Jakoby kontrolovali stav té cely, jestli někde nenajdou zakázaný předmět. Šli pro telefony a našli MP4, kdy následně se vyhlásila mimořádná prohlídka. To už je standardní prohlídka jako se tam dělá každý den a při té prohlídce našli ty telefony. Typ na telefony dostal od [REDAKCE]. Jiný odsouzený jim řekl, že vězni tam volají, že ty telefony tam jsou schované. Pan [REDAKCE] tak zůstal první náhodným výběrem. Nepamatuje si, jestli se dělala kontrola jenom této cely nebo na více celách na chodbě. K druhé kontrole z [REDAKCE] 2021 pak vypověděl, že tato byla de facto úplně stejná. Dostali typ, že odsouzení volají z cely, že mají mít schovaný telefon. Šli na celu a udělali klasickou kontrolu té cely. V odpadkovém koši našli nabíječky na mobilní telefony s tím, že opět vrchní inspektor dozorní služby informoval vedení, to vyhlásilo mimořádnou prohlídku a probíhalo to de facto úplně stejně. Opět tam zůstal jeden odsouzený, opět se před nimi balil, opět mu kontrolovali věci. Žádný nátlak, žádné fyzické napadení tam nebylo. Znovu může říct, že třeba mluvili důrazněji k tomu, jak se tam stěhuje nábytek, stěhují se skřínky, posouvají se postele, tzn., že člověk mluví tak, aby mu odsouzený rozuměl. Opět to byla klasická standardní prohlídka, která se dělá 200x do roka, opět na to byl napsaný úřední záznam. V žádném případě v rámci důrazného projevu nepoužil slovo „zmrde“, ani nikdo z příslušníků. Určitě se hýbalo s nábytkem, posouvaly se skřínky, převracely se postele, skřínky se převracely naruby, „vzhůru nohama“. Odsouzení často měli telefony schované tak, že měli magnetem přilepený telefon pod skřínkou, který držel na té skříni. Všechno se tam jakoby otáčelo, přemísťovalo. Nestalo se tam, že by nějaký odsouzený narazil na skříňku, spadl by na něho stůl, židle. To, že stojí před soudem, si vysvětluje tak, že byl dozorce, který vždycky dělal svoji práci pořádně. Zakládal si vždycky na tom, aby vězni plnili své povinnosti, aby dodržovali vnitřní řád a zákon, takže svoji práci dělal důkladně, ale vždycky v souladu se zákonem, tzn., že vězňům x-krát našel drogy, telefony a pro ně je to citelný zásah. Vysvětluje si to tak, že toho už bylo moc, protože těch věcí nacházeli opravdu hodně (telefonů, drog), a ti vězni věděli, že to převážně hledají oni, že jsou opravdu poctiví a tu práci vykonáváme tak, jak ji měli vykonávat. Celé trestní stíhání vidí jako účelové jednání od vězňů, aby se jich zbavili, protože kolikrát GIBS nařídila, aby nemohli sloužit na oddělení do ukončení nějakého vyšetřování. Prostě chtěli se jich zbavit, aby mohli v té trestné činnosti pokračovat, protože to byl citelný zásah do jejich osobních věcí. Ve věznici už neslouží od [REDAKCE] 2022. Sloužil převážně na ubytovně [REDAKCE], ve zvýšené ostraze, převážně s těmi problémovými vězni. Přístroj MobilFinder k dispozici měli. V minulosti byl několikrát nařčen z toho, že někoho fyzicky napadl, ale přikládá tato nařčení k tomu, že práci dělal tak, jak se dělat

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

má. Nechce hodnotit práci ostatních kolegů a jejich přístup k plnění služebních povinností. Vždycky dělal svoji práci s vlastním vědomím a svědomím nejlíp, jak to umí. Myslí si, že tu práci vždycky dělal opravdu dobře a tak, jak se dělat má. Konkrétně na ubytovně ■, kde jsou i svědci pana ■, běžně nacházeli drogy. Konkrétně panu ■ našli x-gramů marihuany v botách. To všechno byli lidi, kteří měli problémy s kázní ve věznici, byli kázeňsky trestáni. Pokud jde o zranění pana ■ a pana ■, tak proto nemá vysvětlení, protože u toho nebyl. Ale vězni mají celodenní přístup do posilovny, atd. S panem ■ šel po kontrole na toalety proto, že každá ložnice, světnice, na výstupním oddělení mají volný pohyb po chodbách, jsou de facto puštěny celý den. Každý má svůj záchod a ten záchod má své klíče. Po té prohlídce, kdy samozřejmě kontrolovali i záchod, i ty společné prostory na záchodech, tak si zapomněli klíče na tom záchodě v zámku. Vyzval jednoho odsouzeného, ne konkrétně ■, z té cely, aby si ten záchod šli zamknout a ty klíče si vzali k sobě. De facto tam šlo jenom o to, aby jeden odsouzený si šel ten záchod jakoby převzít po té prohlídce, vzít si klíče a zase zpátky na celu. Nevzpomíná si, jestli byl někdo na té toaletě. Před těmito událostmi vězně ■ a ■ znal. Byli ubytováni na ubytovně, kde sloužil. Nedokáže říci, jestli s nimi již v minulosti měl nějaké spory. Určitě by se dalo zjistit, jestli psal kázeňské listy, ty jsou evidovány. Jestli konkrétně něco řešil, neřešil, to si nevzpomíná. Pokud jde o to, jakým způsobem si odsouzený ■ a ■ plnili své povinnosti v rámci výkonu trestu, tak o panu ■ vím, že je to jakoby člověk, který byl kolikrát ve 3. PSVD, byl tam několik let, kvůli tomu, že užíval drogy, neplnil kázeň. Byly na něho psány kázeňské lístky, byl několikrát na oddělení kázeňských trestů. V minulosti měl problémy s nějakými nařčeními. Podle něho to je člověk, který si neplní to, co má, a když mu to vytknete, tak kolem sebe hází lži, atd.. Jeho chování je účelové a snaží se poškodit dozorce vykonávající službu. Pan ■, tam si to úplně konkrétně nepamatuje. Ví, že měl také kázeňské věci s tím, že si shromažďoval nějaké elektrické součástky a nějaké takové věci. Byl vždycky takový, ne drzý, to ne, ale nepozdravil, nebo něco takového, nebyl to jakoby vzorňák té slušnosti k příslušníkům. Před ■ 2020 nevěděl, jaký je zdravotní stav pana ■. Hodně krát ho předváděl na zdravotní středisko. Ví, že tam často chodil, ale neví kvůli čemu. Neví nic konkrétně o jeho zdravotním stavu. Neměl typ na někoho, kdo má ty zakázané předměty na ubytovně pana ■ držet. Dostal jenom typ na to, že je to na té cele, s tím, že tam volají každý den. Pokud jde o to, jak se pan ■ choval během té prohlídky, tak co si pamatuje, že rád zdržoval, že mu musel několikrát říct, ať trošičku zvýší tempo, jelikož na cele bylo spousty lidí a ve věznici navazuje jedna práce za druhou a není tam prostor, aby jeden člověk se prohlížel 5 hodin, to prostě nešlo. Ví, že zdržoval, ale nic konkrétně dál neví. Pokud jde o to, jestli pokyny, které mu on dal, plnil, tak když mu to řekl, tak se snažil. Bylo to takové až jakoby provokativní, ale to je jeho subjektivní názor. To, či byly ty nalezené zakázané věci, nezjišťuje on, ale oddělení prevence a stížností. Pokud jde o to, jak naváděl pana ■ na WC, tak to bylo proto, že to WC měl uzamknout a vzít klíče na jejich ložnici. Poté, co pan ■ od WC odcházel, tak WC zůstalo uzamčeno. V žádném případě na WC kontrolu těla poškozeného ■ neprováděl. Nebyl k tomu důvod. Pana ■ po skončení trestu viděl. Teď se živí jako řidič ■ a jezdí konkrétně ■ přes ■ a vidá pana ■ denně. Má několik videí, jak se chová na veřejnosti, jezdí na kole, chodí do hospody. Je to úplně standardní chování. Tady jakoby co předvádí a zalyká se. To venku v žádném případě není. Strážní většinou zabezpečují chodby atd. Konkrétně na té ubytovně ■ při té prohlídce byly puštěny na chodbě ti ZO1 (zvýšená ostraha 1. diferenčka). Většinou kontrolují ten stav na té ubytovně, jelikož oni jsou v cele a vždycky je potřeba, aby byla pod dohledem ta ubytovna, to je priorita, tzn., že oni zabezpečovali de facto tu bezpečnost. Dozorce je na výkonu trestu a strážný je strážný, který je na věži. Oni volali o posily a přišli strážní.

3. **Obžalovaný ■** na svoji obhajobu uvedl, že pokud jde o kontrolu z ■ 2020, tak byl velen denním rozkazem na ubytovnu ■. Na ubytovnu ■ skoro vůbec nechodí. Zhruba v 15:10 hodin vysílačkou s panem ■ slyšeli, že se něco děje na ubytovně ■. Tím, že chodba z ■ do ■ je jakoby taková spojovací, tak tam šli. Šli jenom zjistit, jestli se tam náhodou něco

nestalo. Mezitím, než tam přišli, tak se tam asi něco našlo, a oni tam už pak na požádání ideesáka pana [REDAKCE] zůstali s tím, že se bude provádět ta mimořádná prohlídka na základě toho, že to povolil. Na té cele už někdo z vězňů byl. Už si nepamatuje, jestli to byl [REDAKCE] nebo kdo z těch vězňů a podíleli se na té prohlídce, tzn. kontrola osobních věcí, prostě tak, jak to má být. Při té prohlídce si ten konkrétní vězeň, který má tu skříňku, postel, stoupne ke svým věcem a vyzve se, aby si všechny svoje věci sbalil, co má zapsané v osobní kartě u vychovatele, oni to prohlížejí, aby zjistili, jestli tam není něco nepovoleného. Prohlídka proběhla naprosto standardním způsobem. Vězeň si vyndával věci ze skříňky na stůl, tam se to prohlíželo, prohlídnuté věci si dával na deku na zem. Při té prohlídce nedošlo k žádnému fyzickému kontaktu. Nebyl k tomu důvod. Na ubytovně [REDAKCE] nechali jednoho kolegu. Tam nebyla žádná činnost. Vězně neměli na chodbě. Měli to zajištěné. Vysvětlení proto, proč stojím před soudem má. Je to prostě pomsta ze strany odsouzených, protože při té prohlídce se našlo x nepovolených věcí. Je běžná praxe. Nevzpomíná si, jestli nějaká zabavená nepovolená věc byla pana [REDAKCE]. Ví, že za tu dobu nashromáždili ty nepovolené věci a úplně ve finále našli ty telefony a nějaké nabíječky, trafa, ale to se našlo vlastně na chodbě, už mimo prostor cely. V minulosti byl několikrát načen z fyzického napadení. Byli u soudu a GIBS ho vyšetřuje za napadení. Vězni se jim prostě mstí. Určitě jsou kolegové, kteří chodí na výslech ke GIBS víc než ostatní. Pro to má také vysvětlení. Je to v podstatě proto, že někdo dělá víc, někdo dělá míň. Neví, jestli se ten den na ubytovně [REDAKCE] kontrolovala pouze tato cela nebo víc cel. On byl u kontroly cely [REDAKCE]. Při prohlídkách se většinou stane, že hlas zvýšíte, protože se buď posunují postele, skříňky, když ten vězeň si balí věci u skříňky, tak vám začne dělat, že támhle má něco, támhle potřebuje na záchod, támhle si potřebuje vylít hrníček od kafe, omýt ho, tak prostě hlas zvýšíte, ale není to na základě toho, že by tam někdo řval, nebo vám to schválně zdržuje, jenom aby vám dělal naschvály. On byl určitě v cele dokonce prohlídky. Když děláte mimořádnou prohlídku, tak rozebíráte všechno, od postelí, posunujete skříňky, prohledává se záchod, umyvadlo se šroubuje, světla se rozšroubují, prostě v té cele je bordel. Těžko říct, jestli by byl nějaký hluk z cely slyšet v druhé cele. Před prohlídkou odsouzeného [REDAKCE] neznal, protože na ubytovnu [REDAKCE] nechodí. Zná převážně vězně z ubytovny [REDAKCE], protože tam je 95 %. Odsouzený [REDAKCE] se při té kontrole choval tak, že to zdržoval. Nemyslí si, že by je nějak napadal, že by jim nějak nadával. Řekl by, že ta prohlídka proběhla naprosto standardním způsobem. On tam přišel zhruba v 15:10, takže neví, co se tam dělo těch 10 minut předtím, protože ten vězeň už byl na cele. Za jeho přítomnosti ho určitě nikdo nevyzýval, aby jim vydal věci. Věci se našly už ne v prostoru cely, ale bylo to v prostoru chodby. On to konkrétně nenašel. Neví, kdo to našel. Je možné, že to byl buď [REDAKCE], nebo [REDAKCE]. Oni v tu dobu sloužili na ubytovně [REDAKCE], takže o tom měli přehled. V rámci prohlídky cely lze dělat i prohlídku příslušejících prostor té cely. Při prohlídce se prohlíží i mříže, nádržky na WC, prostě všechno. S panem [REDAKCE] v minulosti žádný spor neměl. Pokud jde o výběr vězně, který měl zůstat v cele při prohlídce, tak on tam přišel po 10 minutách, ale ví, že tam ten vězeň šel jakoby dobrovolně. Vždycky je přítomen prohlídce nějaký odsouzený. Asi se ten vězeň přihlásil a šel tam dobrovolně. Ostatní vězni byli na jedné kulturce. Když se vězni prohlídnou, tak se dávají odděleně na prostor, kde je možnost izolovat prohlídnutý, neprohlídnutý, takže spolu nepřijdou do styku. Při osobní prohlídce spolu nemohli přijít do styku.

4. Současně s obžalobou podanou proti [REDAKCE] a [REDAKCE], byla podána obžaloba a bylo tak vedeno společné řízení i proti [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], kteří tak byli v rámci společného řízení k věci vyslechnuti v přípravné řízení jako obvinění a při hlavním líčení jako obžalovaní, když v jejich případech pak bylo o věci rozhodnuto při stejném hlavním líčení samostatným rozhodnutím.
5. [REDAKCE] jako obžalovaný ve vztahu k prohlídce ze dne [REDAKCE] 2020, vypověděl, že již den předem našli chytré hodiny. Další den přišel stejný typ. Od [REDAKCE] 2022 už ve věznici neslouží. Sloužil na oddělení [REDAKCE] a byl znalec místních poměrů. Věděl, kde se nepovolené věci

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

ukrývají, kdy člověk musí automaticky procházet takové věci, kde jsou záchody, umyvadla, protože oni si jsou dobře vědomi, že se toho příslušníci štítí. Tam se takové věci schovávají. Den předtím byl stejný postup, kdy kolega ■■■■■ dostal typ, že jsou vedle na oddělení ■■■ chytře hodiny propašované, překlénované z oddělení ■■■ z toho stejného místa, z cely ■■■, na oddělení ■■■ a tam se našly. Ten jistý odsouzený to vydal bez problémů. IDS, vrchní, dal pokyn k prohlídce a stejný postup jako se dělá vždycky. ■■■ sloužil na oddělení ■■■ a ■■■■ za ním přišel, že má informaci, že tam jsou zase hodinky a několik telefonů. Tak šli s kolegou ■■■■ na celu ■■■. Odsouzeným bylo sděleno, kdo tam zůstane a přihlásil se vězeň ■■■■, že tam zůstane na té cele, ostatní šli ven na chodbu. Udělala se preventivní prohlídka a byli odvedeni na kulturní místnost. Oni se vrátili a udělali prohlídku té cely a on našel za umyvadlem nalepený na magnetu MP4 a díky tomu bylo nahlášeno IDS ■■■■, že našel MP4, on přišel, nahlásil to vrchnímu inspektorovi a byla nařízena prohlídka té cely. Pokud jde o koňování, tak zrovna ty tři cely byly ostraha na oddělení ■■■ a ti musí být určitý čas puštěni na chodbě. Další chodba sousedí s kulturkou a vlastně, jak jsou puštěni, tak z té kulturky je to pár metrů, a dají se dostat nějaké nepovolené věci. I když se člověk bude snažit, tak se tomu nikdy nezabrání. Při kontrole k žádnému problému nedošlo. K žádnému fyzickému napadení nedošlo, žádný odsouzený nebyl vulgární, nebylo třeba použít hmatů, chvatů. Při kontrole se nic nestalo. Všichni spolupracovali. Jenom někteří vězni, ■■■■ a spol., když vykládali věci ze skříňky, dělali pomalu. Byli akorát upozorněni na to, aby dělali rychleji, ať to vyndávají rychleji a nezdržují to. Bylo jim řečeno, jestli něco mají, tak ať to dají. Věděli, co hledají, ale když je nařízená prohlídka, tak se stejně hledají další nepovolené věci, drogy, ponorky (svěpomocí udělaný ponorný vaříč), vaříče, ešusy. Má jediné vysvětlení, proč se scházejí před soudem a to je, že se už několikrát stalo, že vězni obviňovali jak jeho nebo další kolegy, že něco udělali a nic za tu dobu nebylo prokázané. On byl přísný, a dbal na nařízení a zákony a to také vyžadoval po nich. GIBS docílil toho, že on odešel z vězeňské služby, kdy už nechtěl akceptovat ten jejich přístup. Myslí si, že panu ■■■■ nebyla nalezena zakázaná věc. Možná se na celu ještě někde našla nějaká MP3 a venku se pak našly nějaké telefony a hodinky. Pokud jde o to, proč by si na něho stěžoval, když mu nic nalezeno nebylo, tak do toho člověk nevidí, protože tam jsou další vězni, kteří jsou jakoby šéfové na těch celách, na těch chodbách a ti řídí všechno podle nich a jsou tam další, kteří to vezmou na sebe nebo napíší obvinění, aby ti dotyční, šéfové, kápoové, nebyli spojováni s tou věcí. Odsouzeného ■■■■ před tou událostí znal jenom zběžně. Nevybavuje si ho jako odsouzeného. Byl šedá myš, protože proplouvat a šmelil mezi ostatními. To, že šmelil, to se vykládalo na chodbě. Výkon trestu plnil standardně. Jestli něco bylo, tak se to dá dohledat. Je plno vězňů, kteří vám proplouvají mezi „rukama“, že ani nevíte, že tam máte takové lidi. Pak víte o lidech, kteří vám dělají problémy, tak si je více zapamatujete. Na počátku prohlídky byli odsouzení vyvedeni a zůstal tam odsouzený ■■■■. Oni prošli všechna místa a zákoutí, co nejsou vězňů. Vězňů jsou akorát skříňka a postel. Ty věci se dělaly jenom pod kontrolou, když ten vězeň přišel na tu celu. Když se postupně navádí na cimru vězni, tak se musí rozebrat postele, protože tam jsou zákoutí, kde to můžou mít, duté nohy, kde můžou mít něco schované, uložené, protože to se jedná o SIM karty, to jen tak nenajdete, drogy a takové nepatrné věci. Musí se rozložit postele, odtahat skříňky, všechno rozebrat, protože i ta skříňka má ve dvířkách záhyby, kde to je všechno poschováváno. To jsou věci, které se musí standardně dělat. Pokud jde o to, jak probíhala osobní prohlídka pana ■■■■ i dalších vězňů, tak když byl vězeň přiveden na tu celu, věci vyndal na stůl, oni je postupně prohlíželi a dávaly se na jeho osobní deku, na kterou si to vlastně skládal, udělal si pak kouli a tu si odnesl s sebou na kulturní místnost, aby nebyli společně s těmi ostatními neprohlédnutelnými. Přitom se ještě prohlédly jeho matrace na posteli a takovéto věci. Pan ■■■■ byl spíše taková šedá myš, ne kápo. Co mu bylo řečeno, to udělal. Taková jejich konina.

6. ■■■■ jako obžalovaný ve vztahu k prohlídce ze dne ■■■■ 2020 vypověděl, že kontrola probíhala standardním způsobem. Nic výjimečného se při té prohlídce nestalo. Docela ho překvapilo, když po nějakém čase se o ně zajímat GIBS a kladl jim za vinu, že se při té prohlídce něco někomu stalo. To, co uvedl pan ■■■■, cítí jako mstu odsouzených, aby poškodili

jména kolegů, kteří jsou důslednější a dělají svoji práci s větším nasazením a následně se jich tak zbavili. Nemůže však říci koho. Nemá žádné takové informace. Myslí si, že on důrazně nemluvil, ale v daných situacích se člověk dokáže ozvat. Když se děje něco nepřístojného nebo když odsouzený třeba neposlechne, co mu řeknete napoprvé normálně, a dělá, že to neslyší, tak samozřejmě musíte použít důraznější výzvu. Ne že by na něho křičel, ale prostě důrazněji. Odsouzení kolikrát vědomě neposlouchají, dělají si to svoje, úmyslně zdržují. Stále je u vězeňské služby na výkonu trestu jako dozorce. V současné době je to většinou ubytovna ■. Myslí si, že v té době většinou byl na ubytovně ■. Pana ■ před tou kontrolou nijak zvlášť neznal. Maximálně věděl, že tam je, ale jinak ho ničím nezaujal. Neměl důvod se o něho více zajímat. Věděl, že tam je, ale blíž ho neznal. Určitě s ním žádný problém neměl. Pokud jde o to, jestli si na něho někdo z odsouzených stěžoval, tak osobně o tom neví, ale kolikrát byl účasten výslechu GIBS, kde jim ani neřekli, za jakým účelem, ale to už je dávno. U kontroly byl hned od začátku. Ten den byl velen na ubytovnu ■. Vypustili vycházku a pak přišel zespoda jeden z kolegů. Už si přesně nepamatuje, s kým byl na tom patře. On, ■ a ■ pustili vycházku a následně šli k té cele za účelem kontroly pořádku na cele a jestli kolega měl nějakou informaci o věcech na cele, tak počítali s tím, že se tam asi bude dělat nějaká prohlídka. První počátek byla kontrola pořádku, tedy využít moment překvapení, protože odsouzení, když podle časového rozvrhu dne počítají s tím, že tam nepřijdou, tak mají ty věci, které mají běžně poschovávané, aby o ně nepřišli, někde po ruce. Je tak větší šance, že jsou třeba na posteli. Myslí si, že ten den se prováděla kontrola jen této cely. Pokud jde o personální obsazenost, tak v současné době je to tragédie. Odsouzení mají povědomí, že jich je tam málo. Nemám ponětí o tom, jak mohli pan ■ a pan ■ ke zraněním přijít. Pana ■ nezná. O tom vůbec nic neví. O panu ■ ví to, co četl. I někteří odsouzení uvedli, že se snaží o invalidní důchod a podle něho využil situace a ti jiní, kteří byli za tím vším, využili i pana ■. Nemá však povědomí, kdo to byl. Pan ■ zůstal na cele jako svědek, protože když vyvedli odsouzené, tak běžná praxe je, že jeden odsouzený tam zůstane a ti ostatní si nechají otevřené skříňky a svědek je tam proto, že oni, jako dozorcí, nezasahují do jejich osobních věcí. Prohlíželi jenom společné prostory, záchod, umyvadla, okna, postele, odsouvaly se skříňky, hýbalo se s nábytkem. Na tento dozor tam byl on jako za všechny odsouzené, že jim tam nezasahovali do osobních věcí. Pokud jde o to, jak se choval, tak on si ho nijak zvlášť nevšímal. Myslí si, že mu při prohlídce jeho osobních věcí určitě ukládali nějaké pokyny. Nevzpomíná si, jak na to reagoval. Neměl důvod pana ■ sledovat. Myslí si, že u jeho skříňky ani nebyl. Nezaznamenal nic výjimečného. Jestli mohl zdržovat, jestli si mohl ty věci záměrně vyndávat pomalu, už neposoudí, je to už dávno. Jak došlo k tomu, že tam zrovna zůstal pan ■, už neví, ale myslí si, že ho určili odsouzení nebo jestli vycházel poslední z cely, neví, nebylo to cílené. Myslí si, že na tom oddělení ještě po této události sloužil. Nevybavuje si, jestli se od té doby pan ■ choval jiným způsobem.

7. ■ jako obžalovaný ve vztahu k prohlídce ze dne ■ 2020 vypověděl, že toho ■, byl to víkend, ho kolem 15 hodiny informovali dozorcí z ubytovny ■, aby se dostavil na celu ■. On se tam dostavil. Zde mu oznámili, že našli nepovolený předmět. On proto vzápětí informoval vrchního inspektora, který z popisu funkce může povolit mimořádnou prohlídku, a tu také povolil. Informoval ho, že potřebují poslat na výpomoc strážné, jelikož tato cela je velká, tudíž aby se jí zúčastnilo co nejvíc lidí. Odsouzení se balili po jednom, prohlídli se, odvedli se na kulturní místnost. Při prohlídce byly nalezeny nějaké nedovolené předměty, takže informoval vrchního inspektora, aby povolal zaměstnance oddělení prevence a stížností a ten přišel. Informoval ho o stavu prohlídky, vyfotil si zakázané nalezené věci, a prohlídka byla ukončena. Pracuje jako dozorce a zastupuje inspektora dozorčí služby. V těchto případech, kdy je velen na toto místo inspektora dozorčí služby, velí té denní nebo noční směně a má na starosti dozorce ze všech ubytoven. Ve věznici jsou čtyři směny, takže tam jsou čtyři vrchní inspektoři, pak vedoucí oddělení, zástupce vedoucí oddělení. Byl víkend. Tím pádem byl jeho přímý nadřízený vrchní inspektor strážní služby. Toho kontaktoval, že byly nalezeny zakázané předměty a potřebuje, z jeho pozice inspektora dozorčí služby, provést mimořádnou prohlídku cely. On mu

ji povolil, vyžádal si strážné, a jelikož ho dozorcí volali vysílačkou, na místo se dostavili i dozorcí z ubytovny ■. Ty pak využil k provedení prohlídky. Ten den určitě nebyla prováděna jenom tato prohlídka cely. Každý den je několik prohlídek. Tato byla neplánovaná, mimořádná. Ten den byl přítomen této mimořádné prohlídce. Nevybavuje si, jestli na této ubytovně, v ten den, byla i další prohlídka nebo ne. Při kontrole cely byl nalezen MP4 přehrávač a při následné prohlídce byly nad celou, v úžlabí, nalezeny mobilní telefony, nějaké hodinky, myslí si, že i rádio. Je to součást cely. Jelikož to byla ostraha, tudíž jsou v určitý čas podle časového rozvrhu dne otevřené ty cely, takže se prohlídne i prostor před celou. Takovéto mimořádné prohlídky dělají pomalu denně, protože se nachází nepovolené předměty, kromě plánovaných prohlídek, které jsou z rozkazu. Při prohlídce je třeba někdo pomalejší, tak se musí jakoby upozornit, aby pohnul. Je možné, že to bylo i při této prohlídce. Kdo tam zůstal jako první, to už neřekne. Při kontrole cely je vždycky přítomen nějaký odsouzený. Kdo tam jako první z odsouzených zůstane, to je o náhodě. Není určeno, kdo tam přímo zůstane. Neřekne, jak pan ■ ke zraněním přišel, protože by to musel mít zapsané v záznamu, že byl odsouzený zraněn a on by musel, pokud by ho požádal, ho předvést k lékaři nebo mu zajistit lékařskou službu. Žádné zranění určitě nebylo. Jako inspektor dozorcí služby bych se určitě musel dozvědět, že byl někdo zraněn i na jiném oddělení, i na jiné ubytovně, protože má dozorce na starosti ten den a ti mu veškeré tyto mimořádné události hlásí. Vysvětlení proto, že jsou u soudu má takové, že si odsouzený stěžoval. Při té prohlídce jsou nalezeny věci, které ti odsouzení nějakým způsobem získají, a když o ty věci přijdou, tak se pak mstí. Pokud zrovna nezastupuje pozici inspektora dozorcí služby, tak převážně sloužil na ubytovně ■ a ■. Na ubytovnu ■ se dostal opravdu jen výjimečně. S panem ■ v minulosti osobně žádný spor neměl. Nevím, jestli měl spor s nějakým jiným dozorcem. Jestli nějak vyčníval, neví. Pokud se naleznou nepovolené věci, tak je povinen provést prvotní šetření, a k těm věcem se nikdo nepřihlásil. To je pak věc oddělení prevence a stížností, kdy ten pracovník oddělení prevence a stížností přišel, samostatně si ty odsouzené pozval, ti mu podali další výpověď. Jestli se jakoby jemu přizná k těm držným věcem, to už se oni nedozví. Po této události asi s panem ■ do kontaktu nepřišel, nevzpomíná si. Pracovník z oddělení prevence a stížností si především fotí odebrané předměty a probíhá výslech odsouzených. S každým přítomným odsouzeným na cele rozmlouvá. Pokud se najdou věci na cele, na určitém místě, tak se provádí fotodokumentace. Neví, jestli fotil jenom kus té cely nebo celou celu. Fotí si konkrétní místa, kde se odebrané věci najdou. V případě zranění by se o tom měl dozvědět. On je z pozice oddělení prevence a stížností jakoby první na ráně k tomu, když se něco stane, tak je vězni informují. Neví nic o tom, že by ho někdo, konkrétně ■, o něčem informoval.

8. ■ jako obžalovaný ve vztahu k prohlídce ze dne ■ 2020 uvedl, že sloužili s panem ■ na ubytovně ■. Po 15 hodině slyšeli do vysílačky hlášení, že z oddělení ■ volají pana inspektora. V rámci toho se tam šli podívat, jestli není potřeba pomoci něco zajistit. Následně, tím že tam byl nalezen nějaký zakázaný předmět, tak byla nařízena prohlídka. Tam je pan IDS ■ poprosil, aby se jí účastnili, aby tam zajišťovali bezpečnost a pomohli, aby se to všechno urychlilo. Pokud jde o to, kdo tam všechno byl, tak on s panem ■ tam přišli, IDS, tedy pan ■ a na ubytovně sloužili pan ■, ■ a ■. Přišli tam a oni už tam měli nějakého odsouzeného na cele. Jelikož na ubytovně neslouží, tak jméno neví. Následně se dělala dokontrola společných prostor a pak se dělala jeho osobní prohlídka, kdy on si vyndával osobní věci ze skříňky. Ty se prohlížely a potom se odvedl na kulturní místnost a přivedl se další a takhle se pokračovalo. Když tam přišel, tak na něho museli kluci nějak důrazněji mluvit, protože trochu zdržoval. Jak ještě doprohlíželi věci, tak tam šoupali s nábytkem, tak občas nebylo něco slyšet, tak se občas musel zvýšit hlas, aby to bylo slyšet. Na odsouzeného žádný nábytek ani židle nespádl. Žádné fyzické napadení neviděl, k žádnému fyzickému napadení nedošlo. Pokud jde o to, jestli se tam zvyšoval hlas, tak asi jenom, že zdržoval, tak mu asi kluci říkali, aby se snažil pracovat lépe. Oslovení „zmrde“ neslyšel. Vysvětlení proto, proč jsou stíhání, má takové, že jde spíše o mstu. Když jim člověk něco zakázaného sebere, tak potom na základě nějaké msty, právě chodí udání na GIBS. Člověk chodí po výsleších a tím se snaží

Shodu s prvopisem potvrzuje ■.

člověku znepríjemnit tu službu, aby ho to celé otrávil, aby nedělal to, co má. Nepamatuje si, kdo podával trestní oznámení. Pokud jde o vznik zranění pana [REDAKCE], které se mu mělo stát v době kontroly, tak to vůbec netuší. Neviděl, že by došlo k nějakému napadení, takže si to jeho zranění nedokáže vysvětlit. Pokud jde o to, jestli byla prováděna ještě nějaká jiná kontrola, předtím nebo potom, tak když tam přišli, tak se dodělala kontrola těch všeobecných prostor na té cele, protože cela byla docela dost velká, a potom jenom prohlídka jeho osobních věcí, o žádné další prohlídce neví. Prohlídka skončila tak, že kluci měli něco nalézt, ale to už tam nebyl, protože v průběhu prohlídky odešel na ubytovnu [REDAKCE], kde v té době měla končit vycházka. Šel sám. Pan [REDAKCE] tam zůstal. Když se tam vrátil, už byl konec prohlídky, a tak se otočil a šel zase zpátky. Zkušenost z GIBS má. Člověk tam byl už několikrát. Vždycky mu řekli, čeho se to týká. Zatím to skončilo pokaždé dobře, neprokázalo se to. Většinou to bylo, že odsouzený chtěl jít na vycházku v době, kdy neměl, nebo naopak, že už šel ráno a pak se dožadoval další, že tam měl domluvené nějaké obchody třeba na vycházce. Člověk mu to samozřejmě nedovolil, no a vzápětí už šel na výslech, že nosí mobilní telefony do věznice a tak. Vzpomíná si, že na pana [REDAKCE] kluci zvyšovali hlas, takže zřejmě zdržoval tu prohlídku, že mu to dlouho trvalo, než si něco vyndal, dlouho to balil. Zdravotní postižení na něm neviděl. Odsouzení byli odvedeni na kulturní místnost a při prohlídce zůstal jenom ten jeden odsouzený. Ten tam byl, když oni tam přišli. Následně se u něho udělala prohlídka a pak se odvedl na jinou kulturní místnost. Na ubytovně [REDAKCE] jsou zrovna čtyři vedle sebe, a z té, kde byli ti neprohlídnutí vězni, se odvedl další na celu, tomu se prohlídly věci, a odvedl se na další kulturní místnost. Myslí si, že někoho na kulturní místnost odváděl i on. Má pocit, že asi on odváděl pana [REDAKCE] na kulturní místnost. Když ho odváděl, tak si nevšiml, že by byl zraněn, ani mu nic neříkal.

9. [REDAKCE] jako obžalovaný k prohlídce ze dne [REDAKCE] 2021 uvedl, že pokud jde o kontrolu ze dne [REDAKCE] 2021, tak tato prohlídka byla normální, standardní. Nebylo tam nic navíc. Nic, co by se něčím vymykalo. Přišli tam, protože to bylo i na oznámení, takže jeden z vězňů mohl říct dozorcí, že tam něco přechovávají. Na to si šli udělat jakoby kontrolu pořádku. Protože je to výstupní oddělení, už tam jsou vězni, kteří už tam třeba odpoledne chodí v civilu, nereagují třeba u některých příslušníků na žádné výzvy, už prostě nerespektují uniformy. Říkají: „už je to tady naše, nechte nás bejt, my už to tady nějak doklepeme“. Pokud jde o tu prohlídku, tak vešli na tu celu a u všech vězňů udělali jenom preventivní prohlídku. Šli na kulturní místnost, jelikož to je ložnicová část, tak museli říct i ostatním odsouzeným, kteří tam jsou ubytovaní, aby zůstali na svých ložnicích. Když tito vězni šli na tu kulturní místnost, tak si tam náhodně jednoho nechali. Nebylo to, že by si tam jednoho určili. Řekli: „jeden tady zůstaňte jako ten svědek“ a začali prohlížet jejich pořádek, který tam měl být. Hnedka v zárodku se v odpadkovém koši našly tři nebo čtyři nabíječky. To už byl podnět k tomu, že se tam přechovává nějaká nepovolená věc, která tam nemá být. Po těchto nálezech si člověk domyslí, že tam určitě bude nějaký mobilní telefon, asi k holicímu strojkovi to nebude, i když holicí strojek se tam taky našel. Takže tahle ta událost se nahlásí vrchnímu inspektorovi, ten to nahlásí zástupci ředitele, ten prostě řekne, že tam máme provést mimořádnou důkladnou prohlídku a ta se tam také udělala. Další věci, které už tam byly vyjmenované, to jsou akorát v tom úředním záznamu. Neví, jestli tam byl ještě holicí strojek, nějaký adaptérek, nějaké trika, a to bylo asi tak nějak všechno. Proběhlo to standardně. Nikomu tam žádná újma způsobena nebyla, ba naopak. Stále pracuje u vězeňské služby, už 29 rok na pozici vrchního inspektora, inspektora dozorcí služby. Skutečně nosí bílé šňůry. První odsouzený tam byl pan [REDAKCE]. Neví, jestli se přímo u něho něco našlo, protože on tam byl jako první. Tyto veškeré nepovolené věci, které tam mají, jsou vlastně na neutrální půdě, aby za to nemohli být potrestáni. Myslí si, že když to dají do koše, takže to bude na neutrální půdě. Byl by blázen, kdyby si to dal do své osobní skříňky, kterou mu prohlížejí. Mají to přilepené pod skříňkami. Nebo to mají u vězně, který nastupuje kázeňský trest, má tam prázdnou skříňku, tak si to dají k němu, nebo si nějaké věci přilepí izolepou zespodu skříňky. Myslí si, že trestní řízení inicioval pan [REDAKCE]. Dozvěděl se, že to bylo přes maminku. Neví, proč to dělal. Myslí si, že je to msta za to, že se tam našly tyto věci. To je jeho domněnka. Třeba jejich cela mohla tyto věci

půjčovat nebo za účelem zápůjčky anebo prodeje, že až půjdou domů, že to prodají zase někomu jinému. Pro ně to má daleko větší cenu, než cokoli jiného. Při každé prohlídce se šoupe s nábytkem, a když vezme plechovou skříňku, kde je vylitá betonová podlaha, nebo se odsune ramplující postel, tak ten randál tam určitě je a ta rezonance do těch zdí určitě působí. V žádném případě na pana [REDAKCE] nemusely být použity hmaty, chvaty a nemusel být vyzýván. Akorát tam mohli být vyzýváni k jejich liknavosti, že prostě nám ty věci podávali pomalu. Vyzívali jsme je, ať si ty věci dají na stůl nebo na svoji postel a budou prohlíženi, ale k ničemu tam nedošlo. Kontrolu dělal s panem [REDAKCE] a s panem [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že toto je ložnicová část, tak toaletu mají mimo tyto ložnice. Každá ložnice má svoji toaletu, protože kdyby tam chodili všichni najednou, tak ten pořádek bude neudržitelný. Mají svoji toaletu, mají svůj klíč a jde se to prohlídnout i na WC. Nevzpomene si, kdo dělal kontrolu WC, ale myslí si, jestli to nebyl pan [REDAKCE]. Kolega si tam vezme většinou toho odsouzeného, který vezme klíč, a jde mu tam odemknout a jsou u toho, kdyby se tam něco našlo. Tam se nic nenašlo. Kolega se mu s dojmy z toalety nesvěřil. Nemám vysvětlení proto, jak ke zranění pan [REDAKCE] přišel. Myslí si, že si ho můžete udělat i účelově, ale za nich při prohlídce k žádnému zranění nedošlo a nebylo ani nic nhlášeno. Akorát můžu podotknout, že když tam přišel i z prevence, tak nikdo z těch odsouzených, kteří tam byli ubytovaní, se k tomu nevyjádřil. Nikdo si na nic nestěžoval. Pokud jde o spoluobžalované, tak s nikým z nich není příbuzný. Ví, že si to vězni myslí, ale není to pravda. Před touto událostí odsouzeného [REDAKCE] neznal. Jenom třeba, když tam přijde dělat kontrolu, tak ví, že tenhle odsouzený [REDAKCE] vyniká tím, že tam třeba chodil jenom do půlky těla, nebo ho poznáte podle chůze, že je takový víc frajírek, že tam dominuje nad těmi ostatními. Pokud jde o to, jestli někdo z ostatních obžalovaných měl v minulosti s panem [REDAKCE] nějaký spor, tak si myslí, že jenom nějaké napomenutí za jeho ústrojovou nekázeň. Určitě ví, že tam nerespektoval standartní úklid, standartní chování a ústroj, který by měl mít do pozdních večerních hodin. Jak se stavěl k jejich pokynům při prohlídce, to už si nepamatuje. Může říct, že u 90 % vězňů je přístup liknavý, chtějí prohlídku zdržovat, protože vědí, že oni musí prohlídku dodělat. Ale jestli přímo tento odsouzeného to bojkotoval, zdržoval, to neví. Pokud jde o to, jestli se pana [REDAKCE] ptali, či ty věci jsou, tak tam přišel pracovník OPaSu, který se ptá, ale on se ptám taky, „pánové, je to nějaké doznání, je to někoho, chcete se k tomu někdo přiznat?“. Oni s úsměvem „veliteli, nejsme dnešní“. Než přišel OPaS, tak si myslí, že on se všech ptal, protože to má za úkol. Protože pokud by se někdo přiznal, tak se na něho sepíše kázeňský lístek. Nikdo z nich pana [REDAKCE] nevyzýval k tomu, aby jim vydal nějaké nepovolené věci. Pokud jde o osobní prohlídku, tak to proběhlo tak, že všichni vězni byli na kulturní místnosti, jeden vězeň se dá na tu ložnici a dělá se u něho prohlídka, vytáhne si věci, dává si je na svoji postel nebo na stůl, potom si je sbalí a odchází s nimi zase na kulturní místnost a vezme se další. Potom, když už je jeden vězeň třeba vevnitř, se balí, dobaluje se, tak už tam mají dalšího, takže chodí jeden za druhým. Mohli na té cele být třeba dva, třeba najednou. Pokud jde o to, jak se chovají vězni v současné době, tak nejhorší to bylo před dvěma, třemi roky, když je obvinil GIBS z tohoto a bylo to i v médiích. Kdy tisková mluvčí [REDAKCE] tam doslovně řekla, že vězňům lámali ruce, nohy a bili je pěstmi do obličeje. My jsme přišli do práce a v kulturkách to jenom hučelo. Nebylo to nic příjemného. Kolegové, co nás znali, přišli s vytřeštěnými očima, z čeho nás to někdo nařknul. Vězni tam začali bučet, vězni nám říkali „hovada“. Bylo to velice těžké. Ten respekt, který tam byl vybudovaný, dávat ho nějakým způsobem do pořádku, to už se nikdy nepodařilo. [REDAKCE] byl na výstupním oddílu. Pokud jde o to, jestli se často stává, že si vězni stěžují po odchodu z věznice, nebo když vědí, že bude konec trestu, tak ano. Oni se chtějí ještě nějakým způsobem mstít, takže si můžou stěžovat nebo si stěžují. Je to běžná věc. Když se někomu najde nějaká věc, ať mobilní telefon nebo v zásilce nějaké nepovolené věci, drogy, opiáty, tak za to někdo musí zaplatit. Pan [REDAKCE] do posilovny chodil. Chodil tam do půl těla, ten tam vynikal. Myslí si, že někteří vězni se ho i báli. Byl tam takový dominantní. Odsouzení si to na výstupním oddělení určitě vyřizují. Když už jdou za dozorcem, tak to musí být velká událost.

Když si dají facku, někteří to neřeší, ale když to na nich je vidět, nějaká zarudlina, podlitina, tak oni už toto všechno musí řešit.

10. [REDAKCE] jako obžalovaný k prohlídce ze dne [REDAKCE] 2021 uvedl, že kontrola proběhla tak, že přišli na celu dělat kontrolu pořádku, a to vlastně tak, že odsouzení se odvedli na kulturní místnost, zůstal tam jenom jeden a s ním započala prohlídka společných prostor, kde kolega našel v koši nabíječku k mobilním telefonům, nějaké dráty. Na základě toho se začala provádět důkladná prohlídka, která probíhala v podstatě ve stejném duchu, jenom důkladněji tím, že se začaly přesouvat věci, kontrolovat prostory pod postelí, zálabí a různé takové věci, a potom následovala kontrola osobních věcí odsouzených. Po prohlídnutí všech věcí odsouzených se odvedli na kulturní místnost a prováděli další prohlídku cely ještě důkladnější a potom další společné prostory jako posilovnu, kuchyňku, záchody a koupelnu. U vězeňské služby není už rok a půl. Myslí si, že od [REDAKCE] 2021. Odešel z důvodu dojíždění a toho všechno okolo. Myslí si, že to za to nestojí. Tato kauza určitě nebyla důvodem jeho odchodu. To už byl ve výpovědi, když toto přišlo. Toho dne sloužil s [REDAKCE] a s [REDAKCE]. To, že se půjde dělat kontrola kázně a pořádku, rozhodl asi pan [REDAKCE] s [REDAKCE], ale neví. Na kontrolu jdete s tím, že vlastně jdete zkontrolovat, jestli odsouzení dodržují nějaká stanovená pravidla. Přitom se samozřejmě snažíte najít nějaké ty nepovolené předměty. Na tuto kontrolu šli všichni tři. V rámci této kontroly našli ty nabíječky. Následně, když to oznámili, byla nařízena mimořádná prohlídka, při které určitě něco našli, takové ty různé ponorné vařeče. Má dojem, že tam byla i barva na stěnu, ale tím si není jistý, mohli tam být nějaké zbroušené nože. To, že by na odsouzeného spadl nábytek, že by se odsouzený sám udeřil, nevybral futra, tak k tomu tam nedošlo. Na odsouzené nemusely být použity hmaty a chvaty. Nevzpomíná si, že by tam bylo ze strany odsouzeného něco verbálního agresivního. Nevím, jak pan [REDAKCE] mohl přijít ke zraněním. Pan [REDAKCE] se při kontrole nechoval nijak zvlášť. Normálně si vybalil věci, sbalil si je a na otázky, či jsou to věci, tak akorát odpovídal, že neví, že to tam je snad po nějakém bývalém odsouzeném a podobně. Sbalil si věci a šel na kulturku. Nikdo ho nevedl, protože tam ho není kam vést. Jenom mu řeknete, ať odejde a doprovodíte ho na chodbu, je to naproti. Na tomto oddělení jsou toalety hnedka vedle kulturní místnosti. Tyto toalety se také kontrolovaly. Myslí si, že je kontrolovali všichni. Součástí těch toalet je ještě pračka, kde mají odsouzení spoustu dalších věcí, jako prací prostředky, nějaké hadry. Kontrolovali to všichni v rámci urychlení. Před touto událostí pana [REDAKCE] znal zběžně z „[REDAKCE]“, ale nijak zvlášť. Pokud jde o charakteristiku jeho chování, tak jelikož byl ve 3. diferenční skupině, tak asi nic moc to nebylo, nebyl to slušný vězeň. Pokud jde o to, jestli s ním měl v minulosti nějaký spor, tak maximálně nějaký kázeňský přestupek, ale to je tak všechno, určitě ne. Pokud jde o jeho kolegy, tak si myslí, že s ním měli asi to samé. Je to vězeň, který nedodržuje pořádek a kázeň a je mu potřeba napsat kázeňský lístek. Pokud jde o to, jestli on nebo někdo z kolegů, vyzývali pana [REDAKCE], aby vydal nějaké zakázané věci, které by neměl mít, tak to ne. Spíše se ptali obecně všech, či jsou ty nabíječky. K tomuto ho nevyzývali, když tam byl jenom on. V rámci prohlídky nebyl pan [REDAKCE] odváděn na toaletu. Myslí si, že jednou přišel kolega [REDAKCE] na celu, že tam našel klíče, ale jestli to byl [REDAKCE], to neví. Neví, jak to vyřešil. Asi si je vzali a odešli. Výběr vězně na kontrolu byl proveden tak, že přišli na celu a řekli: „jeden odsouzený tady zůstane“. To se dělá z toho důvodu, aby nemohli říct, že jim tam něco poničili nebo vzali. Odsouzení si sami vyberou, kdo tam zůstane. Pokud jde o vlastní výměnu, tak se sbalil jeden odsouzený, přišel druhý odsouzený, ten si také balil věci. Věci, které jsou prohlédnuté, si může balit a odchází na kulturní místnost. Na cele mohou být dva vězni, když je čas na to je prohlížet, když je tam dostatek lidí. V době, když už měl [REDAKCE] zkontrolované věci, tak tam přišel další odsouzený. Myslí si ale, že se ještě dobaloval a oni už prohlíželi dalšího odsouzeného. Na chodbě jsou tak čtyři nebo pět cel. Chodba nebyla nijak zajištěna. Všichni byli na cele, kterou prohlíželi. Co se dělo na chodbě, nevěděli. Není schopen říci, zda na chodbě někdo prošel nebo neprošel. Jaké zranění mělo být panu [REDAKCE] způsobeno, to ví jenom podle fotek. Nemůže vysvětlit, jak mohl mít to kolečko, protože u toho nebyl. Neví, jak se mu to stalo.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

11. **Pokud jde o jednání popsané pod bodem ad 1)** odsuzující části výroku tohoto rozsudku, je toto prokazováno zejména výpovědí poškozeného [REDAKCE], který v té době vykonával trest odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE].
12. **Poškozený** [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek při hlavním líčení uvedl, že ví, proč stojí před soudem. Obžalovaný, kterému říkají „[REDAKCE]“, kdy přitom poškozený při hlavním líčení ukázal na osobu obžalovaného [REDAKCE], který byl při hlavní líčení přítomen jeho svědecké výpovědi, přišel na celu a postavil se před něho a povídal mu: „tak kde to je“ a on na to říkal „a co?“ Na to **dostal dvě rány otevřenou dlaní** a on si lehnul na postel. Poté ho vyzvali, ať si sbalí věci ze skříňky. [REDAKCE] **ho u té skříňky svalil, zaklekl mu to koleno a začal mu lámat nohu.** Potom si přesně postup nepamatuje. Ví, že mu [REDAKCE] lámal zápěstí, mačkal mu nějaký bod na uchu nebo co, a potom ho [REDAKCE] nakopl a asi se trefil dobře, protože mu nakopl nějaký brániční nerv. Pokud jde o škytání v průběhu mluvení, které se u něho projevilo při výpovědi před soudem, tak to mu dělá problém a kvůli tomu ho nikdo nezaměstná. Pokud jde o intenzitu, tak někdy to zmizí, když se třeba soustředím na jízdu na kole. Potom to třeba na dva měsíce zmizí úplně a potom se to zase objeví. Trvá to dva nebo tři roky. Při prohlídce ho prostě dokopali. Přes postel mu lámal to zápěstí, ale přesný souběh si už nepamatuje. Pamatuje si, že při prohlídce byl **přítomen dozorce pan „[REDAKCE]“, [REDAKCE], [REDAKCE] a další, co přistoupili na cimru, ty už nevnímali.** Po půl hodině se doplazil pro dechák, protože je astmatik a tak povíдали: „to jsme trochu přehnali, už se na to vysereme“. **Toto říkal pan [REDAKCE]. Neví, jak se chovali ostatní dozorcí při jeho napadání, protože ani neví, že tam byli.** Ani nevěděl, kdo tam byl. Myslí si, že jeho fyzické napadání trvalo asi půl hodiny. Při tomto byl jenom on a příslušníci. Potom tam přivedli jednoho odsouzeného, který to viděl, a chtěli, aby něco vydal. On jim říkal: „co má vydat, když nic nemá“. Příslušníci po něm konkrétně chtěli, aby vydal telefony, ty on neměl. Nemá nikoho z rodiny a tak je mu telefon k ničemu. Kumpáni, co měli telefony, tak dali na patro, vedle jejich cimry a nějaký chytrák řekl, že jim to opravuje, tak kvůli tomu si mysleli, že on ví, kde to je. Kdyby věděl, kde to je, tak by to řekl. Potom tam našli nějakou MP3 nebo co to bylo za přehrávač a řekli: „to je tvoje“ a hodili mu to do skříňky. Po skončení prohlídky byl odveden na kulturní místnost. Byl tam přítomen sám a potom jak chodili lidi na prohlídku dál, tak mu je tam přiváděli. Při tomto napadení utrpěl nějaký zranění bráničního nervu a na to bere nějaké prášky. Mimo tohoto měl červenou podlitinu, jak mu lámal nohu, jak na tom klečel, protože tam bylo železo. Když mu byla lámána noha, tak se cítil hrozně, bezmocně, protože se nemohl bránit a nemohl nic dělat. Jemu v tu chvíli bylo jedno, jestli ho zabijou nebo ne. Samozřejmě, že pociťoval bolest. **V průběhu toho jednání na to verbálně nereagoval. Akorát řval, že kdyby to věděl, tak by jim to řekl.** Odsouzení, co s ním byli na cimře, viděli, jak dopadl. Sdělil jim, co se mu mělo stát, ale moc si z toho nepamatoval, byl jakoby v lese. Ani nevěděl, že by tam ti další příslušníci přišli, ani nevěděl, kdo tam byl. Nikomu z příslušníků vězeňské služby to nehlásil. Nenahlásil to ze strachu, že ho dobijou. Vytáhl to z něho až doktor, protože tam chodil s astmatem a jezdil na Pankrác. Když se ho ptal, co mu je, tak řekl, že ho zbili bachaři. Udělal zápis a poslal ho na kontrolu. Stížnost se sepisovala, ale on říkal, ať se na to vykašlou, že když se potom bude vařit voda, pak že z toho všichni utečou. Sepisoval to nějaký kluk. Neví, jak se jmenoval, byl z druhé cimry. On to potom podepsal a poslalo se to bokem k soudu, protože z [REDAKCE] by to asi neodešlo. V tu dobu byl ve výkonu trestu, protože podpálil tři auta. Má zjištěné astma a chronické zahleňování plic. Dali mu na to pilulky a od té doby nemá záchvaty. Když se ho příslušníci ptali na zakázané věci, tak od nich samozřejmě padaly vulgární slova, „ty zmrde, tak kde to je?“. Na to, že věděli, že jezdí na Pankrác a omotali mu ruku kolem krku a škrtili ho, tak to bylo od nich docela sprosté. **Takto ho škrtil pan [REDAKCE].** Když mu lámali nohu v krčku, tak příslušníky upozorňoval, že tam má sešroubovanou kyčel, oni „drž hubu, ty zmrde“. **Škrtil ho pan [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] mu chytil ucho a mačkal mu ten bod. Nohu mu lámal pan [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] mu lámal i to zápěstí přes postel. Na ruce žádná modřina (odřenina) nebyla, ale bolela ho. Jiná forma napadení nebyla. Když přišli na celu, tak pan „[REDAKCE]“, tedy [REDAKCE], mu dal ty dvě facky otevřenou dlaní. To mu způsobilo**

13. Jednání popsané pod bodem ad 1) odsuzující části výroku tohoto rozsudku je dále nepřímým
prokazováno podanými vysvětleními či výpověďmi [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]
a [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

nebo 16 hod. k nim na celu přišli dozorcí a ptali se jich, zda vědí o tom, že na cele jsou nějaké telefony nebo MP3. Nikdo nic neřekl a tak je odvedli na kulturní místnost. Pak si je postupně po jednom brali na celu a tam se jich znovu ptali, jestli tam něco mají nebo o něčem vědí. On odpověděl, že nic nemá a o ničem neví. Poté mu provedli prohlídku skříňky a odvedli ho na druhou kulturní místnost. Neví, kolik dozorců k nim na celu přišlo, asi 5. Neví, zda při jejich prvním odvedení na kulturní místnost na cele někdo zůstal. Jeho na celu odvedli jako třetího, nebo čtvrtého. Když jeho odvedli na celu, tak zde jiný odsouzený nebyl. Na něho žádný nátlak ze strany dozorců činěn nebyl. Při kontrole se nějaké nepovolené věci našli, ale to bylo na chodbě před celou. Jména dozorců, kteří se na prohlídce podíleli, nezná. Zná jen nějaké přezdívky. Byl tam určitě „[REDACTED]“, „[REDACTED]“ a další neví. Neví o tom, že by si odsouzený [REDACTED] stěžoval na nějaké napadení. Měl dlouhodobé zdravotní problémy. Má astma a něco si stříkal do pusy. Byl i v nemocnici. **Je však pravdou, že od této prohlídky se divně kýval.** Neví proč tomu tak bylo. I dříve se kýval, možná méně. Od prohlídky to měl tak, že se někdy kýval více, někdy méně a někdy vůbec. Prý má v noze po operaci nějaké železo. Je možné, že za tou věcí stojí někdo z problémových odsouzených z cely č. [REDACTED], kteří [REDACTED] do stížnosti uvrtili.

15. [REDACTED], jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 302-304) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. [REDACTED] ubytovny [REDACTED] ze dne [REDACTED] 2020 uvedl, že tak kolem 15 hodiny k nim na celu č. [REDACTED] na ubytovně [REDACTED] přišli dozorcí. Neví, kteří to byli. Byli dva. Možná to byli pánové [REDACTED] a [REDACTED]. Rovnou jim řekli, aby šli na kulturní místnost. **Někdo z nich řekl, aby tam zůstal odsouzený [REDACTED].** Ostatní byli odvedeni na kulturní místnost. Poté si je postupně po jednom a ke konci možná už po dvou vyzvedávali a odváděli je zpět na celu ke skříňkám. Zde si museli vyndat ze skříňky svoje věci, zabalit je do deky a následně byli odvedeni na druhou kulturní místnost. On byl na celu odveden někde mezi posledními. Byl odváděn sám. U skříňky na něho dohlížel dozorce [REDACTED]. V té době tam už bylo asi 6 dozorců. Také se ho ptali, kde jsou nějaké mobilní telefony. O těch on nic nevěděl. Vůči němu nebylo použito ze strany dozorců žádného fyzického násilí ani jiného nátlaku. Neviděl, že by se tak stalo vůči jinému odsouzenému. Když byl na kulturní místnosti, tak se dívali na televizi a z chodby neslyšel žádné zvuky. **Vzpomíná si, že odsouzený [REDACTED] ten den a i v následující dny řešil něco v tom smyslu, že byl ze strany dozorců fyzicky napaden.** O to on se nezajímal. Řešil to s jinými odsouzenými. Neví, o kterých dozorcích mluvil. **Od té doby odsouzený [REDACTED] sebou cukal.** Neví, zda to hrál nebo ne. Nezajímal se o to.
16. [REDACTED], jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 306-308) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. [REDACTED] ubytovny [REDACTED] ze dne [REDACTED] 2020 uvedl, že v té době byl na cele ubytován. Někdy v odpoledních hodinách vešli na jejich celu dozorcí, které zná pod přezdívkou „[REDACTED]“ a „[REDACTED]“. Ihned řekli něco ve smyslu: „seberte se a jděte na kulturku.“ Na kulturku nešli všichni. Asi dva odsouzení na cele zůstali. Myslí si, že tam zůstal odsouzený, kterému říkali „[REDACTED]“ a druhého už neví. Po nějaké době je po jednom začali odvádět z kulturky na celu k prohlídce skříňky. Po prohlídce je odváděli zpět na kulturní místnosti. On byl na prohlídce skříňky mezi posledními. Když ho přivedli dozorcí na celu, tak se ho ptali, zda ví, kde jsou telefony. On jim řekl, že o ničem neví. Pak si musel věci ze skříňky vyházet na deku, tuto s věcmi zabavit a byl odveden zpět na první kulturní místnost. V době prohlídky tam již bylo 4-5 dozorců. S ním mluvili dva, jednomu se říkalo „[REDACTED]“. Vůči němu se nikdo z dozorců nedopustil žádného násilí ani jiného nátlaku. Neviděl, že by se dozorcí dopustili fyzického násilí vůči někomu z odsouzených. **Je však pravdou, že někteří vězni se pak na cele bavili o tom, že byli zmlácení, kdy někdo se ptal odsouzeného „[REDACTED]“, co mu je a on říkal, že byl zmlácený.** Kdo se ho ptal, už neví. **Odsouzený „[REDACTED]“ od té prohlídky sebou nějak třepal, nějak se mu třepalo tělo. On se pak se „[REDACTED]“ také bavil, kdy on mu říkal, že byl při prohlídce zmlácený dozorcí, konkrétně mu řekl, že „dostal“, ale konkrétnější nebyl.**

17. ■■■■■, jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 314-316) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce č. ■■■■ ubytovny ■ ze dne ■■■■ 2020 uvedl, že na této byl v té době ubytován. Ten den někdy odpoledne na celu vešli asi 3 dozorci. Už neví, o koho se jednalo. Řekli jim, aby šli na kulturní místnost, kam je odvedli. Na cele zůstal odsouzený ■■■■. Je si pak po jednom naváděli na celu ke kontrole osobních věcí. Když navedli jeho, tak na cele již bylo 5-6 dozorců. Ptali se ho, kdo na cele schoval MP3 přehrávač a či jsou mobilní telefony, které našli na chodbě. Řekl jim, že o tom nic neví. Tak nějak se ho ptali všichni dozorci. Na jejich pokyn si pak sbalil osobní věci a byl odveden na kulturní místnost. Pokud jde o chování dozorců k němu, tak se k tomu nechce a nebude vyjadřovat. **Pokud jde o odsouzeného ■■■■, tak ten říkal, že byl u doktora na vyšetření.** Již si však nevybaví, zda kulhal před tou kontrolou. Stejně tak ví, že měl nějaké záškuby těla, ale už si nevybaví, zda je měl už také před tou kontrolou cely, nebo kdy začaly.
18. ■■■■■, jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 318-320) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. ■■■■ ubytovny ■ ze dne ■■■■ 2020 uvedl, že v té době byl na této cele ubytován. Během té prohlídky nezaznamenal žádné nestandardní věci, pokud jde o jednání dozorců. V odpoledních hodinách vešli na jejich celu dozorci. Jednomu se říkalo „■■■■“ a druhému „■■■■“ nebo „■■■■“. Tito jim řekli, aby šli na kulturku. Tam byli odvedeni některým z dozorců. Poté je po jednom volali z kulturky na celu kvůli prohlídce osobních věcí. Oni si ty věci měli sbalit a pak s nimi byli odvedeni na druhou kulturku. On šel však společně se ■■■■ až poslední. Jeho se jen dozorci ptali, zda má ve skřínce něco zakázaného a on popravdě odpověděl, že nemá. Neviděl, že by při prohlídce dozorci někoho fyzicky napadli. On osobně s dozorci žádný problém neměl, choval se slušně a nikdy neviděl, že by dozorci někoho napadli. Občas na někoho zvýšili hlas, když dělал problémy, ale to bere jako normální. Když se po prohlídce vrátili na celu, tak jim odsouzený ■■■■ říkal, že během prohlídky měl dostat do „držky“, respektive neví, zda to slyšel přímo od ■■■■, nebo se o tom bavili ostatní odsouzení. Nic bližšího k tomu však neví. Už před tou prohlídkou chodil ■■■■ nakřivo. Měl po výměně kyčelního kloubu. **Po té prohlídce taky začal škubat hlavou.** To ale neví, zda to bylo bezprostředně po prohlídce, nebo až několik dní poté. Jinak měl neustále nějaké zdravotní problémy, stěžoval si na astma, nechával si píchat injekce. Se ■■■■ si však neměl co říct. Nebavil se s ním předtím, ale ani poté.
19. ■■■■■, jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 331-333) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. ■■■■ ubytovny ■ ze dne ■■■■ 2020 uvedl, že v té době byl na této cele ubytován. V odpoledních hodinách na celu přišli dozorci. Nepamatuje si, kteří to byli. Řekli jim, aby šli pryč a všechno tam nechali. Odvedli je na kulturní místnost a pak si je postupně volali na kontrolu věcí ve skřínkách. Hledali něco konkrétního, asi mobily, neví. V době, kdy zavolali jeho, tak byli na cele dozorci, které zná pod přezdívkami „■■■■“, „■■■■“, pak jeden z oddělení ■■■■ a jeden takový hodně vysoký. K němu se chovali normálně, nikdo ho nenapadal. Co se týče jiných odsouzených, nic neviděl ani neslyšel. Zda si někteří odsouzení stěžovali na to, že byli napadeni, už po těch letech neví. **Odsouzený ■■■■ se od té doby nějak cukal.**
20. ■■■■■, jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 344-346) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. ■■■■ ubytovny ■ ze dne ■■■■ 2020 uvedl, že v ■■■■ 2020 byl umístěný k výkonu trestu do Věznice ■■■■ na oddělení ■■■■. Číslo cely si již nepamatuje, ale byla to předposlední cela. Toho dne probíhaly na oddělení prohlídky, kdy při nich byl proti odsouzeným proveden služební zákrok. Ten proběhl mimo jejich celu. On tehdy ležel na posteli a měl v uších sluchátka. Když potom prohlídky skončili, tak **mu spoluodsouzení na cele sdělili, že na vedlejší cele měl být fyzicky napaden odsouzený ■■■■.** On u toho nebyl a ani nic neslyšel. Kdo mu to říkal, si nevzpomíná. Na ■■■■ pak žádné viditelné zranění neviděl. **Pouze si všiml, že kulhal.** O napadení se se

██████ nebyl. Pokud jede o jeho podpis na podání informujících o poměrech ve Věznici ██████, tak to podepsal jen proto, aby držel partu. Více se k tomu vyjadřovat nebude.

21. ██████, jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 358-361) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. ██████ ubytovny ██████ ze dne ██████ 2020 uvedl, že asi v ██████ 2020 byl ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ██████. Už přesně neví, kdy k prohlídce jejich cely č. ██████ na oddělení ██████ došlo. Bylo to někdy v první polovině roku 2020. S odstupem času si to již přesně nepamatuje a může mu to splývat s jinými prohlídkami. Ví, že se však jednalo o nějaké mobilní telefony, které byly schované na rourách nad katrem. Té prohlídky se účastnili dozorcí, které má zařazené jako „stará parta“. Zná je pod přezdívkami „██████“ a „██████“. Pak tam přišli i dozorcí z jiných oddělení. Bylo jich tam asi 4 nebo 5. Po jednom si je brali na chodbu, kde jim dělali bezpečnostní prohlídku a následně je odvedli na kulturní místnost. Myslí si, že je odvedli všechny. Pak je postupně naváděli zpět na celu k jejich osobním skřínkám. Na celu si museli vzít deku a do ní si vyskládat své osobní věci. Příslušník „██████“, který na něho dohlížel, byl úplně v pohodě, nebyl žádný konflikt. On s dozorcí vždy vycházel, nedělal problémy. Poté, co si takto sbalil své osobní věci do deky, byl odveden zpět na kulturní místnost. On byl na celu naveden s odsouzeným ██████. Během té prohlídky nezaznamenal nic zvláštního. Když byl na kulturní místnosti, tak z chodby nebylo nic slyšet. Ani další odsouzení z jejich cely, kteří byli vráceni na kulturní místnost, neřikali nic o nějakém konfliktu, nebo napadení. Po skončení prohlídky se vrátili zpět na jejich celu. On pak zaznamenal nějaké řeči od nějakých odsouzených, že někteří byli během prohlídky zmláceni. **Měl být zmlácen ██████ a ještě jeden**, kterého nezná jménem, který později zemřel. Tyto řeči neslyšel od těch údajně napadených, s nimi se o tom nebavil. Od koho to slyšel, neví. Na nikom neviděl stopy zranění. **██████ však pak začal koktat.** Neví, ale zda to bylo již po té prohlídce, nebo až s nějakým odstupem času. Odsouzený ██████ si však po celou dobu výkonu trestu stěžoval na různé zdravotní obtíže, že se mu špatně dýchá a měl záchvaty a podobně. Nechával se vozit na ošetření do Prahy. Snažil se získat invalidní důchod. On si tedy myslel, že to koktání hraje. K němu se dozorcí chovali normálně. Dozorcí „██████“ a „██████“ patřili k těm důsledným, kteří netrpěli žádné porušování řádu. Proto byli mezi problémovými odsouzenými neoblíbení.

22. ██████ při hlavním líčení po řádném poučení jako svědek vypověděl, že by chtěl poukázat na svoji svědeckou výpověď před policií. Přesně si již nepamatuje, kdy byl umístěn ve Věznici ██████. Došlo tam k nějaké prohlídce ze strany strážníků valdické věznice. On byl ve výkonu trestu za maření výkonu úředního rozhodnutí. Z výkonu trestu byl propuštěn v ██████ 2021. Ta prohlídka proběhla asi rok předtím. Byla to cílená kontrola, kdy bylo hledáno nějaké telefonní zařízení. On byl na celu ██████, budova ██████. V této cele jich bylo asi 15. On se snažil s těmi lidmi co nejméně stýkat. Snažil se být od nich stranou. Byli tam s ním i několikanásobní vrazi. Pamatuje si toho ██████, se kterým jediným se tam bavil. Snad měli i nějaké společné známé. Na celu se hledal mobilní telefon a nějaké přenosné nahrávací zařízení, nějaká MP3. Na začátku tam byli dva nebo tři dozorcí. Oni byli z cimry vykázáni na kulturní místnost po sbalení nějakých osobních věcí. Na kontrolu pak byli odsouzení vyvoláváni jmenovitě. On šel až poslední. Celá akce trvala věčnost, určitě přes hodinu. Neměl u sebe hodinky, aby stopoval, jak dlouho tam byl pan ██████. Možná na něho byli příslušníci při kontrole drobek hlučnější, ale to se nediví, to se dá pochopit. Osobně za celou dobu pobytu ve ██████ věznici on osobně neměl s příslušníky žádné špatné zkušenosti. Napadení odsouzeného ze strany dozorců nemohl slyšet, ani vidět, neboť byl na kulturní místnosti vzdálené přes několik zdí. V průběhu výkonu trestu pak nebyl přítomen situaci, že by dozorcí napadli odsouzeného. **Pan ██████ pak sebou začal škubat.** Neví, jestli to bylo hrané, ale bylo to až neuvěřitelné. Přišlo jim to až k smíchu. **Před kontrolou tyto záškuby neměl**, ale nějaké zdravotní potíže už měl a lékaře navštěvoval často. **Pan ██████ mu sdělil, že v průběhu prohlídky údajně mělo dojít k nějakému strčení nebo k něčemu**, ale on to neviděl. Za účelem objektivního posouzení výpovědi svědecké výpovědi pak byla dle § 211 odstavec 3

písmeno a) trestního řádu čte svědecká výpověď [REDAKCE] z přípravného řízení, které byl přítomen obhájce Mgr. Zbyněk Čermák. v rámci této svědek kromě jiného uvedl, že co se týče prohlídky dne [REDAKCE] 2020, tak ta byla v odpoledních hodinách. Přišli tam dozorcí, které nezná jménem. Znal jenom přezdívky. Jednomu se říkalo „[REDAKCE]“ a druhému „[REDAKCE]“ nebo něco takového drsného, ale už přesně neví. Tito pánové dbali na pořádek a kázeň a řekl by, že tím byli známí i v ostatních věznicích. Někdy to dělali až nepřiměřeným agresivním způsobem. Prohlídky této služby probíhaly velmi často. Když měla tato směna službu, tak probíhaly kontroly osobních věcí tzv. filcungy, někdy to bylo i dva krát denně. Rozhrabali postele, matrace a skříňky s osobními věcmi. Toho dne [REDAKCE] 2020 měli všichni svoje osobní věci naházeny na jediný hromadě. Nezůstal kámen na kameni. Účastnili se toho ti dva dozorcí, které popsal. Jeden byl podsaditější, bylo vidět, že posiluje, holá hlava, věk kolem [REDAKCE] let a to byl asi ten „[REDAKCE]“ nebo něco takového. Druhý byl ten „[REDAKCE]“, věk asi [REDAKCE] let, nakrátko střižený. Myslí si, že s nimi byl ještě jeden černovlasý pán, který s nimi obvykle neměl směnu a pouze jim vypomáhal. Oni šli bez věcí na kulturní místnost, ale jeden nebo dva odsouzení tam zůstali. Myslí si, že tam s nimi zůstal [REDAKCE], který tam s nimi mohl být 10 až 15 minut. Od cely byli daleko a tak neslyšeli, co se tam dělo. V jakém pořadí chodili na celu, neví. Mohlo to trvat asi hodinu, než přišla řada na něho. V době, kdy jeho přivedli na celu, tak tam již byl pán z bezpečnostního oddělení věznice a řekl jim, že se mají přiznat, co vědí o nějakých MP3 přehrávačích a telefonech, že oni všechno vědí. Když jeho přivedli na celu, tak už tam všichni ostatní byli. Pak si začali vyprávět, co a jak se jim stalo. [REDAKCE] si stěžoval na nějaké bolesti, na nějaké pohmožděniný a něco jim tam dokonce i ukazoval. Ukazoval jim něco na žebrech, měl tam nějaký šrám. [REDAKCE] byl úplně vyřízený, vyklepaný a vypadal psychicky zlomený. Myslí si, že na tom nebyl zdravotně dobře a tohle mu ještě přitížilo a chodil potom na lékařské oddělení častěji. [REDAKCE] ještě říkal něco o nohách, tedy že ty útoky ze strany dozorců byly směřovány na spodní část těla. Myslí si, že říkal, že ho vláčeli po zemi, že ho zavalil na zemi, že ho tam nějak napadali. Ještě tam byl pán, který měl postel hned za dveřmi nahoře. U něho bylo nalezený nějaký trafo a ten povídal, že tam měl být zakopnutej nebo zaraženej zezadu pod postel. Myslí si, že i on ukazoval nějaký šrám nebo podlitinu. To byli ti, co šli na cimru na prohlídku mezi prvními. Potom odsouzený [REDAKCE] povídal, že do něho mělo být kopáno a to do nohy nebo něco takového. Ještě ten pán, co zemřel ve [REDAKCE], tak ten snad měl být taky atakovaný. Jemu osobně se nic nestalo, jen mu bylo naznačováno, že když u něho něco najdou, tak to schytá. Jemu se ale nic nestalo. Neviděl, že by některý z dozorců napadl někoho ze spoluodsouzených na cele. Co se týče [REDAKCE] a následků jeho napadení, tak ten měl **tíky a záškuby celého těla**. Jemu se to zdálo nepochopitelný, neuvěřitelný a až směšný. **Před tou kontrolou to neměl.** Po té kontrole to dělal pořád. Někdy mu to přišlo až jako komické vystoupení. [REDAKCE] byl silný astmatik. Byl to chatrný člověk. Při chůzi tahal nohy za sebou a nebyl to zrovna pohyblivý člověk. Po přečtení svědecké výpovědi z přípravného řízení a k dodatečným dotazům pak svědek dodal, že si na celou událost vzpomíná lépe a je to to samé. Je to pravda a nemá co pozměňovat, neboť takhle to prostě bylo. U výslechu měl více času si to rozmyslet, jak to přesně bylo. Před obžalovanými se mu vypovídá bez problémů, protože už se tam nikdy nehodlá vrátit. To, že dozorcí hledali přímo mobilní telefon a MP3 nebo MP4, ví, protože tyto věci poptávali a po tomto se poptávali, i když je navedli zpátky z kulturky. Ví, že před prohlídkou navštěvoval pan [REDAKCE] lékaře dost často, ale přesně si nerozpomene s čím konkrétně. **Pan [REDAKCE] to, co se mu stalo, vypravoval celému kriminálu.** O podnětu se tam nějak diskutovalo s tím, že hodlají tuto činnost ohlásit. Má za to, že to aktivně řešil pan [REDAKCE]. **Pokud jde o to, kdo vybral prvního odsouzeného, tak to všechno organizovali příslušníci.**

23. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek při hlavním líčení vypověděl, že dne [REDAKCE] 2020 byl ve výkonu trestu. Pokud jde o pana [REDAKCE], tak ví, o koho jde. Zná ho z výkonu trestu. Byli společně na oddíle, kdy [REDAKCE] byl na první cimře a on byl na prostřední cimře. Byl zrovna ve výkonu trestu, kdy se prováděla kontrola cely pana [REDAKCE]. Pokud je dotazován, co se tam při kontrole dělo, tak to bylo před 3 roky a žádá přečtení toho, co vypověděl, protože dnes už si na

to nevzpomíná, neboť je to dlouho. **Po kontrole cely s panem [REDAKCE] mluvil. Říkal mu něco v tom smyslu, že na něj naskákali, že dostal mlatu.** Pokud jde o jeho zdravotní stav, myslí si, že na něm nebyla vidět žádná modřina. **Ví, že čas od času, když se s ním bavil, tak měl tiky v obličeji. Tyto tiky měl mít právě od této chvíle.** Před tím si toho na něm nevšiml. [REDAKCE] se mu nesvědčovalo s tím, že by se chtěl dostat z věznice. [REDAKCE] mu přišel jako neškodný dobrák. Není si vědom, že by si mu stěžoval na zdravotní potíže. Pamatuje si, že oni to tam bohužel slyšeli. Proto je po takové době všude tahají, protože si pamatuje, že tam byla skrz na skrz díra u topení. Co bylo, to už dneska nemůže říct, protože je to 3 roky stará věc, ale ví, že slyšeli nějaký křik. Mám za to, že to slyšeli všichni, co na cele byli. Slyšeli to ti, kteří k topení šli a kteří to záměrně poslouchali, ale kteří to byli, to už neřekne. Až na ty tiky si nevzpomene na jinou změnu u p. [REDAKCE]. Neví, jestli byl předtím energičtější. Pokud jde o tiky, měl je čas od času. Když s ním vedl nějaký delší rozhovor, tak měl záškuby v obličeji. Vzhledem k obsahu výpovědi svědka při hlavním líčení byla podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení na č. l. 794 – 797. V této věci svědek v přípravném řízení v přítomnosti obhájce Mgr. Milana Čermáka, kdy obhájce Zbyněk Čermák se tohoto úkonu neúčastnil, o tomto úkonu byl vyrozuměn dne 8. 2. 2023 a dne 16. 2. 2023 udělil substituční plnou moc pro Mgr. Milana Čermáka, po seznámení s předmětem jeho výpovědi, tedy napadení odsouzeného [REDAKCE] na ubytovně [REDAKCE] na cele č. [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2020 okolo 15:00 hod. uvedl, že oni byli na tom odděle na prostřední cimře a tohle se mělo stát na první cimře. Jelikož byla díra u topení, jak vede trubka topení, tak tam byla mezera do vedlejší cimry a tím pádem bylo slyšet všechno. Nic tedy neviděl, ale slyšel, jak tam po dotyčném, zná ho jenom pod přezdívkou „[REDAKCE]“, tak ten tam teda křičel „tak mě třeba zabijte“, potom na něj nějaký jiný odsouzený, nějaký cikán, říkal: „tak mu to řekni [REDAKCE]“. [REDAKCE] potom odpovídal: „tak já se teda nechám mlátit jen tak“. On osobně tam neslyšel žádné dozorce. Slyšel jenom tohle, co vypověděl. **Potom se s tím [REDAKCE] bavil a ten mu řekl, že do něj kopali** a to je asi tak všechno. Už je to docela dlouho, takže si to přesně nepamatuje. Jestli měl na sobě nějaké zranění, to neví. Asi byl nějak pohmožděnej, ale potvrdit to nemůže. **Když se s ním potom bavil, tak měl takový tiky. Tyhle tiky předtím vůbec neměl. Potom je měl docela často, když se s ním bavil třeba 5 minut.** Pravděpodobně si myslel, že to hraje. On o žádném trestním oznámení v této věci neví, nic nepodepisoval. Jestli něco poslal [REDAKCE], to neví, ale říkal, že něco pošle.

24. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek uvedl, že v minulosti byl ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE]. Bylo to od roku 2018 do roku 2021. V průběhu výkonu trestu se tam setkal s odsouzeným [REDAKCE], když s ním byl na patře. Nebyl přímo u napadení tohoto odsouzeného ze strany dozorců, ale byl na vedlejší cele a všechno slyšel. Ví, jak dozorcí přišli vedle na celu, vyhodili všechny z cely na kultúrku a nechali si tam jenom [REDAKCE], a toho tam začali mlátit. Akorát ví, že to byl pan [REDAKCE], pan [REDAKCE] a další dozorce nepoznal, protože s těmi nepřišel moc do kontaktu. Důvodem tohoto jednání bylo, že chtěli vědět, kde odsouzení schovávají mobilní telefony a takovéto věci. On jenom poslouchal, jak jim [REDAKCE] odpovídá, že nic neví, ať ho nechají být a oni ho pomalu 10 minut tam nějakým způsobem mučili, protože řval bolestí. Pak akorát slyšel, jak tam s ním házej po cele, kdy on naráží do věcí, které padají, třeba židličky. Pak, když po 10 minutách skončili, tak jeden z dozorců, myslí si, že to byl [REDAKCE], ho zastavil a říkal mu, ať se upraví, kdy nechtěl, aby to bylo vidět na kamerách. Pak slyšel, jak mu ještě na chodbě říká, ať jde u zdi, ať jde normálně, ať nedělá, jako že mu něco je. Odvedli ho na kultúrku, pak přivedli dalšího odsouzeného, to byl asi [REDAKCE] (tlustší cikán) a to jenom slyšel, jak chtějí, aby taky něco řekl. Ten řekl, že o ničem neví, tak akorát slyšel ne, jak ho bouchli, ale asi do něj museli strčit, nebo ho bouchli, nevím, ale ten řekl „au“ a pak narazil taky na nějaký stůl, kde spadla židlička. Do něčeho narazil. To trvalo jenom chvíličku, asi 3 minuty. Toho pak odvedli, přivedli dalšího, neví, jestli to byl zrovna [REDAKCE], když poradí si už přesně nepamatuje, ale ví, že na první cimře byl jeden starší chlap, který si stěžoval na bolesti zad, že ho napadli dozorcí, ale že ho bouchli snad jenom do zad, nebo ho kopli, ale to už neví. To probíhalo taky asi jenom 2 minuty. Nejhuř na tom byl [REDAKCE]. Potom, co se to

odehrálo, ho nejvíce zarazilo, že tam zaplatil jednoho Vietnamce, který uměl akupresuru, takže ■■■■■ mu vždycky dal nohu, sundal si ponožku a ten mu začal mačkat body. ■■■■■ to svým způsobem pomáhalo a nechápe, proč se takhle ■■■■■ zachoval, protože po nějakých 5-ti dnech, kdy šli zase na vycházku, tak mu Vietnamec řekl, že už tohle nechce dělat, že ho navštívili dozorcí – p. ■■■■■ s tím, že jestli bude pomáhat ■■■■■, tak že bude mít problém a že ho navštíví taky a že dostane do držky. To jediné nepochopil, proč tohle udělal, když viděli, co způsobili, jak ■■■■■ z toho má tiky a nemůže chodit, nemůže dýchat a tak nechápe, že je nezamrzelo to, že ho takhle zničili. A když už ho takhle zničili a někdo jiný ho chce vyléčit, proč jim to zakazovali. Vzhledem k částečné odchyllosti výpovědi svědka oproti výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení, byla podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přčtena jeho výpověď z přípravného řízení na č. l. 90 – 92, které byl účasten obhájce Mgr. Zbyněk Čermák, kdy při této výpovědi svědek uvedl, že pokud se má vyjádřit k události ze dne ■■■■■ 2020, ke které došlo ve Věznici ■■■■■, tak k tomuto uvádí, že ve výkonu trestu odnětí svobody byl od 2019 do 2022. Ve Věznici ■■■■■ byl umístěn na ubytovně ■■■■■, kdy číslo cely už si nepamatuje. S kým byl na cele, už si nevybaví, bylo jich na cele osm. Pokud je dotazován na prohlídku cely č. ■■■■■ na ubytovně ■■■■■ dne ■■■■■ 2020, tak on byl na vedlejší cele. Neviděl, jak uvedená kontrola probíhala, ale hodně z toho slyšel. Slyšel otevřít katr. Chvilí se nic nedělo, ale po chvíli začaly lítat židličky a tak podobně. Najednou začal ■■■■■, kterému se říkalo ■■■■■, křičet a oni zase křičeli na ■■■■■. ■■■■■ křičel, že o ničem neví a oni na něj křičeli, kde to má a ať jim to dá. Potom ■■■■■ křičel a brečel a říkal „no tak mě klidně zabijte“. Myslí si, že ten křik a ten rámus mohl trvat asi tak minimálně pět minut nebo možná i déle. Těch pět minut ale bylo nakládání, tedy že ■■■■■ celou dobu mlátili a nenechali ho odpočinout. Slyšel hlasy dozorců. Jediný, který podle hlasu poznal, je přezdívkou „■■■■■“. Potom tam slyšel ještě dozorce, který má přezdívkou „■■■■■“. Tihle dozorcí jsou nejhorší. Ti slouží na jejich oddíle, takže jejich hlasy znal dobře. Když potom skončili se ■■■■■, tak slyšel, že se má ■■■■■ upravit, možná kvůli kamerám, a když šli okolo jejich cely, tak měl jít u zdi. Potom z kulturky vzali dalšího člověka. Už přesně neví, jak tam postupně chodili. Možná tam šel takovej děda, kterého nakopli do zad na ledviny, nebo tam šel takovej tlustej cikán, který měl přezdívkou „■■■■“ nebo „■■■■“ nebo něco takového. Teď si vzpomíná, že po ■■■■■ vzali toho cikána, teda toho „■■■■“, a ten tam přišel ještě v době, když tam ■■■■■ byl. On slyšel, jak ten „■■■■“ křičí, ať ho nechají být. Potom slyšel i to, jak ten „■■■■“ křičel něco jako „au, co to děláte“. Ještě ví, že ten „■■■■“ říkal „■■■■“ „jestli něco máš, tak jim to dej“. „■■■■“ mu ale říkal, že nic nemá. Ten „■■■■“ byl jediný očitý svědek toho, co tam dělali ■■■■■. Ale co slyšel, tak ten o tom nechtěl mluvit, tedy potom nevypovídal o tom, co se tam dělo. Potom „■■■■“ a ■■■■■ odvedli pryč. Pak tam šel nějaký děda a toho měli nakopnout do ledvin. Na to si potom stěžoval. Potom tam ještě znovu vzali „■■■■“ do cely, takhle ho tam vzali asi třikrát. V každém tom případě slyšel, jak ■■■■■ řval jako prase, bylo slyšet, jak trpí. **Po této kontrole je otevřeli a tak mluvil skoro se všema z vedlejší cely. Říkali mu, co se tam všechno dělo.** Oni to všechno slyšeli, jenom oni jim doplnili nějaké detaily. **Po té kontrole viděl ■■■■■ a ten byl pěkně zmalovanej. Hlavně nemohl dýchat a měl problémy s nohou, kterou měl po operaci. Potom měl i nějaké tiky.** Z toho si potom dělali dozorcí srandu a dobírali si ho. Říkali mu, proč to hraje, že už s tím divadlem může přestat, ale on to měl doopravdy. Jeden Vietnamec mu tam dělal akupunkturu, a když to viděli dozorcí, tak tomu Vietnamcovi vyhrožovali a říkali mu, že se s nimi nesmí bavit. ■■■■■ měl monokly, měl modřiny, nemohl dýchat a měl tiky, tedy takový záškuby. Tyhle záškuby určitě neměl před tou kontrolou. Neví, jestli mu tam zmáčkli nějaký nerv nebo co. Když mu dělal ten Vietnamec tu akupunkturu, tak mu to třeba na dvacet minut přestalo, ale pak mu to zase začalo. **Tyhle záškuby měl ■■■■■ celý den. Neví, zda to měl, i když spal. Chvilími to vypadalo srandovně, ale je to spíš k pláči. Ty záškuby mu určitě vadily, nemohl vůbec nic dělat. Když mu říkal, ať chvíli sedí ať je v klidu, tak on říkal, že to nejde ovládnout.** S panem ■■■■■ si po propuštění ještě párkrát volali. Co ví, tak mu říkal, že ty záškuby má pořád, ale už ho dlouho neviděl, tak neví. Se ■■■■■ jsou přátelé. ■■■■■ poznal po hlase. ■■■■■

byl jeden z lidí, kterého zná z předchozího výkonu trestu. Hodně se navštěvovali, takže si ho nemohl splést. Že měli [REDACTED] mlátit celou dobu, dovozuje z toho, že slyšel, jak křičel, když ho mlátili nebo zmáčkli, když tam litaly ty židličky a tak podobně. Že odváděli [REDACTED] na kulturku ví, protože na cele zůstal jenom [REDACTED]. Slyšel, když řekli, že tam má zůstat jenom [REDACTED]. Potom slyšeli, jak říkali, že si ho mají odvést, že se má předtím upravit a potom slyšeli, že má jít u zdi. Slyšeli i to, jak ho vedli na kulturku. Prostě tam za tu dobu znal všechny zvuky a podle toho se to dá poznat. Když poslouchal zvuky z vedlejší cely, byl přímo u té díry, kterou vedly trubky z vedlejší cely. Měl tam přímo postel. [REDACTED] měl modřiny na lících kostech, už neví, na jaké straně, měl modřiny na rukou a měl modřiny na operované noze. Už neví, která noha to byla. Co viděl, tak usuzuje, že si to sám neudělal. **O napadení mu pan [REDACTED] říkal.** Povídal mu o tom, co mu udělali. Jsou kamarádi a povídali si o tom pěkně dopodrobna. Nic neviděl, ale slyšel dost. K dodatečným dotazům pak svědek uvedl, že na této výpovědi trvá. „[REDACTED]“ se říkalo [REDACTED] nebo [REDACTED], panu [REDACTED] se říkalo „[REDACTED]“. Jména si přečetl z předvolání, které mu bylo doručeno, když na základě toho si vzpomněl, že se jednalo o tyto bachaře. **Poškozený [REDACTED] mu říkal, že k němu přišli na celu a chtěli po něm vědět, kde kdo co schovává a on jim říkal, že nic neví, ať ho nechají být, ale oni ho tam začali mlátit.** Pak on už slyšel jenom křik. Někdo na něm asi klečel a myslí si, že to byl „[REDACTED]“. Furt po něm chtěl „dělej, řekni to, dělej, vyklop to“. On slyšel jenom tady to, jak mu furt opakují. Jak nemohl dýchat, tak kolikrát bylo slyšet, že už je na konci sil a pak už jenom slyšel, jak z posledních sil říká „tak mě zabijte, já nic nevím“. To se furt opakovalo, tam nebylo, že by si povídali, vyloženě šlo o týrání, mučení a mlácení. Tam byly vždycky jenom krátké odpovědi a krátké otázky ... „kde to je, au, já nic nevím, au“ a křik. **Pan [REDACTED] mu popisoval, jak měl být fyzicky napadán. Říkal, že na něm klečeli, lámali mu ruce, nohy, že mu klečeli i na krku, že do něj mlátili, strkali, házeli tam s ním.** Fyzicky proti němu měl nejvíc jednat pan [REDACTED] a pan [REDACTED], to byli největší aktéři. Ty další dozorce už neví. Hlavní postavy jsou tady ti dva, protože on, co se tam bavil s proti šichtami, tak jejich kolegové je taky neměli rádi, protože odsuzovali to, co dělají. Tam už na ně bylo napsáno tolik stížností, který se buď ven z věznice nedostaly, nebo jí nějakým způsobem prošly, nevím, proč. Proto oni stížnosti napsali na víc institucí, aby nedošlo k tomu, že by vymazali kamery, nebo něco takového. Proto prosili instituce, aby okamžitě přišly a začaly to řešit, kdy to ještě na kamerách je a dozorcí, jejich kolegové nám svým způsobem nechtěli radit, jak to máme udělat, aby se už s tím začalo něco dělat, protože to začalo vadit i jim, kde oni nám říkali, že oni přijdou do práce, máme to jako práci, víme, že jste tady za nějakou chybu, ale oni si to sem chodí přímo užívat. Oni si vždycky přišli do práce a vybrali si nějakou celu, kterou zlikvidovali. Tam byl problém v tom, že pan [REDACTED] je tchán pana [REDACTED], kde on si vzal asi jeho dceru, co on měl z doslechu, nebo s jeho dcerou chodí, to byl vedoucí směny, takže [REDACTED] si svým způsobem mohl ve věznici dělat, co chtěl a všechno mu prošlo. Jednání dozorců vůči panu [REDACTED] odsouzení řešili. Řešili to všichni na patře. Akorát tam je problém v tom, že oni sepsali stížnost, protože jim to všem vadilo, ale jeho odtamtud odvezli a jinačí tam zůstali. Tam je problém v tom, že nikdo z lidí, co tam zůstali, tak potom nechtěli dál vypovídat, protože vypovídat na nějaké dozorce a ve věznici zůstat, to je sebevražda, toho se každý bojí. Proto spousta lidí odmítla vypovídat, nebo chtěli, aby byli převezeni a potom svým způsobem, že by vypovídali, ale do doby, kdy tam zůstanou, tak vypovídat nebudou. Myslí si, že kdyby ho nepřevezli pryč, tak by asi taky ze strachu nevypovídal, protože ví, co by ho čekalo. Když se provádí filcung, na chodbě je ticho, takže když jsou kluci na cele ticho, tak svým způsobem je to slyšet, protože to tam není zvukotěsný, ale já zrovna, co jsem byl na této cele, tak jsme tam měli propojené topení a tam v topení, okolo trubky, byla vydlabaná velká díra, kde bylo hodně slyšet. Ono to bylo slyšet, i jako kdyby se člověk postavil ke katru. Běžně, i při jiných kontrolách, bylo slyšet, že se tam rachotí. Když se to dělo např. o pár cel dál, tak člověk neurčí, která cela to je, ale slyší, že se dělá filcung. Ve vedlejší cele se filcung prováděl několikrát. Při dřívější kontrole to byly normální zvuky, ale tady v tom případě vyloženě šli si za svým, proto to tak začali řešit. Když se dělá normálně filcung, tak se dělá prohlídka, kdy jsou dozorcí slušní, ale když si jdou vyloženě pro

něco, co je zajímavá, tak si vyberou asi nejslabší článek, jako např. ■■■■■, protože ten vypadal na 60-ti letého dědu, tak si mysleli, že z něj něco dostanou, ale nejspíš, když jim to nevyklopil hned na začátku, tak je to třeba našťvalo, že jim nechce nic říct, tak to proběhlo tak, jak to proběhlo. Pokud se přijde na normální filcung, kdy on měl taky normální filcung, tak přišli, udělali bordel, prohlídli věci a šli pryč. On s dozorci neměl sebemenší problémy, až do doby, než „■■■■“ zjistil, že stížnost s klukama sepsali oni. Když se provádí filcung, kontroly, pozná se, když člověka mlátí, když člověk lítá na cele a pozná se, když se dělá běžný, normální filcung, když se odstrčí skříňka určitou silou, kde normálně skříňka jede. Pokud do skříňky někdo narazí a skříňka bouchne o další zeď, tak člověk pozná, že na skříňku někdo nalítl, nebo že na ni někdo hodil židli. Nebo když někdo narazí do postele, tak je to taky jiná zvuk, než když někdo postel odsune. Když se provádí filcung běžně, je slyšet přesouvání nábytku, apod. Kluci taky poslouchali, ale neví, jestli budou vypovídat, jak vypovídá on, protože ještě tam můžou být a můžou mít strach, anebo odmítli vypovídat. Kdo napsal děj stížnosti, už přesně neřekne, byl to někdo u nich na cele. Sepsané to bylo na základě toho, že se stalo to, co se stalo. Oni z jejich strany bereme to, když dostanou facku, nebo když dostanou na břicho, to dokážou přehlédnout, nebo to, když do nich dozorce strčí, spadnete a řekne vám pár špatnejch slov, když tam nejsou za odměnu, a někteří tam jsou opravdu zvířata, ale tady to už bylo opravdu nelidský. On děj slyšel, diktoval to, když už přesně neví, jak stížnost byla napsaná. Jenom ví, že urgovali, aby instituce přijely co nejdřív, protože se báli toho, že by byly třeba vymazány kamery a na kamerách bylo vidět, kdy člověk přijde do cely normálně a odchází z ní opravdu zmlácený. Ví, že na dozorce bylo nespočet napsaných stížností, ale ty záhadně někam zmizely, nebo je nikdo neřešil, ale tady ty stížnosti, co oni napsali, tak to poslali přes jiného odsouzeného, který jim s tím pomohl, protože věděli, že by to normální cestou nedostali z věznice, takže přes jiného odsouzeného to poslali jeho advokátovi a jeho advokát to poslal na ty určité instituce. Během výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ■■■■■ nežádal o přemístění do jiné věznice nebo o výměnu do jiné věznice. Převezen z ■■■■■ byl asi 1 a 1/2 měsíce od inkriminovaného skutku, kdy neví, proč byl přemístěn, kdy on o nic takového nežádal, ale z ničeho nic byl převezen. Pokud jde o inkriminované jednání, na celu pana ■■■■■ dozorci přivedli 3x, že to byl on, poznal podle hlasu a taky slyšel, zavolejte ■■■■■, to bylo slyšet. V každém z těch tří případů se stalo, že byl napaden. Ví, že byl krátce napadenej „■■■■“, ale do toho jenom strčili, nějaký ■■■■■ ??? mu řekl, že dostal koňara, protože to byl asi ten zvuk, jak od něj slyšel „au, co děláte“. To bylo to, co mu potvrdilo, že dostal koňara a potom nalítl na stůl, to bylo celý. Pak ví, že ten další starší pán, toho nakopli do zad, ale to slyšel taky ránu a „au“, jak se tam s ním chvíli muchlujou, ale to bylo všechno dvou minutový. Ale neví, jestli to potvrdí ti lidé, co byli napadeni. Jenom ví, že „■■■■“ výpověď stáhl, protože ve věznici zůstal a měl asi obavy. V ten den byli 3 poškození, protože ■■■■■ řekl, že se k němu chovali slušně. S drogami pan ■■■■■ problémy určitě neměl. Myslí si, že s alkoholem taky problém neměl.

25. ■■■■■ po řádném poučení jako svědek vypověděl, že ví, že dozorci byli nevinní. Nikdy neviděl, že by někoho napadli. Dál si nepamatuje, co bylo, je to už dlouho. V ■■■■■ 2020 byl na oddělení ■■■■■ ve Věznici ■■■■■, cela č. ■■■■■. Pana ■■■■■ zná. Ten byl na cele vedle něho. ■■■■■ byl na nekuřácké cimře a on byl na normální. V době, kdy byl ve Věznici ■■■■■, tak slyšel, že dělali prohlídku, kdy se tomu říká „filcung“. Bylo tam nějaké bouchání, ale to je všude. **Po kontrole cely si pan ■■■■■ přišel na cimru stěžovat, že ho prý dozorci zbili. Byl zkřivený.** Ale víte, kolik je takových vězňů, co nafilmují jenom to, aby ho odvezli z věznice na jinou věznici. Pan ■■■■■ se snažil dostat z Věznice ■■■■■, protože říkal, že chce do jiné, ale do které to bylo, už si nepamatuje. Pokud je dotazován, jestli mu říkal, kdo z dozorců ho měl zbít, tak jenom zaslechl, že **ho zbil nějaký, přezdívkou „■■■■“,** víc nic neví. Ví, kdo to je „■■■■“, a to je normálně hodný dozorce, který se s nimi pobavil, byl to normální člověk. Pan ■■■■■ byl spíš samotář, pořád něco spravoval, pořád něco dělal. Spravoval si rádio, kreslil si. Když chtěl někdo něco spravit, tak se do toho pouštěl. Jak se pan ■■■■■ choval k příslušníkům vězeňské služby, to neví. Neví nic o jeho zdravotním stavu. Akorát ví, že ráno chodil trochu shrbený. Neví,

jestli takhle chodil už před filcungem nebo po filcungu. Nechce lhát. Vzhledem k obsahu výpovědi svědka při hlavním líčení byla podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení na č. l. 108 – 112, které byl přítomen obhájce Mgr. Zbyněk Čermák. V této svědek uvedl, že ve výkonu trestu odnětí svobody byl od května 2017 do listopadu 2020. Po celou dobu byl ve Věznici [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] 2020 byl na ubytovně [REDAKCE] v cele č. [REDAKCE], která sousedila s celou [REDAKCE], kde byl umístěný odsouzený [REDAKCE]. **Po té kontrole přišel [REDAKCE] k nim na pokoj a hrozně si stěžoval, že ho policajti zbili.** Neví, kdo přesně ho měl zbit. **Myslí si, že to měl být dozorce s přezdívkou „[REDAKCE]“.** Byla to směna devětáka [REDAKCE]. Jemu to přímo neříkal. Říkal to [REDAKCE], [REDAKCE] a tomu [REDAKCE], se kterým se nejvíce kamarádlil. Podrobnosti o tom, jak měl být zbit, už neví. Ani neví, kvůli čemu měl být zbit, jestli mu našli nějakou věc, prostě neví. Tam toho bylo v té době tolik, že často někomu našli telefon nebo drogy. **[REDAKCE] si po té kontrole držel ruku,** myslí si, že pravou a **chodil tak nějak přihrbenej.** On z té vedlejší cely nic neslyšel. Nic takového tam slyšet není, maximálně když bouchne skříňka. Určitě tam nejsou slyšet slova ani nic takového. Slyšel jenom tlumené hlasy a možná i nějaké nadávání. To křičel dozorce „[REDAKCE]“. Jestli byl [REDAKCE] nějak zraněný, to si nepamatuje. **Byl potom tak nějak zakřiknutý. Předtím byl energický, pořád něco vyráběl, ale potom už ne.** Myslí si, že šel potom k doktorovi, ale neví, s čím to bylo. **Když přišel, tak byl strašně rozčilený.** S ním ale přímo nemluvil, takže neví, co si tam povídal s těmi kamarády. On si jich nijak zvlášť nevšímal. **I následující dny si [REDAKCE] držel tu ruku, chodil přihrbený a kulhal.** O žádných dalších zdravotních potížích neví. [REDAKCE] byl kamarád s [REDAKCE], který jim potom říkal, jak tam [REDAKCE] zbili. Prvně to ale slyšel od [REDAKCE]. Ten k nim na celu přišel ten den, co měli tu kontrolu. Ve vězení, hlavně ve [REDAKCE], je hodně odsouzených, co si takhle vymýšlí, že je napadl nějaký dozorce a to jenom proto, aby se z těch [REDAKCE] dostali. K dodatečně položeným dotazům pak uvedl, že jestli pan [REDAKCE] kulhal před tou událostí nebo až potom, neví. Trvá na tom, že ve výpovědi uvedl, že pan [REDAKCE] byl předtím energický poté zádumčivý. Úplně přesně neřekne, zda se mu pan [REDAKCE] svěřoval s tím, že by se chtěl dostat z Věznice [REDAKCE], ale myslí si, že jo. Chtěli odjet pryč i s [REDAKCE]. Proč se chce dostat z [REDAKCE], mu neříkal, a nebo, pokud říkal, tak si to nepamatuje. Nevzpomíná si, zda měl pan [REDAKCE] nějaké záškuby.

26. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek uvedl, že ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE] byl v období od roku 2016 do roku 2021. V průběhu výkonu trestu odnětí svobody se setkal se spoluodsouzenými panem [REDAKCE] a panem [REDAKCE]. V průběhu výkonu trestu odnětí svobody zaznamenal, že tito spoluodsouzení byli napadeni dozorci. On tomu osobně přítomen nebyl. Vypovídal, co vypovídal, je to už několik let. Vzpomíná si na mnoho věcí, když tam mlátili lidi, šikanovali lidi, ale tady ten [REDAKCE], **toho přímo zmrzačili,** chudáka. Byl tam filcung, **zbili ho vedle,** jak to měli ve zvyku, jak to dělali furt. Slyšel to. Bylo to přes cimru, ale oni to slyšeli. **[REDAKCE] nic nebylo, pak už mu bylo. Byl tam [REDAKCE],** ten vysoký. Byla tam spousta dozorců, ale přesně neví. Byl tam „Děvěták“, jako že to měl pod sebou a ten vysoký, „[REDAKCE]“. Neví, jak se jmenuje. V době, kdy měli [REDAKCE] napadnout, byl on na cele. Nechce se v tom plést a to, co vypovídal, to určitě platí. Vzhledem k obsahu svědecké výpovědi učiněné při hlavním líčení byla zároveň podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečtena jeho svědecká výpověď z přípravného řízení na č. l. 69 - 74, které byli přítomni oba obhájci obžalovaných, ve které svědek po seznámení s předmětem výpovědi, která se týkala kontroly příslušníků Vězeňské služby ČR ve Věznici [REDAKCE] na cele č. [REDAKCE] na ubytovně [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2020, uvedl, že v té době byl ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE] a byl na vedlejší cele, kdy číslo už si nepamatuje. Na cele byl s [REDAKCE], [REDAKCE] a dalšími odsouzenými, jejichž jména si nepamatuje. Toho [REDAKCE] 2020 je dali na kulturku. Nejdřív jejich celu a potom je postupně po jednom brali na celu. Tam se z těch slabších snažili dostat nějaké informace o zakázaných věcech. Potom co provedli u nich na cele kontrolu, při které nic nenašli, tak je vrátili na celu. Potom šli do vedlejší cely, kde prováděli taky kontrolu. Tam to probíhalo úplně stejně. Nejdřív tam s nimi zůstal [REDAKCE]. Toho tam začali mlátit. To neviděl, ale moc dobře to slyšel. Mezi celami tam je díra

v topení, takže tam je normálně slyšet, co se ve vedlejší cele děje. On slyšel řev a kvičení. Křičel „au, au“. Přesně už neví, už je to hodně dlouho. Potom ví, že ho ani nechtěli vzít k doktorovi. Ten křik trval docela dlouho, ale blíže to nedokáže upřesnit na minuty. To už si přesně nepamatuje. Potom tam šli ještě další odsouzení z té cely, ale už si nepamatuje přesně, co se tam dělo. Potom skončila ta kontrola. Myslí si, že další cely už nekontrolovali. **Následně se bavil se [REDAKCE], ten skoro nemohl mluvit. Ptali se ho, co mu udělali. On říkal, že po něm skákali, že mu jeden natáhl ruce a druhý ho přes ně mlátil teleskopem. Myslí si, že ruce mu měl chytit [REDAKCE], který sloužil na céčku.** Potom tam byl ještě dozorce „[REDAKCE]“, „[REDAKCE]“. Myslí si, že tam byl devěták [REDAKCE], tedy měl bílé šňůry. Potom tam byli ještě asi nějaký dozorci, ale už si to přesně nepamatuje. [REDAKCE] o tom vyprávěl, ale on už si to po těch dvou letech moc nepamatuje. Nechce si vymýšlet. **[REDAKCE] potom nemohl pořádně mluvit. Tak nějak se kýval. Celý se třepal. Tyhle problémy před tou kontrolou neměl.** Jestli měl na sobě nějaký jiný zranění, si už nepamatuje. Oni po návratu na celu měli asi celu uzamčenou. Nemohli nikde chodit. Když slyšel ten křik z vedlejší cely, tak si myslí, že byl u té díry u topení. Kdo s ním ten křik poslouchal, si už nepamatuje, asi všichni. **S panem [REDAKCE] se o tom bavili hned potom, když se otevřely cely. Viděl ho, jak je celej rozbitej.** Tak se ho na to ptali. Neví, jak byl dlouho se [REDAKCE] ve výkonu trestu. Neví o tom, že by před tím měl [REDAKCE] nějaké zdravotní problémy, potom už jo. Myslí si, že okno u jejich cely bylo otevřené, byl květen. K dodatečným dotazům pak svědek uvedl, že na této výpovědi trvá a nechce ji pozměnit, doplnit nebo opravit. Tak, jak jména policajtů řekl poprvé, tak to asi bude, bude to přesnější než teď, když na to vzpomíná. Myslí si, že tam byl i ten vysoký, to je [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] měl pod sebou tu směnu. Neví, jestli byl přesně u toho, ale byl tam, určitě tam byl, viděl ho tam. Když u nich dělali filcungy, tak si myslí, že tam byl. Je to ale už dávno.

27. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek uvedl, že ve výkonu trestu ve Věznici [REDAKCE] byl od [REDAKCE] 2020. Byl tam až do doby, než musel podruhé kontaktovat GIBS v [REDAKCE], že tam je na něho vyvíjený nátlak, aby změnil výpověď, aby napsal, že k tomu byl donucen, aby se veškerá obvinění stáhla. Poté ho převezli do jiné věznice. Pana [REDAKCE] znal. V jeho věci zasílal oznámení. Šlo tam o to, že příslušníci se nějakým způsobem dozvěděli, že tam jsou někde na oddíle nějaká telefonní zařízení, nějaká MP3, MP4, a samozřejmě postupem času po prohlídce se dozvěděli, že měli tu informaci od nějakého odsouzeného, protože měli i přehled o tom, v jaký barvě je nabíjení, apod., a potřebovali se asi nějakým způsobem dozvědět, kde to je. Dělali na vedlejší cele prohlídku. Mezi celami, kolem trubek na topení, byly vykutané díry, takže oni to všechno slyšeli, jako kdyby na té cele byli. Na prohlídku, do cely, si vzali jenom pana [REDAKCE] a tam ho brutálním způsobem napadli. V životě člověka neslyšel takhle rvát. Snažili se z něho dostat, kde to je. On samozřejmě nic neřekl. Přitáhli tam druhého odsouzeného a slyšeli, jak dostal facku. Ten řekl [REDAKCE], ať řekne, kde to je, že se tady kvůli němu nenechá mlátit. On mu na to řekl, že neví, o čem vůbec mluví a ve chvíli, kdy tady k tomu konfliktu k ukončení došlo, tak vylezli na chodbu a přesně věděli, kde mají šáhnout, kde to je. Myslí si, že tam došlo jenom k tomu, aby vytvořili nějaký odstrašující případ k tomu, co se stane, když tam někdo takový zařízení vůbec dá. Dozorci znal pod přezdívkami a pak se dozvěděl i jejich jména. Byl tam „[REDAKCE]“, „[REDAKCE]“, pan [REDAKCE], pan [REDAKCE] a u „[REDAKCE]“ už neví jméno. Pan [REDAKCE] tam hodně bolestivě řval, ať mu nechají nohu, že ji má šroubovanou, páčili mu ruku, atd. **Když potom otevřeli cimry a došel k nim na cimru, byl celej červeněj, celej pokrčenej a celej se třepal. Nebyl schopný si ubalit ani cigaretu, nic. Třepání mu zůstalo pořád.** Pak si ve [REDAKCE] našel nějakého Vietnamce, který tam dělá akupresury. Začalo mu to pomáhat. Pak pan [REDAKCE] za tím Vietnamcem došel a řekl mu, že ještě jednou mu udělá akupresuru a má kázeňák. Dozorci po panu [REDAKCE] chtěli, ať jim řekne, kde je MP3, MP4, telefony. [REDAKCE] na to reagoval tak, že vůbec neví, o čem mluví. Pan [REDAKCE] není člověk, který by byl agresivní, který by provokoval, na někoho startoval. Že panu [REDAKCE] měli lámat nohu, ví proto, že slyšel, jak na ně řve, ať mu jí nechají, že ji má šroubovanou. Trvalo to takových 10 – 15 minut, možná ½ hodiny, než to tam obrátili. Slyšeli nárazy postelí, skříněk. Před prohlídkou byl zdravotní stav pana [REDAKCE] úplně normální. On k nim

vždycky, když se otevřely cimry, chodil na cigárko, kafe, byl to úplně normální člověk. Proto se mu tohle nelíbilo, protože tohle není typ člověka, který je agresivní, provokativní, ba naopak tohle je typ člověka, který má srdce na dlani, každému pomůže, každému poradí. To, že má nějakou historii, minulost, že porušuje zákony, dobrý, ale pořád je to člověk. Po té prohlídce se z ničeho nic za chůze začal třepat. Pozoroval na něm vesměs jenom toto, měl třes po těle, nešlo mu to zastavit. Šli na procházku a i v průběhu procházky ušel třeba 10 – 15 metrů a z ničeho nic se zatřepal. Když poslal veškerý oznámení, tak GIBS z Prahy na to reagoval snad až někdy po měsíci s tím, že tam jim řekl, že do záznamu odmítá odpovídat a až se dostane z Věznice [REDAKCE], tak pak k tomu podá výpověď, protože se tam necítí bezpečně. Řekli mu, že jestli mu jde o to dostat se jinam, tak mu někam pomůžou. Řekl jim, že jejich pomoc nechce, má zažádanou přerazovačku na [REDAKCE], chce na [REDAKCE] k rodině a ne do [REDAKCE]. Takže v tomto směru pochopili, že to nedělal z důvodu, aby se dostal z věznice. Načež mu byla nějaká přemístění zamítnuta a zůstal ve [REDAKCE]. Byl odhodlaný, že už to tam nakonec dosedí. Nešlo mu ale do hlavy, že na někoho podá trestní oznámení a oni mu toho člověka pak dají do zaměstnání. V tu chvíli už věděl, že tam asi něco bude špatně, takže ve chvíli, kdy šel do práce, prohlížel si automaticky svůj šuplík, jestli tam něco nemá. Musel si vylívat flašku, čistit si flašku, jestli mu tam něco nepodstrčí, atd., protože věděl, že už je něco špatně. Není možné, aby na někoho podal trestní oznámení a oni mu ho dali do práce. Takže se stalo to, že po nějakém roce, kdy byl v práci, přišel za ním předák, že si potom zajde do skladu pro nějaké věci. On za celý rok ve skladu nebyl. Takže věděl, že je tam něco špatně, jenomže on je odsouzený, oni jsou dozorcí a nezbylo mu, než uposlechnout příkazu. Šli do skladu a byl tam pan [REDAKCE] s „[REDAKCE]“ a tam se ho zeptali, jestli ví, proč tam. Zeptali se ho, jak to všechno bylo. Řekl jim, jak to bylo, sepsal to a odeslal to. Oni mu řekli, že ne, že to nesepsal, že to sepsal a zaslal to právníkovi a rozeslal to jeho právník. Tím automaticky věděl, že mají kompletně prostudovaný celý spis a ví o tom všechno. Řekl jim, že je to možný, že už je to nějaký čas, vypustil to z hlavy a nechce se k tomu vracet. Řekli mu, že teď udělá to, že napíše na GIBS do Prahy a napíše to tak, že ho k tomu donutil pan [REDAKCE], což byl jeden ze spoluodsouzených, že mu usiloval o život, že ze strachu to napsal kvůli němu. Řekl jim, že si to rozmyslím a oni mu řekli, že si není co rozmyslet, že má týden na to, aby to napsal. Tam jim řekl, že si to ještě rozmyslí. To bylo v pátek a o víkendu napsal na GIBS do Prahy, že ho nutí ke křivému svědectví, atd. Nabídl mu za to, že buď mu dohodí práci zedníka, kterou tam několikrát vyžadoval ve [REDAKCE], nebo že mu zařídí věznici na [REDAKCE]. Nedokáže si vysvětlit, proč měl napsat, že ho k tomu donutil [REDAKCE]. Ví, že oni tam mezi sebou nějaké konflikty možná měli, ale co přesně, to neví. Věci, co tam mezi sebou měli, se tam odehrály předtím, než on na oddíl přišel. Oznámení, které on sepsal, učinil proto, že nechtěl čekat, až si boxovací pytel udělají z něho. Nikdo ho o to nepožádal. On, když viděl pana [REDAKCE], když to všechno zažil, slyšel, tak se jich zeptal, jestli to myslí vážně, jestli to tam takhle funguje. Oni mu řekli, že jsou to [REDAKCE]. Už několikrát podávali stížnosti na GIBS a [REDAKCE] to vždycky smetl ze stolu, proto to posílal na Prahu a žádal, ať to vyšetřuje Praha. Na cele poslouchal on a [REDAKCE]. Poslouchal po celou dobu, co byla prohlídka na cele. Slyšel nárazy skříněk, postelí. Neví, jestli s tím házeli, nebo něco. Byly to rány jako „svině“. Pak slyšel, jak byl na zemi, jak mu lámali ruku, nohu. Pak tam přivedli dalšího odsouzeného. Už neví, jak se jmenoval. Ví, že to byl tlustej cikán z [REDAKCE] nebo odněkad, ten dostal facku, řekl [REDAKCE], ať jim řekne, kde to je, že se tam kvůli němu nenechá mlátit, když [REDAKCE] mu řekl, že vůbec neví, o čem mluví. Potom vylezli na chodbu, tam jenom šáhli a přesně věděli, kde to je. Že byl pan [REDAKCE] na zemi, ví z toho, že když na někom někdo klečí a páčí mu ruku a nohu, tak to slyšíte. Nedovede si přestavit páčit někomu nohu ve stoje. Že někdo někomu páčí nohu dovodil z toho, že když tam někdo řve, nechce mi tu nohu, já jí mám šroubovanou, tak ho asi po noze nehladí. Pan [REDAKCE] křičel, ať mu nechají nohu, že ji má šroubovanou, ať mu nechají rameno. Tam nedocházelo k fyzickému napadání, že by dostával údery, tam docházelo k pákám jenom, aby vytvořili bolest. Po [REDAKCE] přišel na řadu už jenom ten tlustej cikán, ten dostal facák a tam to skončilo. Vyzvedli si všechnu elektroniku a filcung skončil. Přes kontrolu prošli jenom ti dva.

Podobnou kontrolu udělali i na jejich cimře, vzali si taky dva lidi, pak šli na vedlejší barák a hned tam vzali telefon. Pan [REDACTED] k nim přišel na celu hned po prohlídce, hned jak otevřeli cimry. On v průběhu výkonu ve [REDACTED] zažádal 3x – 4x o přemístění na [REDACTED] z důvodu, protože tam má rodinu. Žádosti dával vždycky věznicí, když jeho žádosti byly vždycky zamítnuty. GIBSu na začátku říkal, že jejich pomoc s přemístěním nechce. Ještě přes rok ve [REDACTED] byl. Kdyby za ním nepřišli a nedělali na něho nátlaky, tak si to ve [REDACTED] odkroutí celý. Potom ho přeložili z baráku [REDACTED] na barák [REDACTED], a když šli z kulturky, tak jejich cimra byla druhá ve směru od kulturky, a jak vraceli lidi, tak vždycky to dělali tak, že šli od kulturky a zavírali to postupně nakonec. Ten den měl službu p. [REDACTED] a vzal to od konce směrem k němu, protože byl poslední. Tam mu řekl, že ví, že to udělal on. Když na to chtěl reagovat, řekl mu, ať držím hubu, nebo že mu ji rozkope na místě, atd. Pak už ho zavřel na cimru. Od té doby se s ním neviděl. Pokud jde o něho a konflikty s dozorci, tak kromě posuzovaného případu, pokud jde o fyzický kontakt, tak to určitě neměl, ale když chodil z práce, tak na prohlídce mu nadávali do zkurvysynů, mrdek, konfidentů a on na to nemohl reagovat, protože oni byli chráněný zákonem, dělali pro stá a to bylo jediný, co musel skousnout. Alkohol nepije, protože jeho matka je alkoholik. Zkušenost z minulosti má, ale není pravidelným uživatelem. Vůbec, mu to v životě nepřineslo nic pozitivního. Ve věznicí neužíval návykové látky. Neví o tom, jestli je užívali jiní věznicí, zejména ti z jeho a sousední cely. On nebyl za 4,5 roku ve výkonu trestu ani podroben testu na drogy, protože u něho nebyl důvod. Pokud jde o mobilní telefony, nabíječky, že by tam byly, tak on osobně v průběhu výkonu trestu nedržel mobilní telefon v ruce, neměl to zapotřebí, volal si jenom s rodinou, nepotřeboval něco řešit, telefony neviděl, ale telefony jsou ve všech věznicích. Dozorci přesně věděli, kam mají šáhnout a pan [REDACTED] jim nic nedal, tak si říká, jestli nevěděli, kde to je a z něho jenom potřebovali vytvořit odstrašující případ. On netelefonoval, jeho telefon to nebyl. Pokud jde o pana [REDACTED], on se na celu dostal chvilku před tím, než se tohle stalo. S panem [REDACTED] se před tím vůbec neznal. Nesetkal se s tím, že by pan [REDACTED] telefonoval, že by užíval návykové látky, byť je to zakázané. V jeho přítomnosti určitě ne. To jsou věci, který, pokud si lidi nedůvěřují, tak to si každý hlídá, protože nikdo nechce mít ve věznicí problémy. Ono takových informátorů je tam hodně, takže to jsou věci, které se před ostatními neventilují. On se snaží na [REDACTED] zapomenout. Jediný pozitivum, co on v tom našel, za což je těmto dozorcům vděčím, je to, že on už se do výkonu trestu v životě nedostane, protože jestli se tohle to děje, je to do nebe volající.

28. [REDACTED], jejíž podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 421-424) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, pokud jde o lékařské úkony týkající se odsouzeného [REDACTED], uvedla, že tohoto si vybavuje pouze v souvislosti s tím, že byl těžký astmatik a navštěvoval ji poměrně často. Vyzvedával si pravidelně léky na astma, dostával při zhoršení stavu další léky na dušnost. Také si stěžoval na bolesti zad. Pokud jde o jeho lékařské vyšetření z [REDACTED] 2020, tak odkazuje na lékařskou zprávu, kterou ona sepsala. Odsouzený [REDACTED] se jí nikdy nezmínil o tom, že by měl být napaden. **V jeho zdravotnické dokumentaci však viděla žádanku jiného lékaře na vyšetření [REDACTED] na neurologii, kde bylo uvedeno, že byl pacifikován policisty.** To jí překvapilo, neboť vůbec nevěděla, že by proti němu byl veden nějaký zákrok. On sám jí to nikdy neříkal. V tom [REDACTED] akorát jednou uváděl, že upadl z postele. Proto ho poslala na rentgen. Ona ho také prohlížela, konkrétně ten hrudník, na který měl dle svého vyjádření upadnout. Neviděla na něm žádné hematomy nebo jiná zranění. Jen **reagoval bolestivě na zmáčknutí hrudního koše.** Matně si začíná vzpomínat na to, že [REDACTED] **začal udávat problémy s cukáním hlavou.** To jí uvedl mezi řečí v rámci jiného problému, se kterým k ní přišel. Nijak se k tomu dále nevyjadřoval. Nezmiňoval nějakou možnou příčinu. Na intenzitu toho cukání si už nevzpomene. **Byl to takový tik hlavy.** Doporučila vyšetření na neurologii. Ten tik pravděpodobně zaznamenala v den, kdy to uvedla do lékařské zprávy, protože pokud by to pozorovala i předtím při jiném vyšetření, tak by to do té lékařské zprávy zaznamenala, i kdyby se k tomu odsouzený sám nijak nevyjadřoval. K možné příčině toho tiky se nedokáže vyjádřit.

29. Jednání popsané pod bodem ad 1) odsuzující části výroku tohoto rozsudku je částečně prokazováno i věcnými a listinnými důkazy, které byly při hlavním líčení k důkazu provedeny. Z lékařských zpráv (č. l. 576-578, 616-617, 620-722) bylo zjištěno, že tyto zaznamenávají zdravotní stav odsouzeného ■■■■■, kdy jsou kromě jiného zmiňovány dýchací problémy, stav po operaci pravé kyčle, mimovolní pohyby hlavy a horních končetin s tím, že po neurologickém vyšetření ze dne ■■■■ 2021 a psychiatrického vyšetření ze dne ■■■■ 2021 motorické tiky u jmenovaného přetrvávají, ale bez progresu. Z písemných oznámení odsouzených (č. l. 245-246, 254, 256-262, 268, 537, 552, 555-556) bylo zjištěno, že odsouzení se obrátili na příslušné orgány s žádostí o prošetření, kdy v těchto popisují nevhodné až nezákonné jednání ze strany příslušníku Vězeňské služby a popis napadení ■■■■■, ale i údajné vyhrožování svědkovi ■■■■■ v souvislosti s podáním jeho svědecké výpovědi proti dozorcům. Z telefonních hovorů (č. l. 500) pak soud zjistil, že odsouzený ■■■■■ v rámci rozhovoru s jeho matkou kromě jiného hovoří i o posuzovaném napadení odsouzeného ■■■■■. Seznam ubytovaných vězňů na cele č. ■■■■ (č. l. 509) je pak prokázáno, že dne ■■■■ 2020 byly na cele č. ■■■■ v ubytovně „■“ Věznice ■■■■ ubytováni ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■. Denním rozkazem na den ■■■■ 2020 (č. l. 510-512) pak vzal soud za prokázané, že dne ■■■■ 2020 v čase 06.10-18.40 hod. vykonával službu IDS ■■■■■, na ubytovně ■■■■, stanovišti ■■■■ vykonávali v přízemí službu ■■■■■, ■■■■■, v I. patře ■■■■■ a ■■■■■, na ubytovně ■■■■ stanovišti ■■■■ v I. patře ■■■■■, na ubytovně ■■■■ stanovišti ■■■■ v I+II patře ■■■■■ a ubytovně ■■■■ stanovišti ■■■■ na pozici UO ■■■■■. Z úředních záznamů sepsané ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ (č. l. 517-519) pak lze zjistit, jakým způsobem tyto zaměstnanci věznice v rámci služebních povinností popisují a hodnotí důvody, průběh a výsledek prohlídky ze dne ■■■■. ■■■■ 2020 na ubytovně ■■■■ cele č. ■■■■, kdy z těchto nevyplývá žádný poznatek o tom, že by při této došlo k nějakému násilí nebo použití donucovacích prostředků. Plánkem objektu věznice (č. l. 520) je pak prokazováno umístění kamer, cel a zázemí na ubytovně ■■■■ v 1. patře Věznice ■■■■ ke dni ■■■■ 2020. Z kamerového záznamu na č. l. 513 je pak možné zjistit, že v čase od 15:00 je tento záznam bez zvuku a zachycuje pouze prostor chodby ubytovny ■■■■ 1. patro Věznice ■■■■, kdy jeho obsah nezaznamená žádné zásadnější negativní chování ze strany zaměstnanců Vězeňské služby ČR ani ze strany vězňených osob, přičemž ze záznamu je však možné zjistit, že v čase 15:09:09- 15:09:57 odsouzení korzující na chodbě (z pohledu kamery před mříží rozdělující chodbu) náhle reagují na nějakou událost odehrávající za touto mříží, kdy porovnáním tohoto záznamu s plánkem na čl. 520 spisu lze dovodit, že v této části se nacházela i cela č. ■■■■, kdy však tuto událost, která způsobila jejich náhlý zájem, z obsahu tohoto záznamu nelze jednoznačně identifikovat, ale ze záznamu je možné zjistit, že poškozený ■■■■■ při přechodu z cely na kulturní místnost a následně zpět na celu, se pohyboval chůzí, kterou je možné hodnotit jako ztíženou až kulhavou.
30. V případě skutku ad 1) byl k důkazu proveden i důkaz protokolem o ohledání místa činu vč. fotodokumentace (č. l. 777-785), kdy z tohoto vyplývá, že tento byl pořízen v souvislosti s úkonem ze dne ■■■■ 2023. V tuto dobu na ubytovně ■■■■ Věznice ■■■■ byla zaznamenána na cele č. ■■■■ trubka od ústředního topení, která vede přes stěnu do cely č. ■■■■. Tato trubka ve stěně byla utěsněná, kdy mezi trubkou a stěnou nebyla žádná mezera. V rámci zvukové zkoušky pak nebylo zjištěno, že by zcela č. ■■■■ do cely č. ■■■■ bylo něco slyšet.
31. Jednání popsané pod bodem ad 1) odsuzující části výroku tohoto rozsudku je rovněž prokazováno **znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vypracovaným MUDr. Janem Šnelerem**, z jehož závěrů vyplývá, že anomální tělesné projevy, které mohou být pozorované na posuzovaném ■■■■■, jsou dle poznatků znalce kolísající kvality a intenzity a nejsou symetrické a neodpovídají popisu nemoci s organickým podkladem centrálního mozkového systému ať povahy poranění (somatického traumatu), nějaké formy

intoxikace škodlivými látkami, bujení nádorů či jiných útlaků nebo mechanických změn, degenerativním změnám, zánětlivým procesům, nemocím psychotickým, potížím s výskytem parazytů a dalších chorobných zárodků. Projevy mohou být více intenzivní, zejména při nárůstu psychického napětí nebo zvýšené pozornosti těmto projevům, ale v klidu a při pozornosti zaměřené na jiná témata ustupují do pozadí a projeví se minimálně nebo nejsou pozorovatelné téměř vůbec. Potíže jsou přítomné v bdělém stavu, mizí v klidu a ve spánku. Pozorovány a popsány jsou různorodě v délce trvání asi jednoho roku. Dají se dělit na vokální, záškuby při řeči, různé výkyvy hlavou ve spojení s šíjí a trupem, kývání horními i kroucení dolními končetinami, až náznaky pádu, kývání při chůzi, občas až jakoby ztráty rovnováhy s náznakem pádu. Posuzovaný je prožívá jako cizí, nepříjemné, může je s vypětím vůle potlačovat, ale nemá pocit, že si je vyvolává. Odbornými vyšetřeními bylo vyloučeno jiné onemocnění než psychogenní, konverzní, dissociativní. Anomální tělesné projevy u posuzovaného [REDAKCE] jsou jednoznačně potvrzeny ve svém vzniku jako mimovolní, neboť taková je povaha zjištěné Dissociativní (konverzní, psychogenní) jeho poruchy psychomotoriky, jejímž jádrem je neurotický způsob zpracování v nevědomé oblasti jeho psychického aparátu. Volní složka se může projevit v jejich vědomém potlačování. Na základě souhrnu poznatků o abnormálních pohybových těžkostech posuzovaného [REDAKCE] a také jeho pozorování na Psychiatrickém oddělení Vězeňské nemocnice v [REDAKCE], vlastního psychiatrického vyšetření znalcem psychiatrem, studiem dostupných spisových materiálů GIBS, rozsáhlé zdravotní dokumentace včetně opakovaných vyšetření specialistů z oboru neurologie a dalších oblastí medicíny, bylo možné stanovit základní diagnózu a dalších diagnóz, které objasňují abnormální tělesné projevy posuzovaného. Dissociativní (konverzní) poruchy motoriky, při hodnocení abnormálních tělesných projevů pana [REDAKCE], mají původ psychogenní povahy. Jde o obtíže neurotického zpracování pro něho zátěžové situace a tyto těžkosti diagnosticky, ale i posudkově a případně i terapeuticky, svou povahou spadají pod obor psychiatrie nebo jinak řečeno tzv. malé psychiatrie a jde o dosti obtížnou problematiku k náhledu i výkladu. Obecné příčiny vzniku mimovolných tělesných projevů pozorovaných na posuzovaném [REDAKCE], mohou být situačně pro něho zvýšeně zátěžové, které dají do pohybu děje neurotické povahy, děje psychogenní, děje konverzní obtíže dissociativní, které se znalec psychiatr pokusil více zpřístupnit a rozvést i pro účely hodnocení orgány činnými v daném řízení a dalšími účastníky. Znalec upozornil, že zátěž pro posuzovaného nemusí být jen trauma fyzické, ale zejména psychického rázu, komplexní dopady, tíže obtížné racionální řešitelnosti, významná celková změna a potřeby. V případě mimovolných tělesných projevů poškozeného [REDAKCE] se může jednat s největší pravděpodobností o následek prožitého psychického traumatu utrpeného v souvislosti ať už jím udávaného napadení ze dne [REDAKCE] 2020 nebo i jiné, pro něho významné situační zátěže téhož dne a to, že se objevily s mírným odstupem u posuzovaného (hodiny, dny) je děj dosti typický právě pro diagnostické závěry znalce psychiatra, tedy Dissociativní (konverzní) poruchy motoriky, neurózu. Znalec psychiatr pokládá za velmi pravděpodobné, určující, že obtíže zjištěné a projevující se projevy mimovolně tělesných, pohybovými u posuzovaného [REDAKCE] jsou následkem prožitého a dále zafixovaného psychotraumatu, avšak udávané trauma fyzické nebude nejspíše to nejvíce ohrožující psychickou integritu posuzovaného, ale jde o celý komplex vnitřních psychických problémů, vnitřních psychických obsahů, jak se je znalec pokusil objasnit nebo naznačit stati souhrn a psychopatologický rozbor tohoto znaleckého posudku. I pojem poškozený není v dané věci z pohledu psychiatrického zkoumání jednoznačný a výstižný, neboť různou měrou byli a mohou být poškozenými v kauze ze dne [REDAKCE] 2020 též další účastníci, vše může působit vědomě, nevědomě, rovněž s účastí silné prožitkové energie, vztahových záležitostí, životních změn, útoků nejrozumnější povahy přímé, zjevné i skryté, právě tak, jak to u neurotických záležitostí bývá, konflikt ke zkoumání. Fyzické napadení udávané posuzovaným [REDAKCE] ze strany dozorců Věznice [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2020 by mohlo být jednou z příčin psychotraumatiské zátěže, ale dle znalostí znalce a oboru psychiatrie o vzniku a přetrvávání obtíží dané neurotické povahy u posuzovaného a v jiných případech, je nutno chápat situační zátěž psychickou mnohem

komplexněji, provázaněji, prožitky ohrožení a složité děje vědomé i mimovědomé, vše. Znalci psychiatrovi posuzovaný [REDAKCE] již při prvním pohovoru sám zdůraznil, že s emu od [REDAKCE] 2020 objevují jemu nepříjemné obtíže pohybové, ale naopak mu také ustoupily dříve stěžující potíže se záchvaty dechovými, jeho asthmoidní těžkosti, které jej léta trápily. Prokázat přeměnu příznaků psychosomatických a neurotických je však ještě obtížnější, ale jistě zajímavé. Snadno se však dá doložit fakt, jak dlouho a jak intenzivně trpěl těžkostmi dýchacími a pohybu. Mimovolní tělesné projevy pozorované v různé kvalitě a intenzitě a v různých situacích mohou poutat pozornost okolí a jeho samotného. Mohou jej omezovat, může jimi trpět, ale také vzbudit zájem nebo účast a mohou zasahovat do jeho obvyklého způsobu života a také již zasahují po dobu jednoho roku. Došlo ke změně věznice, odešel z [REDAKCE] do [REDAKCE], kde se mu prý nelíbilo. Na zdravotní službu se již neobrací tak často a intenzivně (potíže s dýchacími cestami), jak tomu bylo dříve, ale zdravotnická služba nyní vyšetřuje jeho. Pan [REDAKCE] zůstává senzitivní, vulnerabilní, hůř snáší frustraci, má rád svůj klid, své kutilství. Profesní uplatnění, pracovní výkonnost ve výkonu trestu odnětí svobody je obtížné posoudit. Udává, že ve výkonu trestu odnětí svobody nepracoval. Ve výkonu trestu odnětí svobody prý již setrval 30-34 let (neověřeno). Svůj obor, ve kterém byl vyučen, prý moc nevykonával. Zvažuje, že by mohl být invalidizován. K partnerským vztahům se nerad vyjadřuje. Odbývá vážnější otázky vtípem nebo devalvací. Nemocniční systém snášel nerad a jen dosti krátce. Podepsal negativní reverz. Je raději sám na cele a v klidu si kutí. Těší se i na výstup. Tak jako mnohé recidivující osoby o svých plánech, obvyklém způsobu života na svobodě, se nerad svěčuje. Dříve měl jezdit na kole mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] a často prý prochladl a měl obtíže s bolestí páteře a záněty dýchacích cest. Bydlení prý má zajištěné. Dle názoru znalce, pokud bude pan [REDAKCE] dodržovat zdravou životosprávu, pokud bude jeho života běh poklidný, spokojený, jeho obtíže s mimovolními pohyby by se měly projevovat minimálně. Nemuseli by jej příliš tížit a omezovat. Pokud by se však posuzovaný dostával do zvýšeně zátěžových situací, s nadměrnými nároky, byl vystaven pro něho nechtěné pozornosti, některým typům stresových situací, tak by se mimovolní pohyby mohly stát opět relativně intenzivními a omezit jej v rychlosti přizpůsobení, zpomalily by potřebný úkon, ztížily by mu možnosti adaptační, zejména ty pro něho nepříjemné. Znalec psychiater v případě pozorovaných anomálních tělesných projevů posuzovaného [REDAKCE] shledává chronicitu, kdy návrat poměrů před vznik těchto obtíží již nebude snadný a mohlo by se jednat i o trvalý a téměř nezvratný stav. Prognóza je nejreálněji odhadnutelná právě dosud pozorovaným a popsáním vývojem, kde je shledáno kolísání v tom smyslu, že v klidu a menší pozornosti okolí, při zaměření na jiné skutečnosti, potíže pana [REDAKCE] téměř vymizí, tolik neobtěžují. Při zátěži nepříjemnými otázkami, nechtěnou pozorností okolí se pohyby zhorší, bývají intenzivní. Léčba by mohla být psychotherapeutická, méně asi zmohou dostupná psychofarmaka. Problém by mohl být i v tom, že obor psychiatrie zatím pan [REDAKCE] vyhledává spíše málo, je tendence ho odmítat. Pokud by mu bylo vyhověno a dostal by léky, které on sám preferuje ([REDAKCE], [REDAKCE]), sklouzne do obtíží závislosti a vrátí se závislostní problémy s nebezpečím degradace deprivace typu, kdy tyto měl i dříve a nerad si to přiznává (pervitin, nikotin). Klid a řádná životospráva mu mohou již brzy pomoci. **Při hlavním líčení** znalec na těchto závěrech setrval a zopakoval je. K následně položeným dotazům pak uvedl, že pokud je dotazován, zda anomální tělesné poruchy mohly nastat i v jiný termín, než [REDAKCE], tak je to otázka hypotetická, teoretická otázka. On byl povolán k tomu, posuzovat konkrétní stav, který nastal. Nastat mohly jiné způsoby zpracování zátěže, která tam zřejmě byla. Tam byl konflikt ohledně přechovávání nepovolených předmětů, co se týče zátěže, tak tím, že se nějaké předměty tam našly, tak to byla určitá ztráta a tak nějak postavení mezi spoluvězni a dozorcí v životním prostředí, kde bývá nejčastěji, tj. vězeňském prostředí, tak je to pro něho podstatná záležitost. Tak, jak to bývalo na svobodě, k tomu se mu moc nevyjadřoval. Mohl to usuzovat z materiálu interního oddělení ve [REDAKCE], kam se často obracel s asthmoidními těžkostmi, ale už dříve, než nastala tato událost. V zátěži lidé reagují jinak, a to podle své vnitřní dispozice, která nastává celoživotním vývojem. On jako starší zkušený vězeň mezi ostatními měl jisté vztahové postavení, či určitou hodnotu. Pokud by byl

odhalen, že u sebe má nelegální věc, tak by si tohle v tu chvíli ohrožil. Konzumaci drog nerad přiznával. On to přiznal jenom doktoru [REDACTED], a to jednou, jinak už nikde. Bylo mu podivné, že posuzovaný jezdí tak často s astmatickými záchvaty z [REDACTED] a pak to ustalo. Že by si to sám vyvolával, tak to nikoliv. On tím nepochybně trpí. Tu zátěž si neumí jinak lépe zpracovat a vyvinout jiné obrany, než právě takové, jaké vyvinul, kdy na jednu stranu jimi trpí, ale v rámci nevědomé oblasti to má ještě jiné konotace, jiné smysly. Pokud se ve zprávě z psychiatrického vyšetření [REDACTED] uvádí, že „pacient může hrát tiky a je manipulativní“, tak každému jinému, kdo není psychiatr, je laik, a snaží se to vysvětlit, to připadá zvláštní, podezřelý, ale není to záležitost, která by úplně odhadovala podstatu. Tiky jsou různé intenzity, různé kvality, různé obtěžující, kdy někdy to až hraničí s psychózou. Tik je obrana před něčím, co momentálně nezvládám a nějak se tomu potřebuju vnitřně postavit, nějak se od toho oddělit, nějak se s tím vypořádat a jinak to neumím. To udělá organismus člověka. Pokud je dotazován, zda by byl schopen rozpoznat, kdyby to opravdu jenom p. [REDACTED] hrál, tak jsou různé kvalitní herci, dokážou vyvinout leccos, tohle je poměrně složitá záležitost, a že by to někdo nějak snadno bral jako simulaci, tak o tom neví. Studoval o tom dost materiálů. Pokud tohle někdo takhle nazve, tak to vytrídí jako laický výklad, neznalost. U p. [REDACTED] by toto takhle nebral. Ty jeho projevy byly popisovány v různých situacích, kdy nejčastěji tam našel právě to, že mimo pozornost slábnou, nikoliv, že by třeba vždycky zmizely úplně, ale je to různé. Člověk se ve svém životě ocitá v různých situacích a to i ve vězeňském prostředí, někdy je v pohodě, někdy je mu hůř, a pak se objeví obran, kdy mezitím je i ta nechtěná pohybová záležitost. V tu chvíli to má význam, který ale nic neřeší, ale projeví se to. My lidé tak reagujeme i v jiných situacích. Jestli nastala nějaká fyzická újma, neví. On neměl k dispozici žádnou výpověď dozorců, měl k dispozici výpověď p. [REDACTED].

32. K jednání popsanému pod bodem ad 1) odsuzující části výroku tohoto rozsudku byli dále vyslechnuti případně podali vysvětlení [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], jejichž výpovědi však nic podstatnějšího pro posouzení věci nepřinesly.
33. [REDACTED], jehož výpověď (č. l. 65-68) z důvodu úmrtí byla podle § 211 odstavce 2 písmeno a) trestního řádu při hlavním líčení čtena, v přítomnosti obou obhájců obžalovaných, kdy se měl vyjádřit ke kontrole provedené příslušníky Vězeňské služby ČR ve Věznici [REDACTED] v cele č. [REDACTED] na ubytovně [REDACTED] dne [REDACTED] 2020, uvedl, že nebude vypovídat, protože si nic nepamatuje a netýká se ho to.
34. [REDACTED] jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 322-324) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. [REDACTED] ubytovny [REDACTED] ze dne [REDACTED] 2020 uvedl, že v té době byl ubytován na cele č. [REDACTED]. Dopis, který jako odsouzení z cely č. [REDACTED] odeslali na Generální ředitelství Vězeňské služby ČR začátkem června 2020, podepsal. K obsahu dopisu ani k samotné prohlídce nebude vypovídat. On už není ve [REDACTED] a tak se ho to již netýká.
35. [REDACTED], jehož výpověď z přípravného řízení (č. l. 790-793) byla při hlavním líčení se souhlasem stran dle § 211 odstavec 1 tr. řádu čtena, uvedl, že ve [REDACTED] byl asi od roku 2019 do roku 2020. Přesný datum neví. Byl tam asi rok. Ze začátku byl na ubytovně [REDACTED] a to nejdříve na cele [REDACTED] a potom ho přestěhovali na [REDACTED]. S kým byl na cele [REDACTED], si už nepamatuje. Pokud jde o napadení odsouzeného [REDACTED] na cele [REDACTED] ze strany dozorců, ke kterému mělo dojít dne [REDACTED] 2020, tak nic takového si nepamatuje a o ničem takovém ani neslyšel. Pokud se to netýká přímo jeho, tak se do ničeho neplete, takže ani do takových věcí. Ví, že ve vedlejší cele nějaký [REDACTED] byl. Už ani neví, který z nich to byl. Neví o tom, že by některý odsouzený měl nějaké zdravotní problémy potom, co ho napadli dozorcí. K tomu nic uvést nemůže. K trestnímu oznámení se nepřipojoval, nic takového nepodepisoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

36. [REDACTED] při hlavním líčení po řádném poučení jako svědek ve vztahu k jednání týkajícího poškozeného [REDACTED] uvedl, že pracuje na mikro úvazek jako všeobecný lékař Vězeňské služby, Věznice [REDACTED], zdravotní oddělení. Jméno odsouzeného [REDACTED] mu nic neříká. Pokud ho měl údajně ošetřovat a byl specifický tým, že měl zvláštní zdravotní potíže, tak vůbec si na to nevzpomíná. Za 20 let ošetřil stovky pacientů.
37. [REDACTED], jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 407-409) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. [REDACTED] na ubytovně [REDACTED] ze dne [REDACTED] 2020 uvedl, že v souvislosti s ní byl kontaktován operačním, aby se s kolegou [REDACTED], se kterým tvořili strážní a zásahovou hlídku, dostavil na ubytovnu [REDACTED] jako pomoc při prohlídce. Oni jako strážní většinou vykonávají zajišťovací činnost. Vlastní prohlídku vykonávají dozorcí a ty prohlídky jsou z popudu dozorců. Už si ne vzpomíná na konkrétní den [REDACTED] 2020 a jelikož ve věznici slouží teprve rok, tak ani nezná jména všech dozorců. Po jejich příchodu na ubytovnu [REDACTED] byl instruován některým z dozorců, aby hlídal u dveří do kulturní místnosti, kde již byli umístění odsouzení z té cely. Dozorcí mu pak vždy řekli nějaké jméno odsouzeného a on ho vyvolal z kulturní místnosti a poslal jej chodbou k cele, k dozorcům. On nezaznamenal nic nestandardního během té prohlídky. U té cely [REDACTED] byl jen na začátku, když přišel na ubytovnu [REDACTED] a následně byl dozorcem hned poslán k té kulturní místnosti. Nevšiml si žádných stop násilí, nebo zranění na odsouzených. Nikdo z nich si na nic takového nestěžoval. Neslyšel žádný křik nebo něco podobného. Slyšel jen klasický lomoz posouvaného nábytku, typický pro prohlídky cel. On nebyl přítomen až do konce té prohlídky, neboť byl odeslán jinam. Pouze slyšel, že se během té prohlídky našly nějaké nepovolené věci. Ani dodatečně neslyšel, že by při té prohlídce mělo dojít k nějakému napadení.
38. [REDACTED] po řádném poučení jako svědek uvedl, že ve Věznici [REDACTED] pracoval jako vychovatel. Pokud je dotazován, zda při výkonu pracovních činností přišel do styku s odsouzeným [REDACTED], tak jména si pamatuje, mění se tam hodně lidí, ale neví. Podle jména s ním do styku určitě nepřišel. Pokud se jedná o [REDACTED] 2020, šel do důchodu a měsíc před odchodem do důchodu v práci nebyl. Jméno [REDACTED] mu nic neříká. Ani mu nic neříká přezdívka „[REDACTED]“. Zda byl ve druhé polovině roku 2020 ve věznici odsouzený, který by měl záškuby, tiky, si není vědom. Problém je také v tom, že bylo vrcholné období Covidu a všichni měli na obličejích roušky, takže kdyby jim poslali fotku nějakého vězně, tak si ho nebude pamatovat, protože všichni, při každém jednání, jak vychovatelé, tak vězni, měli roušky. Takže pokud by se takový tik objevil, tak ho nemůže ani pod rouškou vidět.
39. [REDACTED] po řádném poučení jako svědek uvedl, že ve Věznici [REDACTED] pracuje jako vychovatel. Pokud je dotazován, zda při výkonu pracovních činností přišel do styku s odsouzeným [REDACTED], tak na to si nepamatuje, když některá jména si vybavuje. Přezdívka „[REDACTED]“ mu nic neříká. Na odsouzeného, který by měl záškuby, si nepamatuje. Že by to bylo zrovna v tomto období, vůbec neví. Takoví vězni se tam vyskytovali, to ano, ale neví, ve kterém období, ani jak se jmenovali. Možná, že tam takový vězeň byl jeden nebo dva, není to běžná věc, ale může se to stát. Oni byli na nástupním oddělení, a dost často někteří vězni mají tiky jenom z toho, že se adaptují na vězeňské prostředí.
40. [REDACTED], jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 411-414) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. [REDACTED] na ubytovně [REDACTED] ze dne [REDACTED] 2020 uvedl, že pokud jde o událost ze dne [REDACTED] 2020, kdy měla být provedena prohlídka cely [REDACTED] na ubytovně [REDACTED] ve Věznici [REDACTED], tak toho dne měl službu jako vychovatel. Přišel za ním inspektor dozorcí služby [REDACTED] s tím, že na cele [REDACTED] na ubytovně [REDACTED] našli dozorcí nějaké nepovolené předměty a bude probíhat prohlídka cely. Součástí toho je standardně prováděna kontrola věcí odsouzených dle karty osobních věcí. Tyto karty jsou uloženy u vychovatele. On tedy vzal karty odsouzených z cely [REDACTED] a dostavil se na kulturní místnost ubytovny [REDACTED]. On tam přišel v okamžiku, kdy již na tuto kontrolní místnost byli za strany dozorců jednotlivě naváděni odsouzení, kteří sebou měli sbalené svoje věci. On pak u nich

prováděl kontrolu těch věcí dle osobní karty. Prohlídky cely jako takové se neúčastnil a na cele nebyl. Rovněž neví, jaké nepovolené věci byly nalezeny. Nezaznamenal žádný incident ani stížnost od odsouzených. Neslyšel ani žádný křik nebo něco podobného. Nemá žádné informace o tom, že by někdo z odsouzených říkal něco o tom, že by při této prohlídce mělo dojít k nějakému napadení nebo zranění odsouzeného. Odsouzeného [REDAKCE] zná dlouho. Ví o tom, že se léčí asi s astmatem. Na [REDAKCE] nepozoroval žádné změny jeho stavu před a po té kontrole. Nikdy si nevšiml, že by [REDAKCE] kulhal a to ani před nebo po kontrole cely dne [REDAKCE] 2020. Stejně si nevšiml, že by měl nějaké tiky nebo záškuby těla. On neměl na starosti celu [REDAKCE], ale celu [REDAKCE], která se nachází na stejné chodbě jako cela [REDAKCE], ale ob jednu vedle. Když na celu [REDAKCE] nosil poštu, tak potkával i odsouzené z cely [REDAKCE], stejně tak na vycházce na chodbě případně při sčítání.

41. [REDAKCE], jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 416-419) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. [REDAKCE] na ubytovně [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2020 uvedl, že byl určeným vychovatelem pro celu [REDAKCE] na oddělení [REDAKCE] ve Věznici [REDAKCE] od [REDAKCE] 2020. Na odsouzeného [REDAKCE] si vzpomíná matně. O prohlídce cely [REDAKCE] z [REDAKCE] 2020 moc neví. Ze svodky tenkrát zjistil, že k prohlídce došlo a byly nalezeny nějaké telefony. Toto on ale z pozice vychovatele neřeší. O průběhu této prohlídky nic neví. Odsouzení mu nic neřekli. Nezaznamenal od nich žádné stížnosti na postup příslušníků Vězeňské služby. Na odsouzených z cely [REDAKCE] nepozoroval žádné změny zdravotního stavu. Je však pravdou, že si všiml záškubů u odsouzeného [REDAKCE]. Myslí si, že je však u něho pozoroval od samého začátku, tedy od doby, kdy dostal na starost tu celu. Rozhodně si nevzpomíná, že by na něm pozoroval nějakou změnu jeho zdravotního stavu. Vzpomíná si, že se o [REDAKCE] bavil s někým o tom co to má (ty tiky) a bylo mu sděleno, že to tak [REDAKCE] má. Neví, s kým to bylo. Bral to, že je to u něho normální stav. S odsouzeným [REDAKCE] se o tom nebavil. Nikdy nebyl přítomen tomu, že by příslušníci Vězeňské služby použili vůči odsouzeným násilí, nebo je slovně uráželi a ani odsouzení mu nic takového nesdělovali.
42. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek uvedl, že si myslí, že jeho výpověď by se měla týkat příslušníků, kteří byli obviněni z trestného činu. On o tom skoro nic neví. Informace má pouze zprostředkované. Určitě ví, že byli obviněni z napadení odsouzeného při výkonu služby, kdy se našly nějaké zakázané věci a snad ve snaze získat těch věcí víc nebo nějaké další, tak mělo dojít k nějakému fyzickému napadení odsouzeného. V té době sloužil jako vedoucí oddělení prevence. Pamatuje si, že ho volali k jedné události, kdy se našly zakázané věci, kde jeho povinností bylo dostavit se na místo a tam se také dostavil. Když přišel na ubytovnu, kde mělo dojít k tomu nálezu, tak mu příslušníci, kteří tam byli přítomni, řekli zhruba, co se stalo, že během prohlídky cel byl nalezen zakázaný předmět. Teď již neřekne, jestli to byl mobil, nabíječka. Prostě to byl nějaký předmět, který neměl být v objektu věznice. Dále mu řekli, že před celou, kde vede vedení, byly nalezeny další věci. V souvislosti s jeho povinnostmi na tu celu vstoupil, nafotil kompletně prázdnou celu, kde nebyl nikdo z odsouzených, pak před celou mu ukázali místo, kde byl schován další předmět a opět to místo nafotil. Zaznamenal všechny předměty, které byly nalezeny a dal je do obálky. Protože všichni odsouzení z té cely, kde se našly ty zakázané věci, byli rozestěhováni, tak potom jeden po druhém byli k němu přivedeni a ptal se jich, jestli něco vědí o těch nalezených věcech a jestli k tomu mají cokoliv co říct. Má dojem, že z 90 % o těch věcech nikdo nic nevěděl. Dokonce i ten předmět, který byl nalezen, nebyl u nikoho konkrétního. Byl na nějakém neutrálním místě. Z toho důvodu přeslechl všechny odsouzené z té cely a postupně, jak si je bral, tak je vracel zpátky na celu, protože v té době měl udělány úkony, které potřeboval pro sebe, a pak si znovu přeslechl dozorce, aby mu řekli postup, jak dělali prohlídku. Samozřejmě po nich požadoval sepsání úředního záznamu. Zabavené věci si odnesl k sobě, aby byly podkladem k dalšímu šetření. Rozhodně to bylo v odpoledních hodinách, protože jeho pracovní doba končila ve tři hodiny a ví, že mu volali domů a musel jet po pracovní době z domova. Neví, jestli to dokonce nebyl víkend, ale to si nepamatuje. Kontrola se odehrála na ubytovně [REDAKCE]. S odstupem

času již není schopen říci, zda někdo z odsouzených mu sděloval něco o průběhu té prohlídky, zda na někom něco pozoroval, zda se někdo choval nějak odlišně. Všichni ale měli prostor k té prohlídce říct cokoliv. Kdyby mu někdo řekl, že byl fyzicky napaden, tak v takovém případě je jeho povinností oznámit to GIBS, takže bych volal na generální inspekci a ti by si vyhodnotili situaci. Jméno pana [REDAKCE] mu nic neříká. Nepamatuje si, že by mu posílal nějakou písemnou stížnost. V každém případě k tomu musí být nějaké šetření, protože každá věc podléhá šetření, kdy všichni jsou předvedeni k nim na prevenci a do protokolu se opět vyjadřují k těm nalezeným věcem. Určitě k tomu vyhotovoval nějakou písemnost, nějaký záznam, protože to muselo mít číslo jednací a v takovém případě k tomu minimálně byla nějaká závěrečná zpráva, fotodokumentace, která se vždycky dělá. Určitě to obsahovalo i úřední záznam těch příslušníků na nález nepovolených věcí. Ty nepovolené věci určitě byly i předmětem zkoumání, protože pokud by nebyly zahájeny úkony trestního řízení, tak se neposílaly na OKTE, ale většinou bylo pravidlo, že se ty dotyčné předměty nechávaly přeposílat na GIBS, kdy oni prolustrovali telefon, jestli náhodou tam není nějaké civilní telefon nějakého zaměstnance. Neví, jestli to tak probíhalo v té době. Jméno pana [REDAKCE] mu něco říká. Neví, jestli on podával nějaké oznámení. Pokud chce někdo ohlásit, že byl fyzicky napaden, tak se z 90 % obrací na OPaS. Mají možnost tak učinit buď písemně, nebo se může sepsat protokol, anebo v současné době jsou odsouzení, kteří se přímo obrací na GIBS, protože jim nedůvěřují. Nemůže říct, jestli někoho fotil. Určitě musela být vyfocena kompletní cela a pamatuje si to, že fotil ještě i to místo, protože mobilní telefony byly poměrně nahoře nebo v potrubí. Na nalezené věci se ptal všech vězňů z té cely. Praxe je taková, že všichni z té cely jsou odvedeni mimo, kdy on přijde, tak má celu prázdnou, aby si zajistil svoje stopy, které zajímaly v té době jeho jako preventistu. Zajímaly ho ty zabavené věci. Příslušníci vědí, že se jich nemají dotýkat holou rukou. Když má hotovou fotodokumentaci a už ví, že je může vrátit zpátky na celu, tak si jednoho po druhém, nechá nezávisle pouštět před tu celu, kde je a tam se jich zeptá, jestli k tomu něco ví, jestli ví, co se našlo za předměty, kde se našly ty předměty, komu patřily ty předměty, zda nepatřily jemu, zda má k tomu ještě nějaké připomínky. Ptá se všech osob z té cely, ne z vedlejších cel. Ptal se těch dozorců, kteří v tu dobu sloužili na tom patře. Většinou jsou tam tři dozorce, takže zhruba třech, čtyřech lidí, kteří tam byli přítomni. To je vlastně úplně to prvotní, když tam přijde. Neptá se odsouzených, ale ptá se dozorců, kteří to našli. Zajímá ho, kde to našli, místo, jestli to bylo uschované, v jakém to je stavu, jestli na to sahal. Pokud uváděl, že se vede další šetření, tak tím myslel to, že zjistí, že se tam nějakým způsobem účastní ti příslušníci, tak teprve potom se to předává GIBS, ale do té fáze je to přestupek těch odsouzených a oni to řešíme ve vlastní pravomoci. Když zjistí, že by to mělo jít třeba do trestního stíhání, tak zahájí úkony, pokud v tom figurují jenom odsouzení, tak to zůstává v jejich pravomoci. Pokud jde o to, v jakém stavu byla cela, zda uklizená, neuklizená, tak to neřekne, ale pokud tam proběhla prohlídka, tak určitě uklizená nebyla, ale neví. Pokud je důkladná prohlídka, tak tam není nic. Věci si odsouzení berou sebou. Není schopen říci, jestli tam ty věci byly, nebyly.

43. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek vypověděl, že ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE] byl od r. 2017 do ledna 2023. Odsouzené [REDAKCE] a [REDAKCE] podle jména nezná. On osobně nebyl přítomen tomu, že by dozorcí ve Věznici [REDAKCE] napadli některého z odsouzených. Když se pohyboval na chodbách ve Věznici [REDAKCE], zaznamenával, že dochází ke kontrole cel a to i jiné cely, než té, ve které byl. To tam občas probíhalo. Nezaznamenal, že by kontrola probíhala nějakým nestandardním způsobem.
44. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek uvedl, že ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE] je od roku 2014. V [REDAKCE] 2020 ve výkonu trestu ve Věznici [REDAKCE] byl. Na chodbě se ve věznici může pohybovat i s ostatními vězni. Nevybavuje si, že by v roce 2020 během filcungu slyšel o nějakém nepřiměřeném chování dozorců. On v průběhu výkonu trestu odnětí svobody nikým napaden nebyl, ať už ze strany spoluodsouzených nebo případně od

příslušníků vězeňské služby. Pokud jde o odsouzené pana [REDAKCE] a pana [REDAKCE], tato jména mu nic neříkají. Když se provádí filcung na celách a posouvá se nábytek, tak na chodbě je to slyšet.

45. **Svědék** [REDAKCE] vypověděl, že ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE] je od roku 2015. V [REDAKCE] 2020 ve Věznici [REDAKCE] byl. Na chodbu má volný přístup. Nevybavuje si, že by v roce 2020 došlo k nějaké nestandardní kontrole cely ze strany vězeňské služby. Když je tam filcung, slyší tam pomalu všechno, ale neví nic. On přes den spí, protože na to má prášky. Je po infarktu. Nikdy nebyl přítomen tomu, že by někdy někdo někoho napadl, ať už odsouzení mezi sebou, nebo že by někoho napadli příslušníci vězeňské služby. Pokud jde o odsouzené [REDAKCE] a [REDAKCE], jména mu nic neříkají. Nikoho s přezdívkou „[REDAKCE]“ nezná. On je na jednom oddíle a na jiný oddíl se nedostane. Od roku 2015 je na jedné cele a jedné chodbě. Byl v prvním patře, na cele č. [REDAKCE]. Tam byl od roku 2015 do roku 2020. V roce 2020 byl 1/2 roku na ošetřovně a pak šel v září 2020 dolů na důchodový. Je v té samé části věznice, akorát o patro níž.
46. Vzhledem k prostředí, v němž k posuzovanému jednání došlo a za účelem posouzení osobnostní struktury poškozeného [REDAKCE], byly k důkazu provedeny i listinné důkazy obsahující údaje o jeho dosavadním způsobu života, povahových vlastnostech a jeho osobnostní struktuře. Seznamem odsouzených ubytovaných s ods. [REDAKCE] (č. l. 568-569) bylo prokázáno, kteří spoluodsouzení byli s [REDAKCE] na cele, a kteří vychovatelé jej měli na starosti v období, kdy vykonával trest odnětí svobody ve [REDAKCE]. Z kamerového záznamu OD [REDAKCE] (č. l. 535) vyplývá, jak se [REDAKCE] pohyboval v Hypermaketu [REDAKCE] ve [REDAKCE] dne [REDAKCE]. 2021, kdy z tohoto nevyplývá žádné jeho neobvyklé chování). Z vyjádření Věznice [REDAKCE] (č. l. 771) bylo kromě jmen odsouzených umístěných na zájmových celách zjištěno, že odsouzený [REDAKCE] v období od [REDAKCE] 2020 do [REDAKCE] 2020 nežádal eskortu do zdravotnického zařízení a oddělení prevence a stížností neevduje žádnou stížnost, podanou odsouzeným [REDAKCE] za období, co vykonával trest odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE]. Komplexní zpráva o ods. [REDAKCE] (č. l. 773-776) zaznamenává dosavadní způsob života odsouzeného včetně jeho kriminální minulosti, přičemž pokud jde o údaje o jeho chování v průběhu výkonu trestu odnětí svobody, nejsou zaznamenány žádné mimořádné projevy negativního chování ať již vůči zaměstnancům Vězeňské služby ČR nebo spoluodsouzeným. Opisem rejstříku trestů (č. l. 819-820) je prokazováno, že odsouzený [REDAKCE] má v rejstříku trestů zaznamenáno již celkem 16 odsouzení za různorodou trestnou činnost, převážně majetkového charakteru a byl již opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody. Z kamerových záznamů – 5 nahodilých krátkých videozáznamů z let 2022 a 2023 (č. l. 969) předložených obhajobou, je pak možné zjistit, že tyto zachycují chování poškozeného [REDAKCE] v letech 2022 a 2023 v pěti různých životních situacích v různých obdobích a to v době, kdy již nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy z těchto nevyplývají zásadnější omezení jeho zdravotního stavu, kdy však tyto záběry jsou pořizovány z větší vzdálenosti, v některých případech pokud možno skrytě a v jednom případě v situaci, kdy jmenovaný má roušku a tak jejich rozlišovací a vypovídací hodnota po stránce obsahové je do jisté míry snížena.
47. **Pokud jde o jednání popsané pod bodem ad 2)** odsuzující části výroku tohoto rozsudku, je toto prokazováno zejména výpovědí poškozeného [REDAKCE], který v té době vykonával trest odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE].
48. **Poškozený** [REDAKCE] jako svědek při hlavním líčení vypověděl, že u soudu je kvůli incidentu, co se stal ve Věznici [REDAKCE], kde **byl napaden dozorcem**. Mělo se to stát na výstupním oddělení, na pokoji, kde byl umístěn, kdy při prohlídce došlo k nějakému nedorozumění, a byl napaden. Mělo k tomu dojít asi v červnu nebo červenci 2021. **Toho jednání se účastnil jeden příslušník vězeňské služby. V cele byli přítomni tři a jedním byl napaden. Dozorce jmény nezná.** Pamatuje si přezdívkou „[REDAKCE]“ a ještě si pamatuje pana [REDAKCE] jako „dévětáka“ a toho třetího neví. Probíhalo to při prohlídce věcí, kdy měl říct, kde je schovaný nějaký telefon. Neměl ale ani tušení, že nějaký telefon někde na pokoji nebo jinde je. Neřekl to, co asi říct měl a byl napaden. Napadl ho dozorce pod přezdívkou „[REDAKCE]“.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

K napadení mělo dojít tak, že do něho začal strkat, pak mu roztrhal tričko, začal do něho mlátit a on spadl na zem. **Přitom se nějakým způsobem kryl na zemi. Dostal kopy do stehén, do hlavy, do žeber. Pak se připlazil pod postel, které na něho celá spadla.** Při tomto fyzickém napadání chtěl dozorce vědět, kde je ukryt nějaký mobilní telefon. **Ti dva další dozorcí přitom incidentu jenom koukali.** Při tomto napadení utrpěl zranění, kdy měl nějaké pohmožděny, škrábance, nějaké otoky na nohou, na žebrech, na hlavě, na zádech. Pokud jde o roztržené tričko, tak mu [REDACTED] řekl, aby si ho sundal a vzal si jiné, a potom ho předali na kulturní místnost. Z cely šel rovnou na kulturní místnost. Nikde jinde mezitím nebyl. Jednání dozorce oznámil telefonátem své matce. Po oznámení si ho zavolala paní vychovatelka paní [REDACTED] a ptala se ho, co se stalo, proč to hned nehlásil. Odpověděl jí, že se bál toho, že by se k tomu mohl ještě nějak vrátit, protože ten dozorce měl zrovna službu na jejich patře na výstupním oddělení. **Matce volal jeho kamarád [REDACTED], se kterým o tom mluvil a ten to ohlásil přes svoji manželku.** On neměl kredit a tak ho napadl on. Lékařské ošetření mu bylo nabídnuto, ale odmítl ho. Potom, když chtěl k doktorovi, tak ho tam nikdo neodvedl. Lékařské ošetření mu nabídl dozorce „[REDACTED]“ na toaletě, když si ho potom incidentu zavolal stranou. **Na toaletě byl zrovna [REDACTED], který všechno slyšel.** O tom, co se stalo, se svěřil GIBSu. Nechal si je zavolat. Oni si všechno nafotili. O tomto napadení vědí všichni z jeho cimry a to pan [REDACTED], pan [REDACTED] a ty další si nepamatuje. V důsledku zranění nemohl pořádně chodit a bolely ho žebra, takže se nemohl pořádně ani hýbat. Když byl napadán, tak s ním nikdo z odsouzených na cele nebyl. Byl tam sám a tři dozorcí. Při kontrole se našly nějaké dráty, které se používají na ponorku, kterou se vaří káva, nějaký strojek na vlasy a nějaké trafo. Sám tam byl zhruba 10 – 15 minut. „[REDACTED]“ do něho strkal tak, že na něho začal tláčit rukama. Byl napadán pěstí, pomůcky při tom neměl. Byl nějakým způsobem položen na zem a začalo to pěstmi, kopy. Úderů pěstí bylo zhruba 4 nebo 5 a směřovaly na hlavu, do žeber, do nohou. Kopů mohlo být zhruba taky tak, ty byly do stehén, do hlavy. Kop do hlavy taky byl, ne kop, ale spíše jakoby šlápnutí, došlap. Neví, jak to má popsat. Byl na boku a hlavu měl na zemi. Kryl se, takže bota dopadla jenom na ruce. Prohlídka u lékaře byla hned druhý den. Pokud lékař v lékařské zprávě popsal bagatelní zranění, a že ještě včera shledával modřinu na rozhraní bederní páteře a druhý den tam není, tak to není možné, protože u doktora vůbec nebyl, nikdo ho tam nedovedl. Po skončení prohlídky byl odveden na kulturní místnost a potom si postupně volal další odsouzené k prohlídce. Na kulturní místnost byl jejich pokoj. Vlastně tam byli skoro všichni. V tento okamžik jim říkal, že byl napaden. Spoluodsouzení mu na to nic neřekli, nebavili se o tom. Ještě během dne mu „[REDACTED]“ nabídl lékařské ošetření, bylo to kolem asi druhé, třetí odpoledne. Toto mu bylo nabídnuto asi po hodině, po dvou hodinách po skončení prohlídky. Nabídka padla na toaletě. Nabídky nevyužil, protože se bál toho, že by mohl dostat kdykoliv znova, kde třeba nejsou kamery. Nepamatuje si, jestli někomu říkal, že mu bylo nabídnuto toto ošetření. Hned ten den to neoznámil proto, že se bál dozorce, který měl ještě ten den službu, že by se to třeba mohlo opakovat. Druhý den tam už ten dozorce nebyl. **Když docházelo k napadání, tak se slovně nebránil, akorát křičel, ať ho nechá bejt, že nic neví.** Byl docela dost hlasitý. Nyní je ve výkonu trestu za krádež a předtím byl za vydírání a za křivou výpověď. Postel na něho spadla na jeho pokoji, kde se plazil k posteli, co byla u okna. **Připlazil se jakoby pod postel a jak s sebou kopal, tak na něho postel nějak spadla.** Pod postelí ležel jakoby na levém boku. Neví, co se stalo s roztrženým tričkem, protože byl odveden na kulturní místnost. **Pan [REDACTED] viděl pohmožděny, škrábance, které on měl. Byl ve vedlejším pokoji, takže i slyšel, co se tam odehrávalo.** Zranění spoluodsouzeným ukazoval hned po prohlídce na pokoji. Do posilovny chodil 2x- 3x týdně. Do posilovny měli jít v poledne, jenže byla prohlídka. Potom do posilovny nešel. Ani následující den do posilovny nešel, protože byl poslán na jiný barák. Nevzpomene si, jestli přítomná vězeňská služba měla na rukou rukavice. Myslí si, že během prohlídky se s postelami nehýbalo. Postele byly na svém místě. Spadlá postel mu udělala zranění, které je vidět ještě doteď. **Jak na něho spadla, tak to čelo se na něho přimáčklo. Při prohlídce nebyly dveře cely na chodbu otevřené, byly zavřené.** Nalezené dráty měly koncovky. Byly to nějaké dráty, nějaké trafo tam bylo, které tam nechal i s taštičkou

odsouzený, který šel domů. Byly to i jiné dráty, než na ty ponorky. Každá cela má své vlastní WC. ■■■■■ zrovna vylézal ze záchodu, když se ho ■■■■■ ptal, jestli chce ošetřit u lékaře. Nebyl na záchodě, ale v předsíni. Nebyl to záchod jejich cely, ale záchod cely pana ■■■■■. Oni měli kabinku zamčenou a zavřenou. ■■■■■ mohl volat již ten večer, ale ten večer nevolal, protože mu to řekl až druhý den, aby zavolal. Dozorci zřejmě hledali nějaký mobilní telefon. Odsouzení vyndali věci ze skříňky a nepamatuje si, že by s něčím (s nějakým nábytkem) bylo hýbané. Myslí si, že nábytek byl v průběhu prohlídky na svém místě, ale přesně si to již nepamatuje. Zažil i jiný průběh kontroly. Jindy byli odvedeni a byl jim proveden „filcung“, prohlídka. K návrhu **státního zástupce** pak při hlavním líčení byla podle § 211 odstavce 3 písmeno a) trestního řádu čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení (č.l. 78), kdy svědek v přítomnosti obou obhájců obžalovaných uvedl, že: „**On vstal a začal mě kopat na hlavu a do žeber, tedy shora na mě jakoby šlapal, hlavně do noh, tedy do stehen. Já jsem se bránil a při tom jsem se doplazil k posteli, pod kterou jsem se chtěl schovat. Když jsem se doplazil k mojí posteli, tak došlo k tomu, že na mě postel spadla, tedy se na mě převrátila a noha od postele se mi skřípla do žeber. Musím uvést, že to je jednoduchá postel. Jak jsem se bránil, tak jsem do té postele asi nějak strčil a ono se to na mě převrátilo. Potom jsem vylezl z pod postele a držel jsem se za žebra. Pan „■■■■■“ mi řekl, ať to pustím, ať to nehraju.**“ K této čtené části svědecké výpovědi z přípravného řízení pak poškozený dodal, že tak jak to bylo popsáno, tak to řekl, tak to bylo a jak to bylo čteno, tak se to stalo, přičemž k dodatečnému dotazu obhájce doplnil, že to, jak říkal, že byl pod tou postelí a v jakém postavení, tak to je pravda a na otázky ohledně postele odpovídal po pravdě.

49. Jednání popsané pod bodem ad 2) odsuzující části výroku tohoto rozsudku je dále nepřímou prokazováno výpověďmi svědků a podáními vysvětlení ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■.
50. **Svědék ■■■■■** uvedl, že svědeckou výpověď podává kvůli tomu, co se stalo ve valdické věznici. Může k tomu říct akorát to, že nějaký údajný incident se stal u nich na cimře, na výstupu ■■■■■, kde údajně někteří dozorci měli šlapat na odsouzeného ■■■■■. Toto jim bylo řečeno. **Říkal to pan ■■■■■. Ukazoval mu i stopy na nohou, že mu někdo šlapal na nohy.** Takové podrážky neměl ani jeden z odsouzených. **Měl tam i otisk postele,** jak ho údajně dozorce „■■■■■“ skopl pod postel. Bylo to skrz nějaký stroj, nějaký údajný telefon. Tam nikdy žádný telefon nebyl. Podrážka na noze odsouzeného byla dost viditelná. Ta stopa byla na vnějším boku pravého stehna, našikmo. Před policejním orgánem jsem mluvil pravdu. Podrobnosti prohlídky si už nepamatuje. Akorát ví, že je odváděli na druhou místnost a postupně si naváděli jednoho odsouzeného za druhým. Každého z nich se ptali, kde je ten telefon? Říkali: „Mluvte pravdu nebo všichni dopadnete špatně, my se za vámi vrátíme“. Nikdy u nich nebyl žádný telefon nalezený. Vedoucí služby, pan ■■■■■ říkal: „kde je ten telefon, řekněte to nebo špatně dopadnete“. Říkal to všem. Všichni byli na kulturní místnosti a postupně si je volali. Postupně si měli sbalit věci a vraceli se zpátky na pokoj a vždycky zpátky na kulturní místnost. Kulturní místnost je hned naproti jejich cely, přes chodbu. Dveře na kulturce měli zavřené. Dveře na cele, kde probíhala prohlídka, byly taky zavřené. **Na kulturce slyšeli akorát klasický hluk u běžné prohlídky, jak padá postel, bouchání do mříží. O tom, že měl být ■■■■■ napaden, se mu svěřil hned po prohlídce,** když už všichni byli na cele a uklízeli si věci. **Kromě té tlapoty mu ukazoval odřeninu někde pod žebry.** Neví, jestli to bylo na levé straně nebo na pravé. Prostě ležel na jednom boku a měl tam šláplé. Ještě mu říkal, že nepůjde na ošetřovnu, že to nebude řešit. Nakonec ho odvedli na ošetřovnu, protože měl takové následky, že nebyl schopen ani chodit. Myslí si, že ho na ošetřovnu odvedli na druhý den. On na to ■■■■■ nic neřekl. Když se po prohlídce vrátil na celu, tak tam byly rozházené věci, madračky, vaňáky. Po prohlídce je vždycky bordel, všechno rozházené, nic nebylo na svém místě, posunutá skříňka, posunuté postele, převrácená postel jedna, tedy spadlá. Spadlá postel byla ■■■■■. Když přišli, tak mu říkal: „ti magoři mě skopli pod postel, nechápu proč, chtěli po mě nějaký telefon“. Jemu se

nestalo, že by mu postel spadla nebo se vyhákla. Aby se postel vyhákla, tak se musí nadzvednout. Za postelí jsou dva háčky. Neexistuje, aby spadla samovolně. Kdyby on byl v průběhu prohlídky fyzicky napaden, tak osobně by si počkal na toho dozorce a vyřídil by si to s ním osobně. ■■■■■ měl viditelné šrámy. Byl odveden k doktorovi a pak byl odstěhován. V průběhu prohlídky se k němu dozorcí chovali klasicky (zvýšený hlas „kde je telefon“). On osobně fyzicky napaden nebyl. Vůči nikomu tam žádné hmaty, chvaty použity nebyly. Už si nepamatuje, jestli to ■■■■■ někomu hlásil. Jen ví, že už se po ošetřovně nevrátil. On osobně ve výkonu trestu neměl s žádným dozorcem problém a ani onu s ním žádný problém neměli. Už si nepamatuje, jak ten otisk boty vypadal. Pokud uváděl, že takový otisk nikdo neměl, tak ano, byl to otisk těžkých bot a oni jako odsouzení těžké boty nemají a byl to hrubý otisk. Otisk postele měl ■■■■■ v oblasti zad na jedné straně. Neví, na které straně to bylo. Pan ■■■■■ spal na posteli vzadu u okna, naproti dveřím vzadu úhlopříčkou. Abyste se pod postel vešli, musíte ležet na břiše, na zádech. Na boku se tam vejde, ale postel se zvedne. Je asi 30 cm od země, možná 40 cm. Už si nepamatuje, kolikrát šel při prohlídce. Bylo jich tam pět a šel třetí nebo čtvrtý. Přesně si již nepamatuje, kdo to fyzické napadení nahlásil. ■■■■■ jim akorát říkal, že jde na ošetřovnu, to je celé. Vzhledem k tomu, že s odstupem času již oproti přípravnému řízení nebyla výpověď svědka natolik konkrétní, byla mu při hlavním líčení podle § 211 odstavce 3 písmeno a) trestního řádu přečtena část protokolu o výslechu svědka ze dne 25. 2. 2022 na č. l. 83-87, kde byli přítomni oba obhájci obžalovaných a to konkrétně část na čl. 86, kde svědek uváděl: „Potom asi tak po pěti minutách od kontroly přišel „■■■■■“ za ■■■■■, nechal si ho zavolat bokem a něco mu říkal. Když se ■■■■■ vrátil, tak mu říkal, že byl na něj „■■■■■“ hodnej, že se ho ptal, jestli nechce k doktorovi. ■■■■■ ale říkal, že si to na potom, tedy že nechtěl ošetřit před ním, teda před „■■■■■“, že by proti němu neměl trumf“. K tomuto svědek uvedl, že to je pravda, to říkal. To si pamatuje. K dodatečně položeným dotazům pak uvedl, že všichni chodili do posilovny, protože ji měli na oddělení. ■■■■■ chodil do posilovny tak 2x denně. Vzpomíná si, že ten den byl v posilovně kolem 8, 9 hodiny ráno. ■■■■■ chodil na posilovnu někdy v tričku, někdy bez trička. Pokud jde o to, zda ten den byl nebo nebyl na posilovně bez trička, tak si myslí, že ho jeden z dozorců napomenul, ať nechodí bez trička po oddíle.

51. ■■■■■ při hlavním líčení po řádném poučení jako svědek s odkazem na obavu z jeho trestního stíhání v souvislosti s podáním svědecké výpovědi, využil svého práva a ve věci nevypovídal. Podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu tedy byly čteny jeho výpověď z přípravného řízení, která se nachází na čl. 99-107 spisu, kdy při první výpovědi dne 12. 8. 2022, které byl účasten obhájce Mgr. Zbyněk Čermák, se svědek odmítl k věci vyjádřit z obavy, že by měl vypovídat proti dozorcí ve Věznici ■■■■■. Při své druhé výpovědi dne 22. 9. 2022, které se obhájce Mgr. Zbyněk Čermák neúčastnil, vyrozumění o úkonu obdržel dne 9. 9. 2002 (viz. čl. 808), kdy z protokolu vyplývá, že se omluvil, pak ke kontrole celý č. ■■■■■ na ubytovně ■■■■■ ve Věznici ■■■■■ ze dne ■■■■■ 2021, kromě jiného uvedl, že byl ubytován na cele číslo ■■■■■ ve Věznici ■■■■■. Slyšel, že při prohlídce dozorcí našli nějaké trafo. Z vedlejší cely slyšel rámus a taky slyšel hlasy „policajti“, jak on říká dozorcům. Bezpečně poznal podle hlasu policajta, který měl přezdívkou „■■■■■“. Přesně si již nevzpomíná, ale bylo to ve stylu: „Ty mrdko černá, kde to je.“ Podle situace, co vyrozuměl, tak dozorcí hledali telefon, který to nalezené trafo mělo nabíjet. Dále slyšel, jak vedle na cele padají postele nebo další nábytek-skříňky. Tato situace trvala asi 10 minut, podle toho, co si vzpomíná. Poté co dozorcí skončili na cele č. ■■■■■, tak si ho zavolali na záchod dozorcí „■■■■■“ a ještě nějaký další, na něhož si nevzpomene, jak se jmenuje a jak vypadá, kde se ho dozorce „■■■■■“ ptal, kde je ten telefon, kdy mu řekl, že tam žádný není a nabíječku měli vězni na holící strojek nebo na nějaké takové zařízení. S touto jeho odpovědí se „■■■■■“ nespokojil, byl drsnej ve smyslu řeči a říkal mu, aby dělal, vyklopil, kde je telefon, nevěřil mu. On si toho nevšímal a ze záchodu odešel. Podle něho si na něho netroufl, protože i on na něj byl „hnusnej“, ale ne drzej, protože to by bylo porušení řádu. Poté šel na oddíl a hovořil s ■■■■■, kterého se dotazoval, co se na cele stalo, kdy mu řekl, že to slyšel. ■■■■■ řekl, že ho zbili a to konkrétně „■■■■■“, a to tak, že do něj kopal, šlapal na něj. Kam přesně na

tělo neřekl. Sprostě mu nadával a také na něj pustil vězeňskou kovovou postel. Poté jim ukazoval červené skvrny a tzv. „šlincy“ na těle, konkrétně na žebrech, pokud si dobře pamatuje. Takto to říkal a ukazoval svá zranění všem na oddíle, pokud je mu známo. Asi hodinu po kontrole a útoku na [REDAKCE], se dozorce „[REDAKCE]“ vrátil na jejich oddíl a zavolal odsouzeného [REDAKCE] na záchody. Tam jej kontroloval tak, že mu vytáhl tričko a ptal se jej na to, jak na tom je a zda to nepřehnal. Odsouzený mu podle něho řekl ze strachu, že je to v pohodě. To ví, protože v tu dobu byl také na záchodě, a když vycházel z kabinky, tak měl [REDAKCE] zrovna zvednuté tričko a dozorce jej kontroloval. Ještě ten den nebo druhý den šel odsouzený [REDAKCE] za paní vychovatelkou a sdělil ji, co se stalo. Dne [REDAKCE] 2021 jej pak odsouzený [REDAKCE] požádal o telefonát prostřednictvím BVfonu, aby přes jeho družku [REDAKCE] vyrozuměl jeho mámu, že má zavolat do Věznice [REDAKCE], že byl zbit dozorcí. Požádal ho proto, že [REDAKCE] neměl kredit a on nemohl zavolat jeho rodině, protože každý vězeň může mít pouze 5 kontaktů na své příbuzné nebo známé. On jeho žádosti vyhověl. **K napadení ze dne [REDAKCE] 2021 mu odsouzený [REDAKCE] říkal, že byl napaden dozorcem „[REDAKCE]“ a to konkrétně kopáním, šlapáním po těle a poté na něj hodil vězeňskou kovovou postel a měl ho mlátit i pěstmi, podle toho, co [REDAKCE] říkal. V souvislosti s tímto napadením mu [REDAKCE] ukazoval červené skvrny po těle, konkrétně na žebrech na jedné straně, pokud si dobře pamatuje. To měl mít od těch kopů a postele.**

52. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek vypověděl, že byl ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE]. Výstup měl v roce 2021. V průběhu výkonu trestu se setkal s panem [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] v průběhu výkonu trestu žádné potíže neměl. On s ním nikdy žádné problémy, nesrovnalosti, neměl. Znájí se delší dobu z kriminálu. Nebyl přítomen tomu, že by byl pan [REDAKCE] napaden ze strany dozorců. Nic takového neviděl. **Pan [REDAKCE] si mu jednou stěžoval, že byl napaden ze strany dozorců, když se u něj na cimře našlo USB.** Museli tam udělat opatření. Že by na [REDAKCE] něco viděl, to nemůže říct. **Svěřoval se, že na něj něco spadlo, nebo že ho někdo namáčkl na zeď, nebo něco takového, ale už si to nepamatuje, je to dlouho. Nic vážného to nebylo. Pan [REDAKCE] měl na čele odřeninou.** K popisu toho, jak se mu to stalo, mu říkal, že měl konflikt s policajtem na cele. Jestli mu to popisoval podrobněji, už si nepamatuje a nechce nikomu křivdit. Ví, že se tam něco stalo, že se tam na cimře něco našlo, kdy bachaři mají práva, že to hledají. Když je někdo drzej, můžou použít násilí jako policajt. Jestli měl nějaký výstupy, tak tam třeba policista nějak zakročil. On nic neviděl, neslyšel, brali je po jednom. [REDAKCE] jsou přísnější, tam to tak funguje. Jeho nikdo z dozorců nenapadl. On se choval normálně a taky k němu se chovali normálně. Myslí si, že [REDAKCE] byl u doktora a tam řekl, jak se to stalo. Když se mu [REDAKCE] svěřoval, že na něj něco spadlo, žádné části těla mu neukazoval, jenom na čele. Jak to vůbec bylo, nikdo nemohl vidět, protože tam byly dveře. **Měl u toho být dozorce s přezdívkou „[REDAKCE]“ a pan [REDAKCE], ale už si to nepamatuje. Po tomto incidentu se [REDAKCE] choval furt stejně. Viděli, že [REDAKCE] měl něco na čele, a na žebrech.** Měl něco odřeného. Řekl by, že zranění byla čerstvá. [REDAKCE] nepopisoval, jak se mu to mělo přihodit. Cela po filcungu byla rozbitá, postele byly složené, jak když se něco hledá, matrace byly zvlášť, věci, postele narovnaný na sebe. **Před tímto [REDAKCE] žádná zranění neměl.**

53. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek vypověděl, že ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE] byl od března 2017 do r. 2021. Pokud jde o odsouzené [REDAKCE], příp. [REDAKCE], s těmito se během výkonu trestu setkal, když [REDAKCE] s ním byl na cele a [REDAKCE] byl vedle. Pokud je dotazován, zda tam v průběhu jeho výkonu trestu odnětí svobody došlo k nějakému problému týkajícího se údajného napadení těchto dvou odsouzených, tam to chodilo tak, že tam něco slyšel, ale že by dozorcí někoho napadli, to nedokáže úplně říct, protože tam se vězni mlátili mezi sebou, to bylo jak na denním pořádku. Nebyl nikdy přítomen tomu, že by dozorcí napadli některého z odsouzených, alespoň on to neviděl, a on tam s nimi žádný problém neměl. Pokud jde o [REDAKCE], to byl provokatér, ten měl někdy problémy i s vězni

a dokonce se chytl i s ním. Když byli na oddělení ■, tak tam večer chodili na kultúrku na TV a dozorci tam s nimi nebyli. Když skončila televize, pak je brali zpátky. Tam se vždycky taky někdo popral, takže jestli to mohli být dozorci, jestli to mohli být vězni, to nedokáže říct. Pokud je dotazován, jestli si jemu nebo někomu z vězňů pan ■ stěžoval na napadení, tak to tam říkalo plno vězňů, ale to jen, aby si udělali líp. Tam, když se někdo pohádá s dozorcem, tak si vězni myslí, že je to frajeřina, takže se tím i někteří chlubí. Pokud jde o pana ■, tak ten byl na vedlejší cele, ale co si pamatuje, tak ten snad byl nemocnej, byl starší, sotva pajdal, neví, co by si na něm dozorci vzali. Pan ■ si mu nestěžoval, že by byl někým napaden. On se takhle moc nebavil, ale ví, o koho jde, neboť ten tam furt něco montoval, spravoval zapalovače, atd., Byl celý den na posteli. Nevzpomene si, jestli v ■ 2021 viděl nějaké zranění na panu ■. V roce 2021 už byli na výstupním oddělení, měli tam posilovnu, takže jestli tam někde spadl, nebo na něj něco spadlo, to nedokáže přesně říct. Neviděl, že by on sám někde spadl, nebo se zranil. On s ním na pokoji na výstupním oddělení nebyl. Nikdy neviděl, že by byl zbitý, měl na obličej krev nebo modřinu. K žádosti státního zástupce byla při hlavním líčení podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena výpověď svědka z přípravného řízení na č. l. 786 – 789, kdy o tom úkonu byly obhájci vyrozuměni písemně, ale neúčastnili se ho. V rámci této výpovědi svědek po seznámení se s předmětem výpovědi, tedy případem napadení odsouzeného ■ ve Věznici ■ dne ■ 2021 na cele č. ■ na ubytovně ■ uvedl, že ve Věznici ■ byl v období od 2017 až do ■ 2021. Toho ■ 2021 byl na výstupním oddělení na ubytovně ■. Na jakém pokoji byl, tak číslo už neví, ale bylo to na posledním pokoji vzadu vlevo. S kým byl na pokoji, už neví. ■ znal. Na výstupním oddělení byl na vedlejší cimře, která byla blíž ke vchodu. Dne ■ 2021 tam probíhaly nějaké prohlídky cel. Kteří dozorci ty kontroly prováděli, neví. Myslí si, že tam mezi nimi měl být dozorce, co měl přezdívku „■“, ale to ví jen z doslechu. Když byla ta kontrola na vedlejší cele, tak slyšel nějaké bouchání, prostě jako vždycky, když probíhají takový kontroly, tak házejí s věcmi, se skříňkami a tak podobně, takže nic zvláštního. Dozorci tam křičeli tak jako vždycky, taky nic zvláštního. Co konkrétně křičeli, neví. Žádný křik ■ neslyšel. Byli zavření na cele. Jestli byly otevřeny okna, neví, to asi ne. ■ potom něco říkal, ale on tomu nevěnoval pozornost. Říkal si, že jestli mu něco udělali bachaři, tak je to jenom jeho blbost. ■ byl zbitej. **Možná měl na obličej nějakou krev nebo modřinu**, přesně už neví. Co se mu mělo konkrétně stát, neví. Nezajímalo ho to, neptal se ho. Myslí si, že potom šel možná k doktorovi, to už si není jistý. Jestli mu něco zjistili, to taky neví. On se tam staral o sebe a ne o problémy druhých, takže neví, co se tam přesně stalo. K dodatečným dotazům pak dodal, že to, co vypovídal na protokol, odpovídá, ale to furt neznamená, že ho napadli dozorci. Zranění na panu ■ si nevšiml. Je normální, že když je prohlížení cel, tak házou s postelemi, se vším, prohlíží všechno, je tam rachot. Pokud v protokole uváděl, že na něm viděl zranění, ale nebylo to zranění, že by ho to mlátilo do očí. Nic na něm neviděl. **Měl na sobě nějaký červený flek**, ale to nemuseli být oni, a to se tam i pošťuchovali vězni mezi sebou. Ve věznici ze sebe každý dělá boxera, ale nebyl u toho, že by ho dozorci napadli. Aspoň on osobně s nimi neměl nikdy žádný problém a zná i plno vězňů, kteří s nimi taky neměli žádný problém. ■ se tam chytl s kolika lidma i s ním se tam taky chytl. Že by se tam v tomto období kontrola vymykala běžným postupům, to ne. Klasická, běžná kontrola, na cimru, museli si sbalit všechny věci, šli na kulturku, a takhle je brali po cele, jenom to zkontrolovali a zase je dali na cimru.

54. ■, jejíž podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 204-207) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, k prohlídce cely č. ■ ubytovny ■ ze dne ■ 2021 uvedla, že dne ■ 2021 probíhala mimořádná prohlídka na cele č. ■ ubytovny ■. V ten den byla v práci. Je i kmenovým vychovatelem pro odsouzené na cele č. ■. Její kancelář se nachází na stejné chodbě jako cela ■. Nevzpomíná si, kdo jí o prohlídce vyrozuměl, ani kteří dozorci se této prohlídce účastnili, ale ani kolik jich bylo. Standardně je k prohlídce cely přivolán vychovatel, který na místě kontroluje věci odsouzených, zda souhlasí se seznamem na kartě odsouzeného. To byla i její práce během této prohlídky. Pohybovala se hlavně na kulturní

místnosti a na chodbě. Kontrola věcí probíhala na kulturní místnosti v přítomnosti odsouzených a určité u toho byl i nějaký dozorce. Nikdo z dozorců ji neinformoval o tom, co konkrétně se při prohlídce hledalo, ale dělalo to na ní dojem, že dozorcí určité něco hledají. **Po skončení prohlídky nahlédla do cely č. ■■■, kde bylo všechno vzhůru nohama. Přišlo jí, že tam byl větší nepořádek, než bývá obvykle při prohlídkách, jimž byla v minulosti přítomna.** Nebyla svědkem žádného použití síly vůči odsouzeným ze strany dozorců při této prohlídce a ani neslyšela nic, co by tomuto nasvědčovalo. Nevzpomíná si, zda si někdo s odsouzených z cely č. ■■■ stěžoval na použití násilí. Pokud je zaznamenán její pohyb na kamerách na ubytovně ■■■, tak si na to nepamatuje a nevybavuje si, co šla s odsouzenými řešit. **Odsouzený ■■■■ ji říkal, že nechal asi odsouzeného ■■■■ někam zavolat přes svůj účet na BVfon. Přesně si však nepamatuje, co jí říkal. Asi byl vyplašený, protože jinak by neměl důvod jí to říkat.** Neví, čeho se to týkalo.

55. **Svědék ■■■■** vypověděl, že pracuje jako vedoucí oddělení prevence a stížností. Pokud jde o osoby poškozených ■■■■ a ■■■■, nejde o osoby, které by mu ulpěli v paměti a něco mu říkali. V souvislosti s výkonem jeho funkce přišel do styku s tím, že někdo oznamoval trestnou činnost, respektive napadení ze strany příslušníků vězeňské služby, kdy je to docela moderní záležitost, která se u nich děje prakticky skoro pořád, neustále. Řeší se řada takovýchto obvinění, protože v poslední době se potýkají s tím, že odsouzení ve výkonu trestu zjistili, že mají problém s přemístovačkami do jiných věznic, protože je hodně velká naplněnost věznic a zjistili, že GIBS má možnost je přemístit, takže trošičku zneužívají segmentu možnosti být přemístěni jako možná oběť do jiné věznice. Potýkají se s tím, že mají obrovský personální podstav. To samozřejmě vězněné osoby vědí, takže na toto hodně žehrají a podle toho se chovají k jejich příslušníkům. V souvislosti s touto trestní věcí se nesetkal osobně s tím, že by ze strany pana ■■■■ byla nějaká oznámení na příslušníky, maximálně u p. ■■■■, **kdy tento pouze oznámil, že byl napadený příslušníkem.** Oni tím, že nejsou věcně příslušní dále provádět šetření, tak oslovili GIBS. Případy sebepoškození evidují také. Odsouzení se sebepoškozuji hlavně takovým způsobem, aby to přežili. Oni moc dobře vědí, jak to udělat. Pan ■■■■ byl přítomen podání vysvětlení s p. ■■■■. Pokud jde o p. ■■■■, na nic bližšího si nevzpomíná, je to strašně moc zpátky a u nich se toho děje dnes a denně strašně moc. Ve ■■■■ mají opravdu nejhorší možné složení, co existuje mezi osobami ve výkonu trestu, takže řeší dnes a denně něco. Cela po důkladné prohlídce by měla vypadat tak, že by měly být všechny skříňky pootevírané, zkontrolovány veškeré matrace. Vypadá to, jako když tam spadne bomba. Hledá se i pod postelí.
56. Jednání popsané pod bodem ad 2) odsuzující části výroku tohoto rozsudku je částečně prokazováno i listinnými a věcnými důkazy, které byly při hlavním líčení k důkazu provedeny. Protokol o prohlídce těla, který byl sepsán dne ■■■■ 2021 pod č.j. GI-1013-9/TČ-2021-842080 vč. fotodokumentace zaznamenané na připojeném CD nosiči (č. l. 131-132), zaznamenává poranění ods. ■■■■, tak jak bylo zjištěno a zadokumentováno dne ■■■■ 2021 ■■■■. ■■■■, ■■■■ za přítomnosti ■■■■, kdy z obsahu je možné zjistit, že u odsouzeného ■■■■ byly zjištěny úrazové změny a to načervenalý otlak kůže nepravidelného tvaru o průměru cca 2 cm na holeni levé nohy, odřenina o délce 1 cm (vertikálně) v oblasti achylovy šlachy levé nohy, lehce nafialovělý hematom s nejasnými okraji o průměru cca 3 cm v horní části přední části stehna levé nohy, , odřenina s výrazným půlkruhovým ohraničením o průměru 3 cm na pravé straně trupu (z boku ve střední části), škrábanec vertikálně směřovaný o délce 8 cm a nad ním nepravidelně tvarovaný otlak rozměru 3,5x2,5 cm v oblasti horní části levé paže zepředu, horizontálně směřovaný otlak o délce 2,5 cm a šířce 0,5 cm na hlavě (ve vlasové části za pravým uchem) a horizontálně směřovaná odřenina o délce 4 cm na zádech (na levé straně nad lopatkou), Z obsahu fotodokumentace (č. l. 141-143) vyplývá, že byla pořízena jako příloha č. 6 k č.j. GI-1013-10/TČ-2021-842060, přičemž tato se skládá ze 9 fotografií, kdy na 3 fotografiích na č. l. 141 je zachycena celková postava a

obličej ods. [REDAKCE], na 3 fotografiích na čl. 142 jsou zachycena 3 zranění jmenovaného totožné s poraněními na fotografiích zachycených na CD tvořících přílohu protokolu o prohlídce těla a jsou zachyceny pod č. P1190734, č. P1190740 a č. P1190742 a na č. l. 143 jsou zachyceny 3 poranění totožné s fotografiemi zachycenými na CD tvořících přílohu protokolu o prohlídce těla a jsou zachyceny pod č. P1190731, č. P1190732 a č. P1190733. Z denního rozkazu sepsaného na den [REDAKCE] 2021 (č. l. 137) je možné zjistit, že tento zaznamenává kromě jiného údaje o tom, že dne [REDAKCE] 2021 v čase 06.10-18.40 hod. vykonával službu IDS [REDAKCE]. [REDAKCE] a na ubytovně [REDAKCE] stanovišti [REDAKCE] vykonávali službu [REDAKCE] a [REDAKCE]. Hlášením o průběhu služby na OVT ze dne [REDAKCE] 2021 (č. l. 138) lze mít za prokázané, že v tento den v čase 12:30 hod., pokud jde o ubytovnu [REDAKCE], [REDAKCE] hlásil provedení mimořádné dílčí prohlídky z nařízení 1. ZŘV cela č. [REDAKCE], při které byly nalezeny nabíječky, adaptér, holící strojek a byl o tom sepsán Ú.Z, Inf. 1.ZŘV,ZŘV, VOPaS, VOV.T. Úřední záznam sepsaný [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2021 (č. l. 139-140) obsahuje popis průběhu mimořádné dílčí prohlídky na ubytovně [REDAKCE] cele č. [REDAKCE], která měla být dle zaznamenaných údajů provedena v čase 11.30 hod.-12.30 hod. a dále je zde popis odebraných, neoprávněně držných věcí, přičemž zde není žádný poznatek o možném násilí nebo použití donucovacích prostředků při jejím provádění. Plánkem objektu věznice s legendou (č. l. 146-147) je doloženo poziční uspořádání jednotlivých prostor ve Věznici [REDAKCE] včetně uspořádání ubytovacích prostor a jejich zázemí na ubytovně [REDAKCE]. Seznam ubytovaných na cele č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2021 (č. l. 154) je prokázáno, že dne [REDAKCE] 2021 byli na cele č. [REDAKCE] ubytovny „[REDAKCE]“ ubytováni odsouzení [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z lékařské zprávy (č. l. 213) vypracované dne [REDAKCE] 2021 [REDAKCE] vyplývá, že popis zjištěných poranění odsouzeného [REDAKCE] v podobě drobných hematomů v oblasti pravého ušního lalůčku, v oblasti dolních žebervpravo, nejspíše otlak od postele a další drobné zdravotní obtíže s tím, že se zde k těmto uvádí, že snad měl být napaden jedním příslušníkem, který jej udeřil do žebervpravo, hlavy a nohou. Protokol o ohledání místa činu vč. fotodokumentace č. l. 229-234 pak zachycuje ohledání a popis standardizovaného ústavního lůžka používaného na ubytovně [REDAKCE] cele č. [REDAKCE] k datu 30. 6. 2022 a dále pak k datu 3. 11. 2022. Z telefonního hovoru z BVFonu (na č. l. 150) pak bylo zjištěno, že odsouzený [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2021 v rámci telefonních hovorů informuje svoji přítelkyni [REDAKCE], že ve věznici došlo k nestandardnímu jednání ze strany zaměstnanců a dále žádá, aby jmenovaná zavolala na číslo [REDAKCE], rodičům spoluodsouzeného, aby zavolali do věznice, že jim zbyli policajti syna, má zlomený žebra, všude modřiny a má strach o život. Z kamerových záznamů (č. l. 150), je možné zjistit, že tyto zachycují pouze obraz bez zvuku chodby a cel č. [REDAKCE] a [REDAKCE], kdy na záznamech není zachyceno žádné závadové chování, pouze na záznamu v čase od 11:12 je vidět odsouzený, který vyšel z cely č. [REDAKCE] na chodbu a snaží se naslouchat nějakému ději, kdy však z obsahu tohoto záznamu není zřejmé, o jaký děj se jedná a záznam v čase od 12:42 zachycuje odsouzeného [REDAKCE] na chodbě při pohybech připomínajících rozvíčování se, z nichž však nelze jednoznačně posoudit jejich silovou intenzitu.

57. V případě skutku ad 2) byl k důkazu proveden i protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (č. l. 777-785). Z tohoto vyplývá, že tento byl pořízen v souvislosti s úkonem ze dne [REDAKCE] 2023. V tuto dobu byla na ubytovně [REDAKCE] Věznice [REDAKCE] zaznamenána na cele č. [REDAKCE] trubka od ústředního topení, která vede přes stěnu do cely č. [REDAKCE]. Tato trubka ve stěně byla utěsněná. Mezi celami č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] nebyly zjištěny žádné trubky ústředního topení. V rámci zvukové zkoušky pak bylo zjištěno, že z cely č. [REDAKCE] je poměrně dobře slyšet hluk (hlasité počítání) do cel č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE].

58. Jednání popsané pod bodem ad 2) odsuzující části výroku tohoto rozsudku je rovněž prokazováno **znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví- odvětví soudního lékařství** vypracovaným znalcem MUDr. Miroslavem Šafrem. Ze závěrů písemného znaleckého posudku vyplývá, že poškozený [REDAKCE] utrpěl poranění a to jednotlivé nevelké krevní výrony v podloží zadní plochy lalůčku pravého ušního boltce a dolních partií pravé týlní krajiny, nevelké

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

ložisko překrvení kůže zadní plochy levého ramene, okrouhlou kožní oděrku a podkožní krevní výron v krajině nad pravým žeberním obloukem v rozsahu podpažních čar, škrábovitou oděrku kůže zevní až přední plochy horních partií levé paže, jednotlivé nevelké krevní výrony v podkoží přední plochy horních partií levého stehna a přední plochy levého bérce a drobnou oděrku kůže zadní plochy paty levé nohy. Ke vzniku krevních výronů v podkoží lalůčku pravého ušního boltce a pravé týlní krajiny došlo přímým nebo tečným působením tupého násilí o malé intenzitě, směřujícího proti příslušným partiím hlavy poškozeného zezadu, lehce zprava. Mechanismem působení násilí mohl být úder pevným nebo nepříliš poddajným oblým či tupě hrotnatým předmětem (např. v pěst sevřenou rukou druhé osoby). Ke vzniku ložiskového překrvení kůže zadní plochy levého ramene a krevních výronů v podkoží přední plochy levého stehna a bérce došlo přímým nebo tečným působením tupého násilí o malé intenzitě, směřujícího proti levému rameni zezadu a levé dolní končetině zepředu. Mechanismem působícího násilí mohly být jednotlivé údery pevným nebo málo poddajným oblým či tupě hrotnatým předmětem (např. v pěst sevřenou rukou, kolenem či nohou druhé osoby), případně náraz zadní plochy levého ramene na takový předmět po pádu na podložku. Ke vzniku okrouhlé oděrky kůže a krevního výronu v podkoží nad pravým žeberním obloukem došlo nejspíše tečným působením tupého násilí spíše malé intenzity, směřujícího proti příslušným partiím trupu poškozeného zprava. Mechanismem působícího násilí mohl být úder pevným nebo málo poddajným tupě hranatým okrouhlým předmětem (např. obutou nohou druhé osoby), náraz takového předmětu (např. padajícího nábytku) na trup poškozeného, případně pád poškozeného na takový předmět (např. nábytek, předmět ležící na podložce apod.). Jednotlivé škrábovité oděrky kůže horních partií levé paže a na zadní ploše paty levé nohy vznikly tečným působením tupého násilí malé intenzity, směřujícího proti horním partiím levé paže zleva až zepředu a proti levé patě zezadu. Mechanismem působícího násilí byl prostý kontakt příslušných tělních partií s nevelkým hrotnatým nebo tupě hranatým předmětem (např. rohem nábytku, nerovnostmi podložky, případně nehtem prstu ruky atp.). Ke vzniku všech zjištěných poranění mohlo dojít v průběhu předmětného incidentu ze dne ■■■■ 2021, konkrétně pak v důsledku zakleknutí druhé osoby na poškozeného ležícího na zemi, kopů do levé dolní končetiny a úderů (např. pěstí) do hlavy za pravé ucho a pádu vybavení cely (nábytku) na pravostranné partie hrudníku poškozeného. Fotografická dokumentace, zvláště pokud není provedena za plného (nejlépe denního) osvětlení a s důkladným cíleným doostřením, poskytuje pouze neúplné spektrum barevných odstínů a tím jen orientační informace o stáří úrazových změn. Z předložené fotodokumentace, zhotovené opakovaně v období od ■■■■ 2021, lze dovozovat, že všechny zadokumentované úrazové změny jsou, i s ohledem na jejich vývoj ve sledovaném období, přibližně stejného stáří, a to k datu ■■■■ 2021 cca 1-2 dnů. Omezené poškozeného na obvyklém způsobu života v důsledku zjištěných poranění lze spatřovat nejvýše v lokální spontánní, dotykem či pohybem vyvolané bolestivosti příslušných partií těla, obvykle postupně odeznívající po dobu nejvýše cca 1-2 týdnů od data vzniku poranění. Toto omezení lze ze soudně lékařského hlediska považovat za zcela nepodstatné. Na soběstačnosti (sebeobslužnosti) nebyl poškozený utrpěnými poraněními velmi pravděpodobně významně omezen. Utrpěná poranění lze samostatně i v souhrnu ze soudnělékařského hlediska považovat za poškození zdraví nepatrného významu, nevyžadující cílené odborné lékařské ošetření ani následnou zdravotnickou péči, délkou svého trvání obvykle nejvýše nevýrazně přesahující dobu jednoho týdne, neomezujícího poškozeného podstatným způsobem na obvyklém způsobu života- ve smyslu ublížení na těle (nenaplnující kritéria ublížení na zdraví). Intenzita výsledně působícího násilí ze soudnělékařského hlediska je standardně hodnocena na stupnici: malá - malá až střední – střední -střední až velká -velká. **Při hlavním líčení** znalec na těchto závěrech setrval a zopakoval je. K dodatečně položeným otázkám uvedl, že pokud jde o okrouhlou kožní oděrku v pravé části hrudníku a příčinu jejího vzniku, tak on popisoval poranění na podkladě prvotní fotografické dokumentace z ■■■■ 2021. Toto poranění je typické určitým, poměrně ostrým lemem, konturou v dolních a zadních partiích, které mohou nějakým způsobem nasvědčovat charakteru působícího předmětu. Do jisté míry by bylo možno

poranění posuzovat jako poranění otiskové. Otázka samozřejmě je, jaký předmět by mohl být způsobilý ke vzniku takového poranění. Pokud by došlo k pádu horní část trubky lůžka, příp. nohy lůžka, která by měla kruhový profil, pak by pád takového předmětu na uvedené partie hrudníku poškozeného mohl zanechat poranění, které bylo zadokumentováno. Pokud jde o zranění zachycená na fotografiích, hrubě lze odhadovat, že k tomu datu, podle první fotografické dokumentace, ta zranění byla stáří 1 – 2 dnů. Pokud jde o otázku související s možností vzniku těchto poranění sebepoškozením, tak je potřeba říci, že poranění jsou velice nespecifická. Jediným specifictějším poraněním je oděrka nad pravým žeberním obloukem, která něco říká o zraňujícím předmětu. Pro sebepoškození, jsou typické jiné úrazové mechanismy a i jiné partie těla proti kterým dotyčné osoby zasahují vůči sobě. Toto jsou takové lokality, které jsou spíše typické pro případný kontakt s nějakými okolními pevnými předměty, i náhodný kontakt, hrany, rohy nábytku, futer dveří, podložka event. po pádu, respektive, které jsou vystavené působením vnější síly, volně, nejsou nikde skryté. V podstatě, je tam jedno poranění, které je do jisté míry specifictější, a to jsou krevní výrony za pravým ušním boltcem, protože to je taková lokalita, která nebývá zraňována nějakým náhodným úrazovým mechanismem s ohledem na uložení, poměrně v hloubce za ušním boltcem a hluboko v týlní krajině a svědčí pro nějaké přímo působící tupé násilí. Vzhledem k tomu, že on měl k dispozici výpověď poškozeného, tak posuzoval, jestli tak, jak on uvádí, poranění vzniknout mohla, ale samozřejmě těch mechanismů může být velké množství. Pokud jde o pád postele, její hmotnost a vznik poranění, tak ono to není jenom o váze předmětu. Je to také o tom, jakým způsobem takový předmět zasáhne tělo druhé osoby. Pokud by došlo k pádu dejme tomu nohy postele, nebo jiné součásti postele na okrouhlou konvexitu hrudníku poškozeného, pak to násilí nemuselo působit výlučně přímo, ale fakticky tečně. Tím by došlo k sesmeknutí předmětu po kůži, při tom by předmět zanechal konkrétní poranění. V posuzovaném případě to svědčí pro nějaké tečné zasažení nějakým takovým předmětem. Nelze přitom s jistotou dedukovat postavení poškozeného ve vztahu, v tomto případě, k uvažovanému pádu postele na jeho tělo. Pouze lze z fotodokumentace z pohledu soudně lékařského vyčíst, že předmět nezasáhl příslušné partie hrudníku přímo, nezanechal kompletní cirkulární oděrku, nezpůsobil ani zlomeninu žebra, což by dost pravděpodobně více kilogramů vážící postel způsobila, aspoň lokální zlomeninu žebra, nebo i zlomeninu žebra, ale že došlo k tečnému zásahu. V posuzovaném případě máme poranění vesměs kožního krytu, která s ohledem na svůj rozsah vznikla působením tupého násilí o výsledně malé intenzitě, ale to nic nesvědčí o razanci vedení útoku, která mohla být velká. Útok, který může být vedený velmi razantně, nemusí zanechat žádné zásadní změny v situaci, kdy se útočník tzv. netrefí dobře, v případě, kdy se postavení poškozeného vůči útočníkovi mění, on uhýbá, utíká a otáčí se, choulí se, chrání se, má oděvní svršky, dojde k tečnému zasažení např. nohou, např. pěstí, např. kolenem, atd.

59. K jednání popsanému pod bodem ad 2) odsuzující části výroku tohoto rozsudku byli dále vytěženi či vyslechnuti [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], jejichž výpovědi však nic podstatnějšího pro posouzení věci nepřinesly.
60. [REDAKCE], jehož podání vysvětlení z přípravného řízení (č. l. 185-187) bylo se souhlasem stran při hlavním líčení dle § 211 odstavec 6 tr. řádu čteno, uvedl, že si nevzpomíná na prohlídku cely č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2021. Nic neviděl, nic neslyšel, neslyšel nic o napadení někoho z odsouzených a o nic se nezajímá. Odsouzeného [REDAKCE] zná. Na ubytovně [REDAKCE] se s ním nebavil a nebavil se ani s nikým z cimry [REDAKCE].
61. [REDAKCE] po řádném poučení jako svědek uvedl, že si to nepamatuje, když je to dlouhá doba. Trvá na tom, co řekl poprvé. Akorát si pamatuje, že něco říkali, že se tam něco stalo. On měl hlavně před výstupem a tak ho to nezajímalo. Byl na kulturce a nic neviděl. Pana [REDAKCE] znal. Byli spolu ve výkonu trestu a byli v jedné cele. Prohlídku cely dozorci prováděli, ale on byl na kulturce a nic neviděl. Je to už 3 roky a neví, jakým způsobem prohlídka probíhala, kdy přišli dozorci, jak s nimi jednali. Pan [REDAKCE] mu neříkal, jakým způsobem prohlídka probíhala. On si nikoho nevšímal, on nebyl problémový. Ani ho nezajímalo, co se tam děje, nebo, co se tam stalo.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Chtěl jít domů. Pan [REDACTED] si mu na nic nestěžoval. Myslí si, že mu nic neukazoval, ale je to už dlouho. Už ani neví, jak pan [REDACTED] vypadá, kde je.

62. [REDACTED] po řádném poučení jako svědek uvedl, že k věci nemá co říct. U první výpovědi říkal, že nic neviděl. Nebyl u toho přítomen a podle zákona má právo nevypovídat. Nechce k tomu vypovídat. Na období, kdy byl ve Věznici [REDACTED], už si nevzpomíná, je to dlouho. Ve [REDACTED] vykonával trest. Je to 3 roky zpátky. Jeho nikdo ve věznici nenapadl, ani ze strany spoluodsouzených, ani ze strany personálu. Nebyl přítomen tomu, že by tam někdo někoho napadl. Pokud jde o odsouzené [REDACTED] a [REDACTED], je možné, že s těmito osobami se v průběhu trestu setkal, ale není schopen to potvrdit. Vzhledem k obsahu výpovědi svědka při hlavním líčení, byla podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečtena jeho výpověď z přípravného řízení na č. l. 88 – 89, které byl přítomen obhájce Mgr. Zbyněk Čermák a v rámci této k události ze dne [REDACTED] 2021, ke které došlo ve Věznici [REDACTED], svědek uvedl, že ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDACTED] byl od roku 2018 do roku 2021. Zde byl umístěn na ubytovně [REDACTED], ale pak byl přemístěn na výstupní oddělení na ubytovnu [REDACTED]. Na tomto [REDACTED] byl asi na třech pokojích, takže už přesně neví, kde s kým byl. Na cele č. [REDACTED] se vystřídalo hodně lidí a už neví jejich jména. Na tom oddíle bylo několik prohlídek za měsíc, kdy to záleželo na hodně okolnostech. Pokud je tedy dotazován na prohlídku celý č. [REDACTED], ke které mělo dojít dne [REDACTED] 2021, tak na tuto konkrétní kontrolu si nepamatuje. Pokud je dotazován na odsouzeného [REDACTED], tak tento asi byl za tu dobu někdy zmlácený, ale jestli to bylo ze strany dozorců nebo ze strany odsouzených, to už neví. [REDACTED] určitě nějaké modřiny měl. Bylo tam tolik prohlídek, že si na nějakou konkrétní opravdu nevzpomene. Nikdy neviděl, že by [REDACTED] nebo jiný odsouzený byl napadený ze strany dozorců.
63. Vzhledem k prostředí, v němž k posuzovanému jednání došlo a za účelem posouzení osobnostní struktury poškozeného [REDACTED] byly k důkazu provedeny i listinné důkazy obsahující údaje o jeho dosavadním způsobu života, povahových vlastnostech a jeho osobnostní struktuře. Z vyjádření Věznice [REDACTED] (č. l. 771) bylo zjištěno, že odsouzený [REDACTED] v období od [REDACTED] 2021 do [REDACTED] 2021 nežádal eskortu do zdravotnického zařízení a oddělení prevence a stížností k němu neeviduje žádnou stížnost za období, co vykonával trest odnětí svobody ve Věznici [REDACTED]. Opisem rejstříku trestů (č. l. 821-822) je prokázáno, že odsouzený [REDACTED] má v rejstříku trestů zaznamenáno již celkem 15 odsouzení za různorodou trestnou činnost, převážně majetkového charakteru, v jednom případě byl odsouzen za spáchání trestného činu krivého obvinění a byl již opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody. zpráva Věznice [REDACTED] (č. l. 1084) (vyplývá, že jmenovaný byl do Věznice [REDACTED] přemístěn z rozhodnutí GR (dispečera) dne 15. 8. 2013 z VV [REDACTED]. Do jiné věznice pak nebyl trvale přemístěn. Po dobu výkonu trestu od 15. 8. 2013 do 26. 4. 2021 nežádal o přemístění do jiné věznice. V průběhu výklonu trestu si nepodával žádnou stížnost ani trestní oznámení na příslušníky Vězeňské služby ČR. Ze zprávy Věznice [REDACTED] (č. l. 1095) pak vyplývá, že [REDACTED] byl do výkon trestu odnětí svobody dodán do Vazební věznice [REDACTED] dne [REDACTED] 2023 Policií ČR. Dne [REDACTED] 2023 byl přemístěn do Věznice [REDACTED]. V průběhu výkonu trestu nežádal o přemístění do jiné věznice a nikdy nebyl přemístěn do jiné věznice, aniž by si on sám podal žádost. Jmenovaný si nepodával žádnou stížnost (trestní oznámení) na pracovníky Vězeňské služby ČR.
64. V souvislosti s podanou obžalobou byli ve věci k posuzovaným skutkům vyslechnuti jako svědci [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], jejichž výpovědi však obsahují spíše obecné informace k posuzovanému jednání.
65. **Svědék** [REDACTED], [REDACTED], k jednání týkajícího se [REDACTED] uvedl, že pracuje ve Věznici [REDACTED]. Je pověřený orgán – policejní orgán, pro prověřování trestné činnosti vězněných osob. Ví, že nějaké úkony dělal na ubytovně [REDACTED] v r. 2021, kdy tam byla nějaká dílčí prohlídka. Je možné, že to bylo v souvislosti s p. [REDACTED]. Druhý den nahlásil, že měl být nějakým způsobem napaden při prohlídce. Ve věci měli podezření na mobilní telefony a dělala se prohlídka, při které se našla nějaká nabíjecí zařízení k mobilním telefonům. On tam byl a nafotil

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

místo, předběžně mluvil s odsouzenými, kteří byli na prohlídce, jestli o něčem nevědí, proč to tam je. Tlačí i na příslušníky, aby hledali, aby spíš byl záchyt, když někdo telefonuje. Pro ně je důležitý telefon zajištěný, když ho někdo používá. Když se najde obyčejný mobilní telefon u někoho ve skřínce, je jako policejní orgán to moc nezajímá. To pak jde do kázně. Z toho důvodu na příslušníky apeloval, aby se nábytek prohlídl i zespodu, takže když se díval na fotky, kdy tam byly z převrácené postele, tak to je z důvodu, že se hledá pod postelemi přilepený mobil, apod.. Ten den mu nikdo nehlásil, že by došlo k nějakému excesu ze strany příslušníků. Druhý den, když měl odsouzeného [REDAKCE] přeslychat, že mu nahlásil, že došlo k nějakému jeho napadení, tak on ho v té době přeslechnul. V současné době ví, že nečinil správně. V současné době je jako policejní orgán pro trestnou činnost vězňených osob to nemá zajímat, takže v současné době by ho již nepřeslychal, pouze by ho nafotil a informoval GIBS. V tomto případě s ním sepsal úřední záznam a informovali hradeckou GIPS, aby si to převzala. Odsouzený byl nafocen. Neví, jestli se tam fotili ještě nějakí jiní odsouzení, ale jeho to správně nemá zajímat, protože to nespadá do jeho díkce. Pokud je dotazován, zda byla na odsouzeném zjištěna nějaká zranění a zadokumentována, fotil to kolega [REDAKCE]. Když se díval na fotografie, tuší, že tam nějaké pohmožděniny byly. Toto se týká p. [REDAKCE]. Nevybavuje si, že by činil nějaké úkony u odsouzeného [REDAKCE]. Když by mu někdo nahlásil, kdykoliv, tak on minimálně nafotí postavu v tu chvíli, jak k němu přijde, jak vypadá. Tato tvrzení, která zde uvedl, tak předpokládá, že se týkají odsouzeného [REDAKCE]. První den, při prohlídce, kterýkoliv odsouzený, se kterým jsem mluvil, žádné údaje o konkrétním napadení neuváděl, nikdo se nezmiňoval. Zda ještě před nebo po r. 2021 řešil nebo prováděl obdobný úkon, který by se týkal této kauzy, tak to si již nevybavuje. Zda tam v tomto období ještě někdo nahlásil zranění ze strany příslušníků, tak s tím se setkávají často. Pokud jde o p. [REDAKCE], nevybavuje si, že by mu něco podobného hlásil. Pokud jde o p. [REDAKCE], pouze si vybavuje a domnívá se, jestli nebyl na ubytovně [REDAKCE], a že by mohl figurovat v nějakém jejich šetření, kde se hledal mobilní telefon, ale to by spekuloval. O této kauze ví jenom z médií. Příslušníci GIBS to s ním neprobírají a s kolegy příslušníky taky moc nehovoří, ale ze své pracovní pozice má také za úkol prověřovat bezpečnostní důvody pro přemístění odsouzených a nemůže neřít to, že spousta odsouzených zneužívá krivého obvinění příslušníků pro to, aby mohli říct, já jsem obvinil příslušníky ve [REDAKCE] já tam nemůžu být. Osobně nemá informace o tom, že by [REDAKCE] nebo [REDAKCE] žádali o přemístění z Věznice [REDAKCE]. Zda by se člověk ležící na boku vešel pod postel, která je ve Věznici [REDAKCE], tak se domnívá, že on by se pod ní vešel. Ve věznici prošetřovali případy, kdy jeden odsouzený na druhého svaloval, že byl napaden. Těžko se toto prokazuje, ale že by obvinil příslušníka, tak to ho nesmí zajímat, všechno to dělá generální inspekce. Běžně se odsouzení tloučou o mříže, tloučou se o nábytek, to je běžné, ovšem těžko se to prokazuje.

66. **Svědék** [REDAKCE] uvedl, že byl ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE]. Z věznice odcházel v [REDAKCE] 2021. Jméno [REDAKCE] mu něco říká, ale jméno [REDAKCE], neví. Myslí si, že pan [REDAKCE] s ním byl na předvýstupním oddělení. Pokud je dotazován, zda byl někdy přítomen tomu, že by dozorcí ve Věznici [REDAKCE] napadli nějakého odsouzeného, jestli tam někdo někoho napadá, tak ho určitě nebudou napadat tak, aby to druzí viděli. On tomu nikdy přítomen nebyl. Neví, jestli si mu někdy některý z odsouzených stěžoval, že by byl napaden ze strany některého z dozorců. Nepamatuje si to. Pokud byla na výstupním oddělení kontrola na vedlejší cele, tzv. filcung, bylo to určitě do jejich cely slyšet, protože kontrolují postele, skříňky, bouchali s tím. Když probíhaly tyto kontroly, nic jiného, než bouchání skříňkami, on neslyšel.
67. **Svědék** [REDAKCE] vypověděl, že byl ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE] přibližně od října – listopadu 2019 do září 2021. Jména [REDAKCE] a [REDAKCE] mu vůbec nic neříkají. Pokud je dotazován, zda byl přítomen tomu, že by dozorcí věznice napadli některého z odsouzených, tak dost záleží na tom, co znamená pojem „napadli“. Že by dozorcí překročili své pravomoci a bezdůvodně, aniž by k tomu dal odsouzený svým chováním příčinu, aby mohli užít donucovacích prostředků, že by bezdůvodně někoho napadli, tak toho si není vědom. Byl jenom

přítomen tomu, že pokud se někdo choval nevhodně, bylo použito donucovaných prostředků. Že se prováděl filcung ve vedlejších místnostech, to slyšet bylo, ale nedokáže říct, jestli to bylo přímo ve [REDAKCE]. Minimálně ve vazební věznici to bylo vcelku normální, že to bylo slyšet, protože se mlátilo i do trubek, jestli tam někdo něco neschovává, ale jestli to bylo tam nebo tam, to už není schopen říct. Nevzpomene si, jak to bylo slyšet na výstupním oddělení Věznice [REDAKCE]. Když byly prováděny prohlídky, bylo to slyšet. Že by někdy slyšel, že by někdo ve Věznici [REDAKCE] volal o pomoc, to určitě ne. Volání o pomoc slyšel jenom jednou, a to na vazební věznici a to bylo z důvodu, že tam byl nový člověk, a tehdy jim bylo řečeno, že měl abst'ák.

68. Vzhledem k obsahu podané obžaloby, obsahu výpovědí a obhajovacím námitkám pak soud provedl za účelem posouzení celého případu i důkaz dalšími listinnými důkazy a to úředním záznam (čl. 525) sepsaným vrchním komisařem, ze kterého vyplývá, že šetřením bylo zjištěno, že přezdívkou „[REDAKCE]“ měl obžalovaný [REDAKCE], přezdívkou „[REDAKCE]“ měl obžalovaný [REDAKCE] a přezdívkou „[REDAKCE]“ obžalovaný [REDAKCE] a dále pak zprávami Věznice [REDAKCE] (č. l. 1132 – 1132a, 1171-1209), ze kterých vyplývá, že odsouzený [REDAKCE] byl dne 25. 8. 2022 na žádost GIBS [REDAKCE], z rozhodnutí GR VS ČR Praha v souladu s ust. § 9 odst. 1 písm. a) vyhl. MS č. 345/1999 přemístěn z Věznice [REDAKCE] do Věznice [REDAKCE] a odsouzený [REDAKCE] pak byl dne 2. 6. 2020 na základě dohody mezi řediteli přemístěn z Věznice [REDAKCE] do Věznice [REDAKCE]. Z materiálů dostupných věznici nevyplývá zjištění, že by se v období let 2020-2021 ve zdi mezi celami č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] v ubytovně [REDAKCE] nacházel otvor. Dále je z těchto zpráv možné zjistit, že dne 11. 3. 2020 byla na cele č. [REDAKCE] ubytovny [REDAKCE] provedena prohlídka s využitím služebního psa speciálně vycvičeného na vyhledávání OPL, kdy byl psovodem [REDAKCE] ve sportovní obuvi odsouzeného [REDAKCE] nalezen balíček s neznámou zelenou látkou rostlinného původu s podezřením na OPL. Ohledáním byla zajištěna stopa, která byla v rámci probíhajícího prověřování OPaS pod č.j. VS-51048/TČ-2020-802210 odzkoumána na OKTE [REDAKCE], obor chemie, kdy výsledkem bylo zjištění, že celková hmotnost zelené sušené hmoty činí 6,3124 gramů s obsahem látky delta-9-tertrahydrokanabinol. Výsledkem zkoumání OKTE v oboru daktyloskopie nebyla zjištěna žádná shoda zviditelněných stop s dostupnými databázemi. Věc byla dne 27. 8. 2020 odložena dle § 159a odstavec 5 tr. řádu, kdy další níže uvedený poznatek byl postoupen jinému policejnímu orgánu. V rámci probíhajícího prověřování pak bylo zjištěno, že ve věci je zúčastněnou osobou příslušník Vězeňské služby ČR [REDAKCE], který se mimo jiné i ve spolupráci s ods. [REDAKCE] aktivně podílí na průniku OPL do Věznice [REDAKCE]. Věc byla postoupena GIBS HK k jejich č.j. GI-1173/TČ-2020-842060 a byla ukončena trestním příkazem samosoudce OS v Jičíně pod č.j.16 T 39/2021. Odsouzený [REDAKCE] pak byl po dobu výkonu trestu odnětí svobody veden jako riziková osoba, podílející se na průniku OPL do věznice. Byl ve věznici opakovaně podroben orientačnímu toxikologickému vyšetření moči s negativním výsledkem. Není evidována žádná stížnost, kdy byl odsouzený [REDAKCE] po dobu výkonu trestu odnětí svobody podával stížnosti na příslušníky Vězeňské služby ČR. Odsouzený [REDAKCE] je po šesté ve výklonu trestu odnětí svobody. Je masivně ovlivněn vězeňskou subkulturou. Narušené morálně etické složky osobnosti se propisují do jeho charakterových kvalit.

69. Na základě provedeného dokazování, kdy při hlavním líčení provedené důkazy byly hodnoceny jednotlivě a ve vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že jednání, jak je popsáno pod jednotlivými body odsuzující části výroku tohoto rozsudku, se stalo a tohoto jednání se dopustili právě obžalovaní v rozsahu a způsobem zde popsaným. Obžalovaní popírají, co je jim kladeno za vinu s tím, že oni se žádného nezákonného jednání nedopustili, kdy při provádění mimořádných prohlídek cel bylo vždy vše prováděno standardně a k žádnému nevhodnému, či nezákonnému jednání z jejich strany nedošlo. Jak vznikla zranění na poškozených, neví, nedokáží je vysvětlit. Výpovědi odsouzených, kteří vypovídali proti nim, považují za mstu z jejich strany, protože svou práci dělali poctivě a odsouzeným se to nelíbilo. Obhajoba obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] je však v případě jednání popsaného pod bodem ad 1) odsuzující části výroku

tohoto rozsudku vyvrácena a obžalovaní jsou z tohoto jednání usvědčováni výpověďmi [REDAKCE], který podrobně popsal jeho napadení ze strany obžalovaných a nepřímo pak i výpověďmi [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], kteří kromě jiného popsali stav poškozeného [REDAKCE] po předmětné mimořádné prohlídce cely, které vzájemně korespondují a doplňují se, kdy skutečnosti z nich vyplývající, jak byly shora citovány pak ve spojení s informacemi plynoucími z provedených listinných a věcných důkazů, pak tvoří ucelený řetězec navzájem se podporujících a doplňujících důkazů, na základě něhož lze mít za prokázané, že k jednání, jak je popsáno pod bodem ad 1) v odsuzující části výroku tohoto rozsudku došlo a tohoto jednání se dopustili právě obžalovaní. Tento závěr je pak možné mít za věrohodný i proto, že ač poškozený [REDAKCE] je osobou s bohatou trestní minulostí, tak v podmínkách výkonu trestu je hodnocen jako osoba bezkonfliktní, bezproblémová a v minulosti si nikdy na chování pracovníků vězeňské služby nestěžoval. Skutečnost, že ke vzniku jeho zdravotních potíží v podobě nekontrolovaných tiků a záškubů souvisí s předmětnou mimořádnou prohlídkou cely je pak podporována i závěry znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, kdy znalec posuzované jednání označil za strany poškozeného [REDAKCE] za natolik stresující zážitek, který mohl tyto jeho zdravotní obtíže spustit. Pokud se pak u poškozeného tyto zdravotní obtíže (tíky, záškuby) neobjevují stále ve stejné intenzitě, tak i zde je třeba vzít v úvahu závěry uvedeného znaleckého posudku, kdy znalec připouští, že intenzita tiků a záškubů u [REDAKCE] může být odvislá od situace, ve které se on nachází a jak je tato situace pro něho příjemná či nepříjemná a jaká psychické zatížení pro něho znamená. Pokud, se pak mezi výpověďmi [REDAKCE] a výpověďmi spoluodsouzených, kteří se jej svojí výpovědí snažili podpořit, vyskytli rozpory, soud nemohl přehlédnout, že tyto podporující výpovědi byli většinou zprostředkované a tito svědci nebyli přímo přítomni napadení [REDAKCE], když v určitých okamžicích, kdy přímo napadení neviděli, tak pouze reprodukovali situaci, tak jak ji na základě svých schopností, ale i zkušeností vnímali. To však nemůže nic změnit na tom, že od okamžiku, kdy mohli poškozeného [REDAKCE] vnímat, tak jeho stav popisovali v rozhodných okolnostech podobně. K uvedenému je pak třeba dodat, že poškozený [REDAKCE] v rámci své výpovědi jednoznačně označil obžalované [REDAKCE] a [REDAKCE] za osoby, kteří jediní jej napadli a neměl v průběhu své výpovědi tendence jakýmkoliv způsobem posuzovanou událost popisovat tak, aby případně poškodil i ostatní zaměstnance věznice, kteří se posuzované mimořádné prohlídky dne [REDAKCE] 2020 účastnili. Obhajoba obžalovaného [REDAKCE] v případě jednání popsaného pod bodem ad 2) odsuzující části výroku tohoto rozsudku jak pak vyvrácena a obžalovaný je z tohoto jednání usvědčován výpověďmi [REDAKCE], který podrobně popsal jeho napadení ze strany obžalovaného a nepřímo pak i výpověďmi [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří kromě jiného popsali stav a chování poškozeného [REDAKCE] po předmětné mimořádné prohlídce cely, které vzájemně korespondují a doplňují se, kdy skutečnosti z nich vyplývající, jak byly shora citovány pak ve spojení s informacemi plynoucími z provedených listinných a věcných důkazů, pak tvoří ucelený řetězec navzájem se podporujících a doplňujících důkazů, na základě něhož lze mít za prokázané, že k jednání, jak je popsáno pod bodem ad 2) v odsuzující části výroku tohoto rozsudku došlo a tohoto jednání se dopustil právě obžalovaný [REDAKCE]. Tento závěr je pak možné mít za věrohodný i proto, že ač poškozený [REDAKCE] je osobou s bohatou trestní minulostí a byl odsouzen za krivé obvinění příslušníků Policie ČR, tak v minulosti si nikdy na chování pracovníků vězeňské služby nestěžoval a o účelové přemístění do jiné věznice nežádal. Skutečnost, že vznik poranění [REDAKCE] popsaných pod bodem ad 2) odsuzující části výroku tohoto rozsudku souvisí s předmětnou mimořádnou prohlídkou cely, je pak podporována i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví- odvětví soudního lékařství, kdy znalec ze soudnělékařského hlediska popis vzniku poranění ze strany poškozeného [REDAKCE] označil za možný a vysvětlitelný. K uvedenému je pak třeba dodat, že poškozený [REDAKCE]

██████████ v rámci své výpovědi jednoznačně označil obžalovaného ██████████ za osobu, která jediná jej napadla a neměl v průběhu své výpovědi tendence jakýmkoliv způsobem posuzovanou událost popisovat tak, aby případě poškodil i ostatní zaměstnance věznice, kteří se posuzované mimořádné prohlídky dne ██████████ 2021 účastnili. Na uvedených závěrech pak dle přesvědčení soudu nemohou nic změnit ani výpovědi ostatních společně stíhaných obžalovaných, v jejichž případě o jejich účasti na posuzovaných jednáních bylo rozhodnuto samostatně, neboť i oni v rámci svých výpovědí použili stejnou obhajobu, že ze strany odsouzených se jedná o pomstu, ale ani jeden z nich nedokázal přesvědčivým způsobem vyvrátit objektivně zadokumentovaná poranění či změnu zdravotního stavu poškozených, jak toto bylo z objektivně zajištěných a k důkazu provedených listinných důkazů a znaleckých posudků zjištěno, přičemž v obou posuzovaných případech by si vymyšlení napadení s takovými následky vyžadovalo sofistikovanější přípravu, která však z žádného z provedených důkazů přesvědčivým způsobem nevyplyvá.

70. Pokud se obhajoba domáhala doplnění dokazování výsledkem svědka ██████████ a zpracováním znaleckých posudků z oboru psychologie na poškozené ██████████ a ██████████, tak soud tyto zamítal, neboť je považuje za nadbytečné, když provedené rozsáhlé dokazování považuje za dostačující k tomu, aby na základě něho bylo možné ve věci spolehlivě rozhodnout a z informací vyplývajících z provedených důkazů neshledal takové skutečnosti, pro které by nebylo možné v posuzovaném případě tvrzení poškozených ██████████ a ██████████ považovat za věrohodné.
71. Obžalovaní ██████████ a ██████████ tak jednáním popsáním v odsuzující části výroku tohoto rozsudku pod bodem ad 1) naplnili všechny zákonné znaky jednak ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku zločinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno e) trestního zákoníku, neboť společným úmyslným jednáním jako úřední osoby (§ 127 odsatvec1 písmeno e trestního zákoníku) v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu, vykonávali svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, a takový čin spáchali zneužívaje závislosti jiného a jednak ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku přečinu vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť společným úmyslným jednáním jiného násilím nutili, aby něco konal. Obžalovaný ██████████ pak jednáním popsáním pod bodem ad 2) odsuzující části výroku tohoto rozsudku naplnil všechny zákonné znaky jednak zločinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno e) trestního zákoníku, neboť úmyslným jednáním jako úřední osoba (§ 127 odsatvec1 písmeno e trestního zákoníku) v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, a takový čin spáchal zneužívaje závislosti jiného a jednak přečinu vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť úmyslným jednáním jiného násilím nutil, aby něco konal.
72. Společenská škodlivost jednání obžalovaných je dána jednak tím, že svým jednáním porušili jednak zájem společnosti na ochraně osob, které vzhledem ke svému věku nebo z jiných důvodů jsou v péči nebo výchově jiných osob a jednak tím, že porušili zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování člověka.
73. K osobě obžalovaného ██████████ bylo zjištěno, že v minulosti nebyl postižen pro spáchání přestupku ani trestného činu. Obžalovaný ██████████ má evidován jeden záznam o přestupku a jeden záznam o spáchání trestného činu, ke kterému však z důvodu fikce zahlazení již nelze přihlížet.
74. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 a § 39 trestního zákoníku. Soud v daném případě k jako okolnosti polehčující musel u obou obžalovaných přihlídnout k tomu, že je na ně třeba hledět jako na osoby trestně právně bezúhonné. K jako okolnosti částečně přitěžující pak bylo u obou obžalovaných přihlídnuto k tomu, že trest je ukládán za více

trestných činů. Po zvážení dosavadního způsobu života obžalovaných, společenské škodlivosti posuzovaného jednání, způsobu provedení, délce páčání a následku, který byl posuzovaným jednáním způsoben, dospěl soud k závěru, že účelu trestu, nápravy obžalovaných a ochrany společenských zájmů chráněných trestním zákoníkem je ještě u obou obžalovaných možné dosáhnout tresty výchovnými a to v podobě trestů odnětí svobody s podmíněným odkladem. Za odpovídající posuzovanému jednání, při zohlednění intenzity posuzovaného jednání, jeho rozsahu a zapojení obžalovaných do něho, považuje soud v případě obžalovaného [REDAKCE] trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků, tedy ještě při spodní hranici zákonné trestní sazby, s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) roků a v případě obžalovaného [REDAKCE] pak trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 (tři) roků, které tedy byly obžalovaným uloženy a to jako tresty úhrnné dle § 43 odstavec 1 trestního zákoníku dle trestní sazby trestného činu nejprísněji trestného, jímž je v případě obou obžalovaných zločin dle § 329 odstavec 2 trestního zákoníku, za jehož spáchání je možné uložit trest odnětí svobody v rozmezí od 3 roků do 10 let, přičemž obžalovaným stanovenou zkušební dobu považuje soud zároveň za odpovídající a dostatečnou k tomu, aby během ní obžalovaní dalším svým způsobem života soud přesvědčili o tom, že k jejich nápravě není třeba užít trestu přísnějšího. Pokud se státní zástupce domáhal i uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu povolání u Vězeňské služby České republiky a v bezpečnostních sborech České republiky a to ve výměře odpovídající délce uložených zkušebních dob, soud k uložení tohoto trestu nepřistoupil, když zohlednil jednak to, že posuzované jednání je ojedinělým vybočením z dosavadního řádného života obžalovaných a dále i skutečnost, že již samotným uložením trestu odnětí svobody a to minimálně do doby, než bude tento trest zahrazen, současné právní předpisy neumožňují, aby obžalovaní povolání, v souvislosti s nímž úmyslnou trestnou činností spáchali a bylo by je tak případně možné v této další činnosti omezit případným uložením navrhovaného trestu zákazu činnosti, vykonávat nemohou.

75. Vzhledem k tomu, že se k tomuto trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nikdo řádně a včas nepřipojil, tak soud o náhradě škody nijak tímto rozsudkem nijak nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku, trojmo, ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej po vyhlášení rozsudku výslovně vzdaly. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvoláním je možno napadnout nesprávnost některého výroku, i v případě, že takový výrok chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Jičín 22. března 2024

JUDr. Aleš Výmola v. r.
předseda senátu